

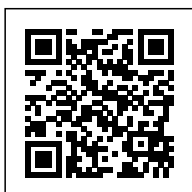

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VIII. volební období

790/0

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Zástupce předkladatele: ministr obrany
Doručeno poslancům: 24. března 2020 v 9:23

V l á d n í n á v r h

ZÁKON

ze dne 2020,

kterým se mění zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o Vojenské policii

Čl. I

Zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění zákona č. 204/2015 Sb., zákona č. 45/2016 Sb., zákona č. 47/2016 Sb., zákona č. 250/2016 Sb., zákona č. 104/2017 Sb., zákona č. 183/2017 Sb. a zákona č. 111/2019 Sb., se mění takto:

1. V části první hlava I včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 20 a 21 zní:

„HLAVA I

POSTAVENÍ A PŮSOBNOST VOJENSKÉ POLICIE

§ 1

(1) Vojenská policie je součástí Ministerstva obrany (dále jen „ministerstvo“).

(2) Vojenská policie v rozsahu stanoveném tímto zákonem plní úkoly policejní ochrany

a) ministerstva, ozbrojených sil České republiky (dále jen „ozbrojené síly“), vojenských objektů, vojenského materiálu a ostatního majetku státu, s nímž jsou příslušné hospodařit ministerstvo nebo jím zřízené organizační složky státu nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace, jež ministerstvo zřídilo nebo založilo, a

b) jednotek ozbrojených sil cizích států při průjezdu nebo pobytu na území České republiky²⁰⁾ (dále jen „ozbrojené síly cizích států“) a jejich materiálu, není-li dále stanoveno jinak.

(3) Vojenská policie plní další úkoly, pokud tak stanoví tento zákon, jiný právní předpis²⁾ nebo mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu (dále jen „mezinárodní smlouva“).

(4) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) prohlídkou osoby prohlídka fyzické osoby prováděná osobou stejného pohlaví, včetně prohlídky oděvních svršků osoby a věcí, které má tato osoba u sebe v době prohlídky, a to

1. s využitím přímého fyzického kontaktu, nebo
 2. je-li to nezbytné, přímého pozorování odhaleného těla této osoby, při kterém je vojenský policista oprávněn vyzvat osobu k provedení pohybu sloužícího k odhalení zbraně nebo jiné věci způsobilé ohrozit život anebo zdraví,
- b) hledaným vojákem voják v činné službě, u kterého je dán některý ze zákonných důvodů omezení jeho osobní svobody, místo jeho pobytu není známo a Policií České republiky po něm bylo vyhlášeno pátrání,
- c) pohřešovaným vojákem voják v činné službě, o němž se lze důvodně domnívat, že je ohrožen jeho život nebo zdraví, místo jeho pobytu není známo a Policií České republiky po něm bylo vyhlášeno pátrání,
- d) zbraní cokoli, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším, nestanoví-li tento zákon jinak,
- e) přestupkem také jednání mající znaky přestupku.

§ 2

(1) Úkoly Vojenské policie plní vojenští policisté a zaměstnanci zařazení ve Vojenské policii.

(2) Vojenským policistou se může stát

- a) voják z povolání zařazený ve Vojenské policii, nebo
- b) voják v záloze povolaný k výkonu vojenské činné služby k Vojenské policii.

§ 3

(1) Vojenská policie při plnění úkolů podle § 1 působí na území České republiky i na území cizích států.

(2) Vojenský policista plní úkoly na území cizího státu

- a) za podmínek, v rozsahu a způsobem stanoveným mezinárodní smlouvou,
- b) v rámci zahraniční nebo jiné operace, které se Česká republika účastní na základě rozhodnutí mezinárodní organizace, jejímž je členem nebo s níž má uzavřeny příslušné mezinárodní smlouvy, nebo na základě rozhodnutí příslušného orgánu nebo instituce Evropské unie, nebo
- c) na základě rozhodnutí ministra obrany vydaného
 1. na základě žádosti příslušného orgánu cizího státu, nebo
 2. se souhlasem příslušného orgánu cizího státu.

(3) V případě, že vojenský policista plní úkoly na území cizího státu, může tak činit i mimo organizační strukturu Vojenské policie; tím není dotčeno jeho odborné řízení náčelníkem Vojenské policie.

CELEX 32008D0615

§ 4

(1) Vojenská policie působí, pokud tento zákon nestanoví jinak, vůči

- a) vojákům v činné službě, příslušníkům ozbrojených sil cizích států nebo je doprovázejícímu civilnímu personálu²¹⁾ (dále jen „voják“),
- b) osobám, které se nacházejí v chráněném objektu,

- c) osobám, které jsou podezřelé, že spáchaly nebo páchají trestný čin nebo přestupek,
 - 1. v chráněném objektu,
 - 2. spolu s vojáky,
 - 3. proti vojenskému objektu, vojenskému materiálu nebo materiálu ozbrojených sil cizích států, nebo
 - 4. proti majetku neuvedenému v bodě 3, s nímž je příslušné hospodařit ministerstvo nebo jím zřízené organizační složky státu nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace, jež ministerstvo zřídilo nebo založilo.

(2) Chráněným objektem podle odstavce 1 písm. b) se pro účely tohoto zákona rozumí vojenský objekt nebo prostor, kde

- a) se koná vojenské cvičení,
- b) je zajišťována bezpečnost ministra obrany, jím určených osob nebo osob, kterým je poskytována krátkodobá ochrana (dále jen „chráněná osoba“), nebo
- c) plní své úkoly ozbrojené síly, ozbrojené síly cizích států, Vojenské zpravodajství nebo Vojenská policie.

§ 5

Vojenská policie

- a) odhaluje trestné činy a zjišťuje jejich pachatele a činí opatření k předcházení trestné činnosti,
- b) působí v řízení o trestných činech jako policejní orgán a šetří přestupky,
- c) pátrá po hledaných nebo pohřešovaných vojácích a po ztraceném nebo odcizeném vojenském materiálu nebo po dalších věcech v majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit ministerstvo nebo jím zřízené organizační složky státu, nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace, jež ministerstvo zřídilo nebo založilo; Vojenská policie v těchto případech postupuje ve spolupráci s Policií České republiky,
- d) podílí se na ochraně vojenského materiálu a ostatního majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit ministerstvo nebo jím zřízené organizační složky státu, nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace, jež ministerstvo zřídilo nebo založilo,
- e) dohlíží na zabezpečování kázně v chráněných objektech a na dodržování kázně vojáky na veřejnosti,
- f) zajišťuje ochranu vojenských objektů určených ministrem obrany a dohlíží na zajišťování režimu vstupu a vjezdu do vojenských objektů,
- g) dohlíží nad bezpečností provozu vozidel ozbrojených sil, vozidel ozbrojených sil cizích států a nad bezpečností provozu ostatních dopravních prostředků v chráněných objektech,
- h) řídí provoz vozidel na pozemních komunikacích při pohybu vozidel ozbrojených sil nebo vozidel ozbrojených sil cizích států a zajišťuje ochranu a doprovod přesunů ozbrojených sil cizích států po území České republiky,
- i) vykonává dohled nad výcvikem a zdokonalováním odborné způsobilosti řidičů vozidel ozbrojených sil a provádí zkoušky odborné způsobilosti žadatelů o řidičská oprávnění řidičů vozidel ozbrojených sil,
- j) schvaluje technickou způsobilost vojenských vozidel,
- k) zajišťuje bezpečnost chráněných osob,
- l) podílí se na zajišťování ochrany oficiálních delegací České republiky a občanů České republiky v místech nasazení Vojenské policie mimo území České republiky,
- m) zajišťuje ochranu vyčleněných vojenských dopravních letadel pro přepravu ústavních

- činitelů a ostatních osob využívajících přepravy vojenskými dopravními letadly a vojenských objektů určených pro odbavení a prostor určených ke vzletu a přistání vojenských dopravních letadel,
- n) zajišťuje na vyžádání bezpečnostním doprovodem ochranu vojenské letecké dopravy a přepravy,
 - o) vede evidence a statistiky potřebné k plnění svých úkolů, zejména evidenci vozidel ozbrojených sil a evidenci případů Vojenské policie.

²⁰⁾ Čl. 43 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 300/2000 Sb.

²¹⁾ Čl. I bod 1 písm. b) Dohody mezi smluvními stranami Severoatlantické smlouvy publikované ve Sbírce mezinárodních smluv sdělením Ministerstva zahraničních věcí č. 1/2002 Sb. m. s.“.

2. V části první se hlava II včetně nadpisu zrušuje.

Dosavadní hlavy III až IX se označují jako hlavy II až VIII.

3. V § 6 odst. 2 se slovo „odborně“ zrušuje.

4. V § 8 odst. 1 se za slova „Vojenské policie“ vkládá slovo „nabývat“.

5. V § 8 odstavec 2 zní:

- „(2) Nebezpečnými látkami a věcmi se pro účely tohoto zákona rozumějí
- a) výbušniny,
 - b) výbušné předměty,
 - c) jedy,
 - d) omamné a psychotropní látky,
 - e) jiné chemické látky nebo předměty určené k výrobě omamných a psychotropních látek, nebo
 - f) prekursory drog.“.

6. V § 8 odst. 4 se slova „při zákroku“ nahrazují slovy „při provádění úkonu, při němž dochází k přímému vynucování splnění právní povinnosti nebo k přímé ochraně práv za použití síly nebo hrozby jejího použití (dále jen „zákrok“)“.

7. Za § 8 se vkládají nové § 8a a 8b, které včetně nadpisů a poznámky pod čarou č. 22 znějí:

„§ 8a

Zajištění, odstranění a zničení věci

(1) Vojenská policie je oprávněna věc zajistit, popřípadě odstranit, je-li důvodné podezření, že představuje bezprostřední závažné ohrožení života, zdraví, majetku nebo životního prostředí, a nelze-li tomuto ohrožení zabránit jinak.

(2) Nelze-li ohrožení podle odstavce 1 zabránit odstraněním věci, je Vojenská policie oprávněna věc zničit, popřípadě dočasně uložit do doby zničení, zejména je-li důvodné podezření, že obsahuje výbušninu.

(3) Nebrání-li tomu právní důvod, vydá Vojenská policie zajištěnou věc bez zbytečného

odkladu tomu, o jehož právu na vydání věci není pochyb, nebo oprávněnou osobu vyrozumí o možnosti věc převzít. Při pochybnostech Vojenská policie uloží věc do své úschovy a osobu, která si na vydání věci činí nárok, poučí o možnosti uplatnit nárok na vydání věci v řízení ve věcech občanskoprávních.

(4) Je-li nebezpečí, že se věc, která nemohla být vydána podle odstavce 3, zkazí, Vojenská policie věc prodá a získané peněžní prostředky uloží do své úschovy.

(5) Zajištěná věc včetně peněžních prostředků podle odstavce 4 propadá státu, pokud není nárok na její vydání uplatněn do 3 měsíců od jejího zajištění nebo není v této lhůtě vyzvednuta.

(6) Náklady spojené s úschovou hradí osoba, která věc převzala.

§ 8b

Rušení provozu elektronických komunikací

(1) Vojenská policie může za účelem odstranění bezprostředního ohrožení životů nebo zdraví osob anebo za účelem odstranění bezprostředně hrozící škody velkého rozsahu na majetku, rušit v nezbytné míře a po nezbytnou dobu

- a) provoz elektronických komunikačních zařízení a sítí,
- b) poskytování služeb elektronických komunikací, nebo
- c) provozování radiokomunikačních služeb;

Vojenská policie informuje o zavedení rušení Český telekomunikační úřad, územně příslušné operační a informační středisko integrovaného záchranného systému a Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost.

(2) Vojenská policie může provádět rušení podle odstavce 1 rovněž při výcviku, přičemž o tomto rušení informuje Český telekomunikační úřad, územně příslušné operační a informační středisko integrovaného záchranného systému a Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost v přiměřené lhůtě předem. Za účelem odstranění nebo zmírnění dopadů ohlášeného rušení může Český telekomunikační úřad stanovit podmínky tohoto rušení včetně povinnosti informovat v nezbytné míře o rušení dotčené provozovatele sítí a služeb elektronických komunikací.

(3) Vojenská policie o rušení podle odstavců 1 a 2 neinformuje, pokud by poskytnutí informace mohlo ohrozit plnění úkolů Vojenské policie; v takovém případě informaci poskytne poté, co důvody jejího neposkytnutí pominou.

(4) Kontrolu rušení prováděného podle odstavců 1 a 2 vykonává Poslanecká sněmovna prostřednictvím kontrolního orgánu zřizovaného podle zákona o Policii České republiky²²⁾. Kontrolní orgán provádí kontrolu po předchozím vyrozumění ministra obrany. Ministr obrany předkládá kontrolnímu orgánu nejméně jednou ročně zprávu o rušení prováděném podle odstavců 1 a 2 a dále též na jeho žádost informace o tomto rušení. Tím není dotčeno právo kontrolního orgánu požadovat informace a účast na jednání kontrolního orgánu od jiných osob.

²²⁾ § 98 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

8. § 9 včetně nadpisu zní:

„§ 9

Oprávnění při dohledu nad bezpečností a plynulostí provozu vozidel

(1) Vojenská policie vykonává dohled nad bezpečností a plynulostí provozu vozidel ozbrojených sil nebo vozidel ozbrojených sil cizích států tím, že

- a) kontroluje dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích řidiči těchto vozidel,
- b) objasňuje dopravní nehody a jiné události v provozu, na kterých měla účast pouze tato vozidla, při nichž nevznikla škoda na majetku nebo zdraví třetí osoby.

(2) Při dohledu nad bezpečností a plynulostí provozu vozidel ozbrojených sil nebo vozidel ozbrojených sil cizích států je vojenský policista oprávněn

- a) vyzvat řidiče vozidla k předložení dokladů k řízení a provozu vozidla,
- b) vyzvat osobu provádějící výcvik řidičů vozidel ozbrojených sil a řidiče vozidla k vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou,
- c) vyzvat řidiče vozidla k podrobení vozidla nebo jízdní soupravy kontrole technického stavu,
- d) měřit rychlost vozidel,
- e) zabránit řidiči vozidla v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla nebo odtažením vozidla v případech stanovených zákonem o silničním provozu a
- f) zadržet řidičský průkaz; pro zadržení řidičského průkazu se zákon o silničním provozu použije obdobně.

(3) V chráněných objektech Vojenská policie vykonává dohled nad bezpečností a plynulostí provozu vůči všem účastníkům provozu tím, že

- a) kontroluje dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích i mimo ně a
- b) objasňuje dopravní nehody a jiné události.

(4) Při dohledu nad bezpečností a plynulostí provozu vůči všem účastníkům provozu v chráněných objektech je vojenský policista oprávněn

- a) vyzvat řidiče vozidla k předložení dokladů k řízení a provozu vozidla,
- b) vyzvat řidiče vozidla k vyšetření, zda není ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou,
- c) vyzvat řidiče vozidla k podrobení vozidla nebo jízdní soupravy kontrole technického stavu,
- d) měřit rychlost vozidel,
- e) rozhodnout o odstranění vozidla, je-li
 1. překážkou provozu na pozemní komunikaci nebo i mimo ni,
 2. důvodná obava ohrožení bezpečnosti chráněného objektu, nebo
 3. místní úpravou provozu v předmětném místě provoz vozidel omezen nebo zakázán;
- f) zabránit řidiči vozidla v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla nebo odtažením vozidla za podmínek stanovených zákonem o silničním provozu a
- g) zadržet řidičský průkaz; pro zadržení řidičského průkazu se zákon o silničním provozu použije obdobně.

(5) Náklady na odstranění vozidla podle odstavce 4 písm. e) nese provozovatel vozidla.

(6) Vojenská policie vykonává dohled nad dodržováním pravidel provozu na pozemních komunikacích v místech určených dopravním značením umístěným pro potřeby ministerstva.

(7) Vojenská policie vydává písemné stanovisko k úpravě provozu na veřejně nepřístupné

účelové komunikaci ve vojenském objektu.

(8) Vzor a náležitosti potvrzení o zadržení řidičského průkazu stanoví ministerstvo vyhláškou.“.

9. Za § 9 se vkládá nový § 9a, který včetně nadpisu zní:

„§ 9a

Schvalování technické způsobilosti vojenského vozidla

(1) Vojenská policie schvaluje technickou způsobilost vojenského vozidla, jeho součástí, vybavení nebo příslušenství. Řízení podle věty první se zahajuje na základě žádosti dodavatele vojenského vozidla, která vedle obecných náležitostí žádosti podle správního řádu obsahuje také údaje o vojenském vozidle, a to v rozsahu

- a) celkový technický popis vojenského vozidla,
- b) základní technické údaje o vojenském vozidle, včetně stanovení užitečné a celkové hmotnosti,
- c) stanovení nejvyšší konstrukční hmotnosti vozidla a povoleného zatížení náprav,
- d) schéma elektrické instalace vojenského vozidla,
- e) schéma brzdové soustavy vojenského vozidla,
- f) schéma vzduchové a hydraulické soustavy vojenského vozidla,
- g) seznam vybavy a výstroje, popřípadě výzbroje vojenského vozidla,
- h) příručka pro řidiče obsahující návod pro obsluhu a údržbu,
- i) stanovené seřizovací hodnoty konstrukčních celků vojenského vozidla, hodnoty geometrie řízení,
- j) kopie homologačních protokolů, certifikátů a osvědčení, jednotlivých konstrukčních celků vojenského vozidla,
- k) kopie uzavřené smlouvy, na základě které budou realizovány dodávky pro ministerstvo,
- l) popis účelu použití vojenského vozidla a
- m) prohlášení o jakosti a kompletnosti výrobku.

(2) Žádost podle odstavce 1 musí být zpracována v českém jazyce jako dokument v listinné i elektronické podobě. Žádost zpracovaná v elektronické podobě se předkládá na přenosném technickém nosiči dat; požadovaný datový formát předkládaných dokumentů v elektronické podobě zveřejní Vojenská policie na úřední desce ministerstva a na internetových stránkách Vojenské policie.

(3) Před schválením technické způsobilosti podle odstavce 1 musí být vojenské vozidlo podrobeno zkouškám, které provádí zkušebna pověřená ministerstvem k činnosti Národní autority v oblasti zkoušení vojenských vozidel (dále jen „zkušebna“).

(4) Vojenská policie si na základě požadavku zkušebny a výsledků dosažených v průběhu provádění zkoušek může vyžádat u dodavatele vojenského vozidla provedení dalších dílčích zkoušek zkušebnou, včetně zkoušek jízdních a provozních, bez jejichž výsledků nelze zkoušku technické způsobilosti vojenského vozidla dokončit, a stanovit upřesňující podmínky pro jejich provedení.

(5) Náklady na provedení zkoušek podle odstavců 3 a 4 hradí dodavatel vojenského vozidla.

(6) Zkoušky ke schválení technické způsobilosti vojenského vozidla nemusí být provedeny, je-li Vojenské policii předložena žádost o uznání platného osvědčení o schválení vojenského vozidla, které vydal podle příslušných předpisů členský stát Evropské unie, Organizace Severoatlantické smlouvy, nebo jiný stát na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, a dokumentace vojenského vozidla. Dokumentaci přezkoumává zkušebna.

(7) O žádosti podle odstavců 1 a 6 Vojenská policie rozhodne do 60 dnů ode dne doručení výsledků zkoušek, popřípadě přezkoumání dokumentace, provedených zkušebnou.“.

10. V § 12 odst. 1 se slova „základního registru agend orgánů veřejné moci a některých práv a povinností“ nahrazují slovy „základního registru agend, orgánů veřejné moci, soukromoprávních uživatelů údajů a některých práv a povinností⁷⁾“, za slova „silničních vozidel⁸⁾“, se vkládají slova „informačního systému technických prohlídek⁸⁾“, a za slova „centrálního registru řidičů“ se vkládají slova „, rejstříků a evidencí vedených Úřadem pro civilní letectví²³⁾ a databází vedených Řízením letového provozu České republiky, centrálního registru zbraní²⁴⁾“.

Poznámky pod čarou č. 23 a 24 znějí:

„²³⁾ Zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.

²⁴⁾ Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů.“.

11. V § 22 se slova „úkonu, při němž dochází k přímému vynucování splnění právní povinnosti nebo k přímé ochraně práv za použití síly nebo hrozby jejího použití“, nahrazují slovem „zákroku“.

12. V § 23 odst. 1 se na konci písmene a) slovo „nebo“ zrušuje.

13. V § 23 odst. 1 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:

„b) je zřejmé, že nemůže úkon úspěšně dokončit,“.

Dosavadní písmeno b) se označuje jako písmeno c).

14. V § 23 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje slovem „, nebo“ a doplňuje se písmeno d), které zní:

„d) plní úkoly při používání operativně pátracích prostředků nebo zabezpečovací techniky.“.

15. V § 24 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Povinnost prokázat příslušnost k Vojenské policii nemá vojenský policista, který plní úkoly při používání operativně pátracích prostředků nebo zabezpečovací techniky.“.

16. Za § 25 se vkládají nové § 25a a 25b, které znějí:

„§ 25a

(1) Osoba omezená na svobodě vojenským policistou nesmí být podrobena mučení nebo krutému, nelidskému anebo ponižujícímu zacházení a nesmí s ní být zacházeno takovým způsobem, který nerespektuje lidskou důstojnost. Vojenský policista, který se stane svědkem takového zacházení, má povinnost přijmout opatření k zamezení takovému zacházení a oznámit je bezodkladně svému nadřízenému.

(2) Osoba omezená na svobodě vojenským policistou má právo zajistit si právní pomoc a mluvit s právním zástupcem bez přítomnosti třetí osoby. Požádá-li o ni tato osoba, poskytne vojenský policista za účelem podle věty první neprodleně nezbytnou součinnost.

§ 25b

Vyrozumění o omezení na svobodě

(1) Vojenská policie na žádost osoby, kterou omezila na svobodě, vyrozumí o této skutečnosti osobu jí blízkou nebo jinou osobu, kterou osoba Vojenskou policií omezená na svobodě určí. Jedná-li se o osobu nezletilou nebo osobu, jejíž svéprávnost byla omezena, vyrozumí také zákonného zástupce nebo opatrovníka této osoby. Jedná-li se o osobu mladší 15 let, vyrozumí také orgán sociálně právní ochrany dětí, a u osob nezletilých rovněž pěstouna nebo toho, komu byla taková osoba svěřena do péče na základě rozhodnutí soudu. Vojenská policie provede vyrozumění neprodleně.

(2) Vyrozumění podle odstavce 1 Vojenská policie neprovede, pokud by tím došlo k ohrožení splnění účelu závažného úkonu nebo pokud by bylo takové vyrozumění spojeno s nepřiměřenými obtížemi. O neprovedení vyrozumění Vojenská policie bez zbytečného odkladu písemně informuje státního zástupce. Osobu nebo orgán podle odstavce 1 vyrozumí ihned, jakmile překážka podle věty první pomine.

(3) Osoba Vojenskou policií omezená na svobodě má právo nechat se vyšetřit nebo ošetřit lékařem podle svého výběru; to neplatí pro vyšetření provedené lékařem za účelem zjištění, zda lze osobu umístit do policejní cely nebo je nutno ji z ní propustit. Vojenská policie za účelem ošetření nebo vyšetření umožní přístup lékaře k této osobě.“.

CELEX 32013L0048

CELEX 32013L0048

CELEX 32016L0800

17. V § 28 odst. 6, § 29 odst. 1 úvodní části ustanovení, § 30 odst. 1, § 31 odst. 1 a v § 32 odst. 1 se text „§ 3“ nahrazuje textem „§ 4 odst. 1“.

18. V § 29 odst. 1 písm. a) se slova „a po výzvě od takového jednání neupustí“ zrušují.

19. V § 29 odst. 1 se na konci písmene c) slovo „nebo“ zrušuje.

20. V § 29 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje slovem „, nebo“ a doplňuje se písmeno e), které včetně poznámky pod čarou č. 25 zní:

„e) má být předvedena podle jiného právního předpisu²⁵⁾.

²⁵⁾ Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.“.

21. V § 31 odst. 2 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b) které zní:

„b) proti ní směřuje zákrok,“.

Dosavadní písmena b) a c) se označují jako písmena c) a d).

22. V § 31 odst. 2 písmeno c) zní:

„c) proti ní směřuje jiný úkon, hrozí nebezpečí, že osoba bude klást odpor, a je podezření, že má u sebe zbraň, nebo“.

23. V § 31 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavce 4 až 6 se označují jako odstavce 3 až 5.

24. V § 34 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) zjišťovat důvod a oprávněnost vstupu osoby do chráněného objektu, a to i s využitím jejích osobních údajů podle § 27 odst. 1 a dále otisků prstů, snímku obličeje nebo obrazu sítnice,“.

25. V § 34 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „; takové věci je oprávněn na dobu jejího pobytu v chráněném objektu osobě odebrat“.

26. V § 34 odst. 4 se za slova „blízkosti chráněného objektu,“ vkládají slova „nebo v místě, odkud lze účinně ohrozit chráněný objekt,“.

27. Za § 34 se vkládá nový § 34a, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 26 zní:

„§ 34a

Zamezení provozu bezpilotního systému

(1) Vojenský policista je oprávněn zamezit provozu bezpilotního systému technickými nebo jinými prostředky, popřípadě jeho poškozením nebo zničením, jestliže bezprostředně ohrožuje život, zdraví, majetek, veřejný pořádek, životní prostředí nebo jiný důležitý zájem chráněný jiným právním předpisem²⁶⁾.

(2) Oprávnění podle odstavce 1 lze použít pouze v nezbytné míře a po nezbytnou dobu.

²⁶⁾ Například zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.“.

28. V § 35 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „nebo ozbrojených sil cizího státu“.

29. Za § 36 se vkládá nový § 36a, který včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 27 a 28 zní:

„§ 36a
Krátkodobá ochrana osoby

(1) Krátkodobou ochranou osoby se pro účely tohoto zákona rozumí opatření zahrnující

- a) fyzickou ochranu,
- b) dočasnou změnu pobytu osoby, nebo
- c) použití zabezpečovací techniky.

(2) Krátkodobou ochranu Vojenská policie poskytne v odůvodněných případech osobě, které zřejmě hrozí újma na zdraví nebo jiné vážné nebezpečí, avšak nelze jí poskytnout zvláštní ochranu osob²⁷⁾. Krátkodobá ochrana podle věty první se v odůvodněných případech poskytne také osobám blízkým²⁸⁾. Krátkodobou ochranu osoby nelze poskytovat bez souhlasu osoby, které má být poskytnuta.

(3) O poskytnutí krátkodobé ochrany osoby rozhoduje na návrh pověřeného orgánu Vojenské policie náčelník Vojenské policie. V případě bezprostředně hrozícího útoku na život nebo zdraví osoby poskytne vojenský policista této osobě předběžně fyzickou ochranu do doby rozhodnutí o poskytnutí krátkodobé ochrany osoby.

²⁷⁾ Zákon č. 137/2001 Sb., o zvláštní ochraně svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.

²⁸⁾ § 22 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.“.

30. V § 38 odst. 2 se slova „vojáků v činné službě“ zrušují.

31. V § 39 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje slovem „, nebo“ a doplňuje se písmeno e), které zní:

„e) opis z evidence přestupků.“.

32. § 40 včetně nadpisu zní:

„§ 40
Vydání a odnětí věci

(1) Vojenský policista je oprávněn vyzvat osobu k vydání věci, jestliže

- a) lze mít za to, že v řízení o přestupku může být uloženo její propadnutí nebo může být zabrána, nebo
- b) jde o věc důležitou pro řízení o přestupku.

(2) Po předchozí marné výzvě k vydání věci podle odstavce 1 je vojenský policista oprávněn tuto věc odejmout. Nelze odejmout věc, jejíž hodnota je v nápadném nepoměru k povaze přestupku. Vyžaduje-li to bezpečnost osob nebo majetku nebo jiný obdobný obecný zájem, věta druhá se nepoužije.

(3) O vydání věci nebo jejím odnětí sepíše vojenský policista úřední záznam a osobě vystaví potvrzení. Vydanou nebo odňatou věc, je-li jí třeba k dalšímu řízení, vojenský policista předá orgánu, který je příslušný rozhodnout o přestupku; jinak ji vydá osobě, o jejímž právu na věc není pochyb, popřípadě osobě, která ji vydala nebo které byla odňata.

(4) Je-li věci podle odstavce 1 nebo 2 omamná nebo psychotropní látka nebo prekursor drog nebo jiná chemická látka nebo předmět určený k výrobě omamných nebo psychotropních látek, Vojenská policie takovou věc po skončení řízení zničí nebo zaeviduje k účelům uvedeným v § 8, pokud nebylo rozhodnuto o propadnutí nebo zabránění věci. Obdobným způsobem Vojenská policie postupuje u věci uvedené ve větě první získané v souvislosti s činností uvedenou v § 41.“.

33. V části první hlavě III nadpis dílu 6 zní „**Získávání poznatků**“.

34. Nadpis § 41 zní „**Získávání poznatků o trestné činnosti**“.

35. § 42 včetně nadpisu zní:

„§ 42
Zabezpečovací technika

Vojenský policista je oprávněn při předcházení a odhalování trestné činnosti, při získávání poznatků o trestné činnosti, v souvislosti s trestním řízením, v souvislosti se zajišťováním krátkodobé ochrany osoby nebo zajišťováním bezpečnosti chráněné osoby nebo chráněného objektu používat zabezpečovací techniku.“.

36. V § 43 odst. 1 se slova „nástrahových prostředků a“ zrušují.

37. V § 45 se doplňují odstavce 5 až 7, které znějí:

„(5) Elektrický donucovací prostředek může vojenský policista použít pouze tehdy, pokud by použití jiného donucovacího prostředku zjevně nebylo dostatečné k dosažení účelu sledovaného zákrokem.

(6) Je-li důvodná obava, že může být ohrožena bezpečnost osob nebo majetku anebo že se osoba pokusí o útěk, je vojenský policista oprávněn použít pouta a prostředek k zamezení prostorové orientace také ke spoutání osoby

- a) zajištěné,
- b) zadržené,
- c) zatčené, nebo
- d) převzaté vojenským policistou k provedení procesních úkonů z vazby nebo výkonu trestu odnětí svobody, zabezpečovací detence, ochranného léčení nebo ochranné výchovy.

(7) Vojenský policista je oprávněn použít pouta ke vzájemnému připoutání dvou nebo více osob. Prostředek k zamezení prostorové orientace je policista oprávněn použít pouze tehdy, nelze-li účelu zákroku dosáhnout jinak.“.

38. V § 49 se slovo „varovný“ nahrazuje slovem „výstražný“.

39. V § 49 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Omezení podle odstavce 1 neplatí pro použití slzotvorného prostředku, zásahové výbušky a vytlačování vozidlem nebo štítem, jsou-li použity proti skupině osob.“.

40. V § 53 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Přestupky spáchané osobami uvedenými v § 4 odst. 1 písm. b) a c) může projednat vojenský policista příkazem na místě.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

41. Za § 57 se vkládá nový § 57a, který včetně nadpisu zní:

„§ 57a

Výcvik vojenských policistů

(1) Výcvik vojenských policistů se uskutečňuje ve vojenských objektech, vojenských újezdech, vojenských útvech, vojenských zařízeních a vojenských školách.

(2) Výcvik, který nelze uskutečnit podle odstavce 1, lze po dohodě se správními úřady, orgány územní samosprávy, anebo právníky nebo fyzickými osobami provádět v jejich zařízeních, objektech nebo na jejich pozemcích. O provedení takového výcviku rozhoduje náčelník Vojenské policie.

(3) Výcvik v řízení vozidel ozbrojených sil lze provádět na pozemních komunikacích za podmínek stanovených právním předpisem upravujícím kategorizaci pozemních komunikací, jejich stavbu, podmínky užívání a jejich ochranu⁶⁾.

(4) Vojenská policie může poskytovat výcvik i jiným osobám než vojenským policistům, jestliže se jedná o osoby plnící úkoly ve spolupráci s Vojenskou policií nebo v její prospěch. Tento výcvik může Vojenská policie poskytovat, není-li tím ohroženo plnění jejích úkolů, na základě rozhodnutí náčelníka Vojenské policie.“.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Řízení o schválení technické způsobilosti vojenského vozidla zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 300/2013 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

Změna trestního řádu

Čl. III

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 214/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 8/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 150/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 166/1998 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000

Sb., zákona č. 227/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 77/2001 Sb., zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 424/2001 Sb., zákona č. 200/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 283/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 587/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 45/2005 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 239/2005 Sb., zákona č. 394/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 321/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 179/2007 Sb., zákona č. 345/2007 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 90/2008 Sb., zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 135/2008 Sb., zákona č. 177/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 457/2008 Sb., zákona č. 480/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 52/2009 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 272/2009 Sb., zákona č. 306/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 163/2010 Sb., zákona č. 197/2010 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 219/2010 Sb., zákona č. 150/2011 Sb., zákona č. 181/2011 Sb., zákona č. 207/2011 Sb., zákona č. 330/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 348/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 459/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 43/2012 Sb., zákona č. 193/2012 Sb., zákona č. 273/2012 Sb., zákona č. 390/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 141/2014 Sb., zákona č. 77/2015 Sb., zákona č. 86/2015 Sb., zákona č. 150/2016 Sb., zákona č. 163/2016 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 264/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 301/2016 Sb., zákona č. 455/2016 Sb., zákona č. 55/2017 Sb., zákona č. 56/2017 Sb., zákona č. 57/2017 Sb., zákona č. 58/2017 Sb., zákona č. 59/2017 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 204/2017 Sb., zákona č. 178/2018 Sb., zákona č. 287/2018 Sb., zákona č. 111/2019 Sb., zákona č. 203/2019 Sb., zákona č. 255/2019 Sb. a zákona č. 315/2019 Sb., se mění takto:

1. V § 12 odst. 2 písm. d) bod 1 zní:

„1. celních předpisů a předpisů o dovozu, vývozu nebo průvozu zboží, a to i v případech, kdy se jedná o trestné činy vojáků v činné službě nebo příslušníků bezpečnostních sborů.“.

2. V § 12 odst. 2 písm. e) se slova „příslušníků ozbrojených sil“ nahrazují slovy „vojáků v činné službě“ a slova „příslušníkům ozbrojených sil“ se nahrazují slovy „vojákům v činné službě“.

3. V § 161 odstavci 7 zní:

„(7) Vyšetřování o trestných činech vojáků v činné službě, s výjimkou vojáků v činné službě uvedených v odstavci 4, a osob, které páchají trestnou činností proti vojákům v činné službě ve vojenských objektech anebo proti vojenským objektům, vojenskému materiálu nebo ostatnímu majetku státu, s nímž jsou příslušné hospodařit Ministerstvo obrany nebo jím zřízené organizační složky státu nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace zřízené nebo založené Ministerstvem obrany, koná pověřený orgán Vojenské policie, pokud konal prověřování.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna lesního zákona

Čl. IV

V § 56 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění zákona č. 281/2009 Sb., zákona 250/2016 Sb. a zákona č. 183/2017 Sb., se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Přestupky podle § 53 odst. 1 může projednat příkazem na místě vojenský policista, jde-li o osoby podle § 4 odst. 1 písm. b) a c) zákona o Vojenské policii.

ČÁST ČVRTÁ

Změna zákona o návykových látkách

Čl. V

V § 40 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 362/2004 Sb., zákona č. 74/2006 Sb., zákona č. 141/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 273/2013 Sb. a zákona č. 183/2017 Sb., se na konci textu odstavce 7 doplňují slova „, nebo vojenský policista, jde-li o osoby podle § 4 odst. 1 písm. b) a c) zákona o Vojenské policii“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla

Čl. VI

Zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., zákona č. 56/2001 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 47/2004 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 137/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 278/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 160/2013 Sb., zákona č. 239/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 354/2014 Sb., zákona č. 250/2016 Sb., zákona č. 304/2016 Sb., zákona č. 63/2017 Sb., zákona č. 183/2017 Sb. a zákona č. 293/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 16b odst. 1 se za slova „Policie České republiky“ vkládají slova „nebo Vojenská policie“.
2. V § 16b odst. 3 se za slova „Policíí České republiky“ vkládají slova „nebo Vojenskou policií“.
3. V § 17 odst. 1 se na konci textu věty první doplňují slova „nebo vojenskému policistovi,

jde-li o řidiče, vůči kterému provádí úkony podle § 9 zákona o Vojenské policii“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o zajišťování obrany České republiky

Čl. VII

Zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 15/2015 Sb., zákona č. 47/2016 Sb. a zákona č. 183/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 64 odst. 1 písm. c) a v § 67 odst. 1 písm. f) se za slovo „vstupu“ vkládají slova „nebo režim ochrany a vstupu“.
2. V § 68a se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavce 2, který zní:

„(2) Přestupek podle § 64 odst. 1 písm. c) nebo podle § 67 odst. 1 písm. f) může projednat příkazem na místě vojenský policista.“.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o silničním provozu

Čl. VIII

V § 124 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 62/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 411/2005 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 133/2011 Sb., zákona č. 193/2012 Sb., zákona č. 297/2011 Sb., zákona č. 300/2013 Sb., zákona č. 268/2015 Sb., zákona č. 48/2016 Sb., zákona č. 250/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 199/2017 Sb. a zákona č. 193/2018 Sb., se za odstavec 11 vkládá nový odstavec 12, který zní:

„(12) Příkazem na místě může vojenský policista projednat přestupky podle § 125c odst. 1 až 3, jde-li o osobu provádějící výcvik řidičů vozidel ozbrojených sil nebo řidiče, vůči kterému provádí úkony podle § 9 zákona o Vojenské policii, s výjimkou vojáků v činné službě.“.

Dosavadní odstavce 12 a 13 se označují jako odstavce 13 a 14.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich

Čl. IX

V § 91 odst. 2 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, se slova „podle § 3“ nahrazují slovy „podle § 4 odst. 1.“.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek

Čl. X

Zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. a nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 81/2018 Sb., se mění takto:

1. Nadpis § 34 zní **„Působnost Policie České republiky, obecní policie a Vojenské policie“**.

2. V § 34 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Vojenská policie kontroluje dodržování všech povinností stanovených tímto zákonem, s výjimkou povinností podle § 4, 6, 7, 12, 15 a 23 až 29.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

3. V § 40 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které zní:

„e) Vojenská policie, jde-li o přestupky podle § 35 odst. 1 písm. a), e) až g), i), k), l), n) až p), spáchané osobou podle § 4 odst. 1 zákona o Vojenské policii, s výjimkou vojáků v činné službě.“.

ČÁST DESÁTÁ

ÚČINNOST

Čl. XI

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2021.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Obecná část

I. Zhodnocení platného právního stavu, včetně zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

I. 1. Zhodnocení platného právního stavu

I. 1.1 Vztah důvodové zprávy k Závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace

Zhodnocení platného právního stavu jako východiska pro přípravu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „návrh zákona“), je provedeno Závěrečnou zprávou z hodnocení dopadů regulace, která je součástí návrhu zákona. Pro ucelenost textu je proto v této kapitole provedeno pouze stručné shrnutí tohoto zhodnocení.

I. 1.2 Stručné shrnutí zhodnocení platného právního stavu

Současná právní úprava působnosti a podmínek jejího výkonu Vojenskou policií je obsažena především v již zmíněném zákoně o Vojenské policii. Úpravu některých souvisejících dílčích problematik obsahuje vyhláška č. 301/2013 Sb., o stanovení způsobu zevního označení Vojenské policie a vojenských policistů, vzoru služebního průkazu a barevného provedení a označení dopravních a speciálních prostředků Vojenské policie, ve znění vyhlášky č. 286/2016 Sb. a vyhlášky č. 140/2019 Sb., vydaná k provedení zákona o Vojenské policii.

Některé okruhy právních vztahů vznikajících při činnosti Vojenské policie jsou upraveny také v zákoně č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, v zákoně č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, nebo v zákoně č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů, v zákoně č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, nebo v zákoně č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů.

Trestním řádem je upraveno postavení Vojenské policie pro účely trestního řízení, a to v rozsahu stanovení pověřeného orgánu Vojenské policie jako orgánu činného v trestním řízení (§ 12 trestního řádu). Ustanovením § 161 odst. 7 trestního řádu je pak v souvislosti s tím pověřenému orgánu Vojenské policie svěřena pravomoc provádět vyšetřování o trestných činech příslušníků ozbrojených sil a osob, které páchají trestnou činností proti příslušníkům ozbrojených sil ve vojenských objektech anebo proti vojenským objektům, vojenskému materiálu nebo ostatnímu majetku státu, s nímž jsou příslušné hospodařit Ministerstvo obrany nebo jím zřízené organizační složky státu nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace zřízené nebo založené Ministerstvem obrany.

Zákonem o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla jsou v současné době upraveny

ve prospěch Vojenské policie podmínky poskytování údajů z registru silničních vozidel a informací z informačního systému technických prohlídek, a to standardním, předvídatelným způsobem, který v praxi nevyvolává žádné překážky.

Ve vztahu k Vojenské policii je pak trestním řádem také stanoveno, že vyšetřování o trestných činech spáchaných příslušníky Vojenské policie koná státní zástupce.

Na základě zkušeností z každodenní praxe Vojenské policie a provedené analýzy účinnosti uvedených právních předpisů je však zřejmé, že dosavadní právní úprava sice v základních mezích umožňuje Vojenské policii plnění svěřených úkolů, avšak nikoliv zcela nerušeně, aniž by musely být překonávány překážky nedostatečnosti této právní úpravy. V trestním řádu byl tak jako zásadní nedostatek shledán nedostatek v rozsahu výluk tam, kde jsou stanovovány pro příslušníky ozbrojených sil České republiky; Vojenská policie není ozbrojenou silou České republiky, avšak jsou do ní zařazeni vojáci v činné službě stejně jako do těchto sil, tedy do Armády České republiky, Vojenské kanceláře prezidenta republiky a Hradní stráže. Přitom je nedůvodné, aby na tyto vojáky dopadal dvojitý právní režim, a proto je návrhem zákona navrhována úprava těchto výluk tak, aby na obdobné právní vztahy dopadala obdobná právní úprava.

V zákoně o silničním provozu byla identifikována nefunkčnost právní úpravy vzhledem k absenci ustanovení, které by opravňovalo Vojenskou policii projednávat příkazem na místě přestupky podle § 125c odst. 1 až 3 tohoto zákona v případech, kdy je přestupcem osoba provádějící výcvik řidičů vozidel ozbrojených sil České republiky nebo řidič podle § 9 zákona o Vojenské policii (s výjimkou vojáka v činné službě). Nedostatek této úpravy pak významně přispíval ke zvyšování formálnosti a administrativní zátěži Vojenské policie tam, kde např. Policie České republiky účinně využívá efektivního postupu formou příkazu na místě.

Výraznější nefunkčnosti právní úpravy však byly identifikovány přímo v zákoně o Vojenské policii, a to především v jednoznačném a úplném definování její působnosti. S tím pak také souvisí potřeba upravit podmínky jejího výkonu, přičemž již dosavadní znění zákona o Vojenské policii nedostatečně zohledňuje nezbytnost upravit podmínky výkonu shodných činností u Policie České republiky a Vojenské policie obdobně tak, aby jednak bylo možné dosahovat předpokládaných cílů (účinků) za shodných podmínek u obou uvedených subjektů (tedy bez znevýhodnění jednoho z nich), jednak aby předmětnou úpravu bylo možné považovat za ústavně konformní vzhledem k zásadě zachovávat stejnou právní úpravu pro výkon obdobných právních vztahů (*ke konkrétnímu rozsahu úprav viz dále*).

I. 2 Zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Zákon o Vojenské policii, ale i ostatní uvedené právní předpisy, kromě jiného také vzhledem k předmětu jimi prováděné právní úpravy, nezakládají jakýkoliv prostor, který by byl způsobilý při aplikaci jednotlivých ustanovení vyvolávat diskriminaci v jakékoliv oblasti, stejně jako porušení principu garance právní rovnosti mužů a žen.

II. Odůvodnění hlavních principů navrhované úpravy, včetně dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

II. 1 Odůvodnění hlavních principů navrhované úpravy

Základním cílem předkládaného návrhu zákona je zefektivnit činnost Vojenské policie, zajistit jí skutečně účelné a účinné podmínky pro plnění jí svěřených úkolů a tam, kde je to důvodné, sjednotit tyto podmínky pro shodné případy s jejich normativním řešením v zákoně o Policii České republiky a současně dílčími změnami zajistit soulad zákona o Vojenské policii s právním řádem a jeho změnami, ke kterým došlo od přijetí zákona o Vojenské policii, resp. od data nabytí jeho účinnosti dne 1. 10. 2013, neboť k jediné takové harmonizaci došlo pouze v oblasti ochrany osobních údajů v souvislosti s adaptací GDPR do právního řádu České republiky (viz novela zákona o Vojenské policii provedená s účinností od 24. 4. 2019 zákonem č. 111/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů).

Návrh zákona se proto věnuje normativní úpravě oblastí (principů), kde dosavadní praxe dlouhodobě pociťuje absenci zákonné úpravy jako překážku pro výkon nezbytných, zásadních a zejména logicky očekávatelných činností. Provedená analýza právního a skutkového stavu pak potvrdila, že situaci není možné řešit mimonormativní cestou, natož pak zvykovým výkonem specifických odborných činností.

Předkládaný návrh zákona si klade za cíl v první řadě úpravu, respektive rozšíření, stanovené působnosti Vojenské policie, která by měla odpovídat reálným potřebám zabezpečení policejní ochrany Ministerstva obrany, ozbrojených sil České republiky, vojenských objektů, vojenského materiálu a ostatního majetku státu, s nímž jsou příslušné hospodařit Ministerstvo obrany nebo jím zřízené organizační složky státu nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace, jež Ministerstvo obrany zřídilo nebo založilo [k tomu viz také § 12 odst. 2 písm. e) trestního řádu]. Konkrétně se v praxi jedná o tyto státní podniky a příspěvkové organizace:

a) státní podniky, jejichž je Ministerstvo obrany zakladatelem, kterými jsou:

VOP CZ, s.p., LOM PRAHA, s.p., Vojenské lesy a statky ČR, s.p., Vojenský technický ústav, s.p., a Vojenský výzkumný ústav, s.p., a

b) příspěvkové organizace, kterými jsou:

Vojenská lázeňská a rekreační zařízení, p. o., Ústav leteckého zdravotnictví Praha, p. o., Ústřední vojenská nemocnice – Vojenská fakultní nemocnice Praha, p. o., Vojenská nemocnice Brno, p. o., Vojenská nemocnice Olomouc, p. o., Armádní Servisní, p. o., Handball club DUKLA Praha, p. o., Volejbalový klub DUKLA Liberec, p. o., a CASRI (Vědecké a servisní pracoviště tělesné výchovy a sportu), p. o.

Navrhovaná úprava působnosti Vojenské policie by měla vést především ke zvýšení efektivity a ekonomičnosti provádění policejní ochrany v návaznosti na potřebnou znalost prostředí a využívání celého komplexu právních a věcných nástrojů pro její provádění.

Návrh zákona si rovněž klade za cíl rozšíření působnosti Vojenské policie na jednotky ozbrojených sil cizích států, především jednotek ozbrojených sil členských států NATO, a to při ochraně a doprovodu kolon jejich techniky při jejich průjezdu nebo pobytu na území České republiky, ale i v případě společného působení v zahraničních misích, operacích nebo společných cvičeních. Navrhovaná úprava v této oblasti je reakcí na závazky České republiky přijaté *Dohodou mezi smluvními stranami Severoatlantické smlouvy o statutu jejich ozbrojených sil*, se kterou vyslovil souhlas Parlament České republiky a která byla vyhlášena

sdělením Ministerstva zahraničních věcí č. 1/2002 Sbírky mezinárodních smluv, a to v oblasti poskytování ochrany ozbrojeným silám cizího státu na území České republiky. V článku VII odst. 11. Dohody mezi smluvními stranami Severoatlantické smlouvy o statutu jejich ozbrojených sil je stanoveno: „Každá smluvní strana bude usilovat o přijetí takových legislativních ustanovení, která považuje za nezbytné k zajištění přiměřené bezpečnosti a ochrany zařízení, vybavení, majetku, záznamů a oficiálních informací jiných smluvních stran na jejím území a pro potrestání osob, které porušují zákony přijaté k tomuto účelu“. Od doby, kdy vstoupila výše uvedená dohoda v platnost (pro Českou republiku 30. listopadu 2000), uplynula poměrně dlouhá doba, která kromě jiného umožnila vyhodnotit účinnost přijatých „legislativních opatření“ v praxi a detekovat jejich slabiny nebo identifikovat chybějící jednoznačnou právní úpravu pro plnění předpokládaných úkolů. Praktické zkušenosti jednoznačně prokázaly, že v celé řadě případů by bylo nutné se pro zajištění bezpečnosti a ochrany zařízení, vybavení, majetku ozbrojených sil cizích států opírat pouze o přiměřený výklad dosavadní právní úpravy nebo se dokonce vzdát organizačních opatření nebo činností, které by bylo v dané situaci nanejvýš vhodné uplatnit. Při přípravě návrhu zákona bylo proto vyhodnocováno, jaké jsou obecné zákonné podmínky pro ochranu pobytu ozbrojených sil cizích států na území České republiky.

K této problematice je nutné konstatovat, že Vojenské policii není na základě existujících právních předpisů umožněno podílet se na realizaci shora uvedeného závazku České republiky, jakkoliv by to bylo logické a odpovídalo by to obdobné praxi států, které jsou účastníky citované dohody. Podle § 1 zákona č. 300/2013 Sb. totiž Vojenská policie plní v rozsahu vymezeném uvedeným zákonem úkoly policejní ochrany Ministerstva obrany, ozbrojených sil, vojenských objektů, vojenského materiálu a ostatního majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit Ministerstvo obrany. Z tohoto základního ustanovení je zřejmé, že zákonodárce vnímá působnost Vojenské policie jako výkon směřující k ochraně majetku České republiky, který je určený k plnění úkolů Ministerstva obrany a jednotlivých složek ozbrojených sil a současně také k plnění policejní ochrany ozbrojených sil a Ministerstva obrany (tedy ochrany věcí nemateriální povahy je tvořících). V této souvislosti je nutné uvést, že pokud zákonodárce v zákoně č. 300/2013 Sb. používá pojem „ozbrojené síly“, má na mysli ozbrojené síly České republiky ve smyslu zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, což jednak vyznívá ze samotného kontextu zákona, jednak je tato skutečnost uvedena v důvodové zprávě k návrhu předmětného zákona.

Tomuto pohledu odpovídá také současné stanovení územní působnosti Vojenské policie v § 2 zákona o Vojenské policii, podle kterého Vojenská policie „působí na území České republiky a při plnění úkolů policejní ochrany ozbrojených sil na území cizích států, nestanoví-li tento zákon nebo jiný právní předpis jinak“. Zákonodárce zde do jisté míry odlišuje „standardní plnění úkolů“ Vojenské policie prováděné na území České republiky, avšak pokud se týká zajišťování policejní ochrany ozbrojených sil České republiky, připouští její výkon také mimo toto území.

Vzhledem k uvedenému je nutné provést v zákoně o Vojenské policii návazné změny, resp. doplnění jednotlivých konkrétních ustanovení zákona o Vojenské policii tak, aby Vojenská policie byla schopna řádně a efektivně plnit zákonem uložené úkoly.

Na základě provedení analýzy právního a skutkového stavu oblastí, jimiž mají být právně zajištěny řádné podmínky plnění úkolů Vojenské policie, byly stanoveny tyto oblasti vyžadující provedení legislativních úprav v zákoně o Vojenské policii, popřípadě dalších zákonech:

- **Působnost Vojenské policie**

Realizaci návrhu by mělo dojít k sjednocení věcného rozsahu působnosti ve všech složkách Vojenské policie, tedy jak kriminální služby, tak i dopravně pořádkové a ochranné služby Vojenské policie. Působnost Vojenské policie by se pak nově měla vztahovat také na ozbrojené síly cizích států při jejich průjezdu nebo pobytu na území České republiky.

- **Působení vojenského policisty na území cizího státu**

Vojenští policisté jsou vysíláni k plnění úkolů na území cizího státu. Je přitom potřebné zachovat jejich status vojenského policisty a jeho kontinuální odborné řízení, a to i přes dočasné zařazení do podřízenosti jiného služebního orgánu.

- **Úkoly Vojenské policie**

Stanovené úkoly, které Vojenská policie plní, je potřebné v návaznosti na rozšíření její působnosti zpřesnit a doplnit.

- **Oprávnění k zajištění, odstranění nebo zničení věci**

Toto oprávnění by mělo umožnit Vojenské policii přiměřeným způsobem reagovat na případy zjištění závažného bezprostředního ohrožení života, zdraví, majetku nebo životního prostředí, kdy ohrožení nelze odstranit jinak než zajištěním či odstraněním věci nebo v krajním případě jejím zničením.

- **Eliminace bezpečnostních hrozeb v souvislosti se zneužíváním dálkově radiově řízených zařízení**

Identifikování této oblasti potřeby legislativních úprav je vyvoláno masivním používáním nových technologií, které vedle svého primárního účelu užití jsou zneužívány také k činnostem nesoucím znaky skutkových podstat přestupků nebo trestných činů; současně je reagováno na skutečnost, že shodně byla hrozba zneužití dálkově radiově řízených zařízení vyhodnocena také Ministerstvem vnitra, které v současné době novelou zákona o Policii České republiky upravuje oprávnění Policie České republiky odstranit takové zařízení v případě, že je využíváno k vyvolání bezpečnostní hrozby nebo jiné aktivity ohrožující veřejný nebo jiný zákonem chráněný zájem.

Shodně s legislativním záměrem Ministerstva vnitra je proto důležité, aby také Vojenské policii bylo umožněno čelit zejména závažným bezpečnostním hrozbám vyplývajícím ze zneužívání dálkově radiově řízených zařízení (UAV, dálková iniciace výbušných zařízení, ochrana proti odposlechům). Rušení těchto elektronických zařízení by Vojenská policie aplikovala pouze v nezbytném rozsahu zejména při výkonu ochranné služby, pyrotechnické služby, kriminální služby a služby ochrany objektů, a to s primárním cílem chránit životy a zdraví občanů a majetkové hodnoty ve velkém rozsahu.

S uvedeným oprávněním úzce souvisí také možnost zamezení provozu bezpilotního systému, který je, jak zřetelně ukazují zejména zahraniční zkušenosti, způsobilý ohrozit životy a zdraví osob a bezpečnost chráněných objektů.

- **Dohled nad bezpečností provozu vozidel**

Detekování nedostatečnosti existence právní úpravy v této oblasti souvisí s výše uvedeným doplněním působnosti Vojenské policie v oblasti zajišťování bezpečnosti ozbrojených sil cizích států v případech, že pobývají nebo projíždějí územím České republiky. V těchto případech je nutné do zákona o Vojenské policii doplnit oprávnění Vojenské policie vůči vozidlům ozbrojených sil cizích států a jejich řidičům.

- **Schvalování technické způsobilosti vojenských vozidel**

K naplňování úkolu schvalování technické způsobilosti vojenských vozidel podle § 4 odst. 1 písm. j) zákona o Vojenské policii nejsou současnou právní úpravou dány některé důležité atributy, jako např. obsah žádosti o schválení technické způsobilosti vojenských vozidel, určení zkušebny k provedení zkoušek, výjimka, kdy nemusí být zkoušky provedeny, ustanovení o nákladech za provedení zkoušek nebo lhůta k jejímu vyřízení. Podle § 32 odst. 1 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, schvaluje technickou způsobilost vojenských vozidel Vojenská policie podle zákona o Vojenské policii; jak je uvedeno výše, v zákoně o Vojenské policii tato úprava není provedena v potřebném rozsahu, tedy dostatečně, přičemž se nelze opřít ani o podrobnosti postupů při schvalování technické způsobilosti vojenských vozidel stanovených vyhláškou č. 100/2018 Sb., o technické způsobilosti a pravidelných technických prohlídkách vojenských vozidel. Rozsah zmocnění pro právní úpravu provedenou citovanou vyhláškou umožňuje normativně regulovat právní vztahy v oblasti zakotvení:

- druhů a kategorií vojenských vozidel a vojenských pracovních strojů a způsobu schvalování jejich technické způsobilosti,
- podmínek uznávání osvědčení o schválení typu vojenského vozidla vydaného jiným státem,
- technických podmínek, konstrukce a provedení vojenských vozidel a možných výjimek,
- předpokladů technické nezpůsobilosti a zákazu provozu vojenských vozidel,
- doplňkové výstroje a vybavení vojenských vozidel a
- způsobu a termínů provádění pravidelných technických prohlídek vojenských vozidel, pravidelných měření emisí vojenských vozidel a zkoušek určených technických zařízení vojenských vozidel.

Z uvedeného je zřejmé, že provedení požadované úpravy ve vyhlášce č. 100/2018 Sb. brání nedostatek zákonného zmocnění, když navíc předmět této úpravy, tedy obsah žádosti o schválení technické způsobilosti vojenských vozidel, určení zkušebny k provedení zkoušek, výjimka, kdy nemusí být zkoušky provedeny, ustanovení o nákladech za provedení zkoušek a lhůta k vyřízení žádosti, svědčí pro nezbytnost úpravy zákonou formou.

- **Okolnosti, kdy není vojenský policista povinen provést úkon**

Další nedostatečnost právní úpravy byla shledána v oblasti stanovení výluk z plnění úkolů vojenským policistům, které jsou v současné době upraveny v § 23 zákona o Vojenské policii. Dosavadní praxe prokázala, že v případech, kdy je zřejmé, že svěřený úkol nemůže vojenský policista z objektivních důvodů úspěšně dokončit a že je tedy pouze formální snahou nebo naopak vysokým, nepřiměřeným rizikem v zahájených činnostech pokračovat, neexistuje právní jistota pro ukončení činnosti, tedy pro racionální a účelný postup. Stejný nedostatek je pak shledán pro případy, kdy vojenský policista plní úkoly při používání operativně pátracích prostředků nebo zabezpečovací techniky.

- **Oprávněné zastírání příslušnosti vojenského policisty k Vojenské policii při plnění specifických úkolů**

S cílem zefektivnit plnění úkolů v oblasti kriminální služby, a to zejména při šetření závažné trestné činnosti, je také nutno doplnit právní úpravu o oprávnění vojenského policisty zastírat příslušnost k Vojenské policii, kdy důvodem je plnění úkolů při používání operativně pátracích prostředků nebo zabezpečovací techniky.

- **Činnosti vojenského zkušební komisaře řidičů**

V zákoně o Vojenské policii byl rovněž shledán deficit existence právní úpravy okruhu osob, u kterých je oprávněn vojenský zkušební komisař řidičů provádět zkoušky odborné způsobilosti k řízení vozidel ozbrojených sil České republiky.

- **Poskytování krátkodobé ochrany osobám**

V souvislosti s odhalováním, prověřováním a vyšetřováním závažné trestné činnosti se mohou některé osoby dostat do bezpečnostního rizika resp. ohrožení života a zdraví. Novým oprávněním, které je nezbytné do zákona o Vojenské policii doplnit, je také oprávnění k poskytování krátkodobé ochrany osob.

- **Vydání a odnětí věci v souvislosti s šetřením přestupku**

Oprávnění k odnětí věci je v zákoně o Vojenské policii upraveno již v současné době, a to v § 40. V kontextu změn v oblasti odpovědnosti za přestupky se však tato úprava již jeví jako neaktuální a nedostatečná, a to jednak pro případy propadnutí nebo zabránění věci, kdy se již nepřihlíží k hodnotě, vyžaduje-li to bezpečnost osob nebo majetku nebo jiný obdobný obecný zájem, jednak pro absenci úpravy podmínek odnímání specifické skupiny věcí, kterou jsou omamné nebo psychotropní látky nebo prekursory drog, pro něž je nutné upřesnit režim „nevydání“ věci po ukončení řízení. I v tomto případě je navrhována jednotná úprava se stejnorodými oprávněními příslušníků Policie České republiky.

- **Užití donucovacích prostředků**

Ustanovením § 45 zákona o Vojenské policii je upraven výčet a podmínky užití donucovacích prostředků. V praxi se však ukázalo, že s ohledem na jednoznačnost právní úpravy a reálný výkon praxe v této oblasti není úprava dostatečná a vojenským policistům neposkytuje potřebnou oporu pro plnění jim svěřených úkolů zejména, kde by případně mohlo docházet ke kolizi základních lidských práv a svobod a provádění úkonů sledujících ochranu veřejného zájmu. Ustanovení § 45 zákona o Vojenské policii proto musí být doplněno, a to o podrobnější úpravu podmínek užití elektrických donucovacích prostředků, o stanovení předpokladů pro použití pout a prostředku k zamezení prostorové orientace, včetně podmínek použití některých donucovacích prostředků v případě zákroku proti skupině osob.

- **Projednávání přestupků**

Ve vztahu k nové úpravě odpovědnosti za přestupky byla jako neefektivní vyhodnocena úprava projednávání přestupků Vojenskou policií tak, jak je v současné době provedena příslušnými zákony; tato úprava dosud ne vždy umožňuje, aby vojenský policista projednal přestupek příkazem na místě, což je v řadě případů pro obě strany řízení neefektivní a zatěžující. Návrhem zákona jsou proto tyto případy napravovány a vojenským policistům je zakládáno oprávnění využít v daných případech projednání spáchání přestupku příkazem na místě.

- **Výcvik vojenských policistů mimo vojenské objekty**

V současné době Vojenská policie provádí některé druhy výcviku v podmínkách vojenských výcvikových zařízení a objektů pouze s velkými obtížemi, případně vůbec. Důvodem je především specifická činnost Vojenské policie, která klade zvláštní nároky na výcviková zařízení a objekty, a proto jsou běžně využívaná vojenská výcviková zařízení a objekty buď ne zcela vhodná, nebo nepostačující svou kapacitou. Organizace a příprava plnohodnotného a kvalitního výcviku specialistů Vojenské policie je proto v současné době náročná a spojená s celou řadou obtíží, což by vzhledem k zájmu na přípravě vojenských policistů k bezvadnému a rutinnímu plnění jim svěřených úkolů mělo být zcela mimořádnou

výjimkou, nikoliv pravidlem. Bylo by proto vhodné, aby současná právní úprava byla doplněna o variantní možnost provádění tohoto výcviku také mimo prostory vojenských výcvikových zařízení a objektů, pokud tyto splňují předpoklady pro konkrétní výcvik a pokud o tom rozhodne náčelník Vojenské policie. Taková úprava navíc výrazně usnadní provádění společného výcviku Vojenské policie s příslušníky Policie České republiky, Vězeňské služby České republiky nebo Celní správy České republiky.

II. 2 Dopady návrhu zákona ve vztahu k zákazu diskriminace

Navrhovaná právní úprava v oblastech podle subkapitoly II. 1 neobsahuje žádná ustanovení, která by narušovala právo na rovné zacházení nebo vedla k diskriminaci.

Navrhovaná právní úprava nepřipouští diskriminační přístup. Povinnosti jsou stanoveny pro všechny občany (fyzické osoby) bez rozdílu pohlaví, náboženské či politické příslušnosti. Návrh je v souladu zejména s čl. 14 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (publikované ve Sbírce zákonů pod č. 209/1992 Sb.), neboť zaručuje stejná práva a povinnosti bez diskriminace založené na jakémkoli důvodu, jako je pohlaví, rasa, barva pleti, jazyk, náboženství, politické nebo jiné smýšlení, národnostní nebo sociální původ, příslušnost k národnostní menšině, majetek, rod nebo jiné postavení.

II. 3 Dopady návrhu zákona ve vztahu k zásadě zachování principu rovnosti žen a mužů

Z hlediska principu rovnosti žen a mužů je návrh zákona neutrální, neboť navrhovaná právní úprava v oblastech podle subkapitoly II. 1 nemá bezprostřední, ani sekundární dopady na rovnost žen a mužů a nevede k diskriminaci jednoho z pohlaví, neboť nijak nerozlišuje, ani nezvýhodňuje jedno z pohlaví a nestanoví pro něj odlišné podmínky.

Případné rozdíly ve specifických případech (jak co do postavení vojenského policisty, tak co do shodného účelu úkonů vykonávaných vůči mužům nebo ženám) vycházejí z fyziologických rozdílů mužů a žen a zajištění jejich specifických práv; v těchto případech naopak úprava zohledňuje objektivní předpoklady vyvolávající rozdílnou právní úpravu nebo přístup k tomu kterému pohlaví právě při respektování jeho odlišností a ochrany jejich specifických práv (např. požadavek na způsob provedení prohlídek u žen nebo odebrání biometrických údajů u nich).

III. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku

Nezbytnost předložení návrhu zákona vyplývá v obecných mezích již ze skutečností uvedených v kapitolách I. a II. obecné části důvodové zprávy. Provedená analýza věcného a skutkového stavu pak přesněji vymezila oblasti provedení nutné normativní úpravy, resp. okruhy v praxi velmi pociťované absence jednoznačně předvídatelné úpravy okruhů právních vztahů, umožňujících výkon působnosti Vojenské policie komplexně, profesionálně a na srovnatelné úrovni s bezpečnostními sbory, jimž byly svěřeny srovnatelné úkoly prováděné za shodným účelem.

K jednotlivým oblastem identifikovaným jako nedostatek dosavadní právní úpravy působnosti a podmínek plnění úkolů Vojenské policie podle subkapitoly II. 1 obecné části důvodové zprávy:

III. 1

Prvním problémem, na který se navrhovaná úprava zaměřuje, je nedostatečné vymezení působnosti Vojenské policie z hlediska provázanosti jejích úkolů, výkonu očekávaných činností a skutečných potřeb praxe. Podle současného znění § 1 zákona č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), Vojenská policie plní úkoly policejní ochrany Ministerstva obrany, ozbrojených sil, vojenských objektů, vojenského materiálu a ostatního majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit ministerstvo.

Praktická aplikace působnosti Vojenské policie ve vztahu k vojenským objektům a vojenskému materiálu, tak jak jsou definovány v § 2 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, nevyvolává žádné pochybnosti. K určitým nejasnostem ve výkladu docházelo při uplatňování působnosti Vojenské policie v případech, kdy byl páčán trestný čin nebo přestupek proti ostatnímu majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit Ministerstvo obrany. Šlo především o působnost Vojenské policie ve vztahu k hospodaření příspěvkových organizací nebo státních podniků v působnosti Ministerstva obrany.

Novelizací § 12 odst. 2 písm. e) trestního řádu došlo k rozšíření působnosti pověřených orgánů Vojenské policie (viz kapitola I), která zmíněný nedostatek právní úpravy napравиła. Působnost těchto pověřených orgánů je dána v řízení o trestných činech příslušníků ozbrojených sil a osob, které páchají trestnou činností proti příslušníkům ozbrojených sil ve vojenských objektech, proti vojenským objektům, vojenskému materiálu nebo proti ostatnímu majetku státu, s nímž jsou příslušné hospodařit Ministerstvo obrany nebo jím zřízené organizační složky státu, popřípadě, s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace, jež Ministerstvo obrany zřídilo nebo založilo.

Z výše uvedeného je zřejmý problém, který je třeba konstatovat, a to, že není důvodné, aby jedna ze služeb Vojenské policie (kriminální služba) měla rozdílně stanovenou působnost v oblasti policejní ochrany určité části majetku státu. A nejen to, praxe ukazuje na potřebu rozšíření, resp. širšího sjednocení působnosti ve smyslu výše uvedeného i u dalších služeb Vojenské policie (dopravní, pořádkové a ochranné), neboť např. příspěvkové organizace se často obracejí na Vojenskou policii s požadavky na provedení úkonů vůči osobám, které se v jejich objektech dopouštějí protiprávních jednání (např. poškozování majetku, výtržnosti, vzájemné napadání).

III. 2

Dalším problémem stávající právní úpravy je skutečnost, že působnost Vojenské policie se nevztahuje na jednotky ozbrojených sil cizích států, např. jednotky členských států NATO, a to jak při jejich průjezdu a pohybu na území České republiky, tak i v případě společného působení v operačním nasazení v zahraničí nebo při cvičeních. Většina naznačených případů se děje v rámci uzavřených mezinárodních smluv nebo dohod, které však nepokrývají celou škálu potřeb policejní ochrany zmíněných jednotek nebo jejich příslušníků. S tímto problémem je přímo propojena taktéž chybějící osobní působnost Vojenské policie vůči příslušníkům jednotek ozbrojených sil cizích států, které na území České republiky působí na základě smluvních závazků.

III. 3

V dosavadní právní úpravě chybí konkrétní možnost samostatného působení jednotky Vojenské policie v zahraničí, např. při plnění mise policejního výcviku národních vojenskopolicejních jednotek na území cizích států v rámci příslušných zahraničních operací (konkrétní zkušenost je z minulých období z působení Vojenské policie v Iráku) nebo možnost působení jednotky Vojenské policie v součinnosti s jednotkami spojenců bez účasti ozbrojených sil České republiky v místě plnění konkrétních úkolů. V souvislosti se zkušenostmi z dřívějšího působení Vojenské policie v zahraničí se tato chybějící možnost jeví jako nedostatek.

Zcela nedostatečně je nyní upravena otázka možnosti působení vojenského policisty na území cizích států. Na základě potřeby působení vojenských policistů např. ve strukturách aliančních prvků velení a řízení jsou vojenští policisté zařazováni na konkrétní služební místa, kde je vyžadováno, aby úkoly plnil odborně připravený vojenský policista. Podle dosavadní platné úpravy však vojenský policista, který je přeložen na takové místo, ztrácí převelením mimo organizační strukturu Vojenské policie postavení, povinnosti a oprávnění vojenského policisty. Na tuto skutečnost navazuje potřeba zajištění odborného řízení, které by měl zabezpečit náčelník Vojenské policie.

III. 4

Vojenská policie může být v rámci výkonu policejní ochrany konfrontována s věcmi, které mohou představovat závažné bezprostřední ohrožení života, zdraví, majetku nebo životního prostředí. Nedostatkem právní úpravy je chybějící možnost hrozbu takové věci eliminovat, a to např. také až jejím zničením.

III. 5

Rušení provozu elektronických komunikací je závažným zásahem do nerušeného používání těchto prostředků. Využívání rušení je proto vázáno přísně jen na závažné bezpečnostní hrozby, které vyplývají ze zneužívání těchto prostředků k útokům na lidské životy a majetkové hodnoty. Chybějící právní úprava je závažným nedostatkem, který znemožňuje Vojenské policii efektivně plnit její úkoly, zejména v oblasti ochranné služby, kde je plně odpovědná za ochranu životů a zdraví chráněných osob (občanů České republiky, ale také představitelů cizích států při jejich návštěvách v České republice). Pozitivní a přesná úprava potřebných oprávnění je pro výkon policejní ochrany v působnosti Vojenské policie nezbytná.

III. 6 Dohled nad bezpečností a plynulostí provozu vozidel

Současná právní úprava dohledu nad bezpečností a plynulostí provozu vozidel, a to provozu vozidel ozbrojených sil, tak i ostatních vozidel v souvislosti s provozem vozidel ozbrojených sil nebo při jejich pohybu ve vojenských objektech je nedostatečně upravena právě vzhledem k pohybu vozidel ozbrojených sil cizích států. Pokud bychom na tato vozidla pohlíželi jako na jakákoliv jiná vozidla, pak by se na ně vztahovala působnost Vojenské policie pouze ve vojenských objektech. Z pohledu potřebnosti rozšíření působnosti Vojenské policie na policejní ochranu ozbrojených sil cizích států při jejich pobytu nebo pohybu po území České republiky (viz odůvodnění k subkapitole III. 2), je nezbytné upravit také ustanovení o dohledu nad bezpečností provozu vozidel.

III. 7

Schvalování technické způsobilosti vojenských vozidel, je jako úkol Vojenské policie stanoven § 4 odst. 1 písm. j) zákona o Vojenské policii. Žádné bližší podrobnosti platný zákon

nestanovuje. Dosavadní praxe však prokázala, že některé zásadní náležitosti související s procesem schvalování technické způsobilosti vojenských vozidel stanoveny být musí, a to vzhledem k nezbytnosti zajištění jednotných a předvídatelných podmínek schvalovacího řízení, ale i efektivnosti jeho postupu. Vzhledem k tomu, že se jedná především o stanovení náležitostí žádosti o schválení technické způsobilosti a procesních lhůt, nelze takovou úpravu provést jiným způsobem, než zákonem (čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky) (k tomu viz také subkapitola II. 1, bod „Schvalování technické způsobilosti“).

III. 8

V praktické činnosti, zejména pověřených orgánů Vojenské policie se vyskytují situace, za nichž je nezbytné zastírání příslušnosti k Vojenské policii. Tato nezbytnost je však z pohledu platné právní úpravy problematická a zákon s touto eventualitou nepočítal. Zejména při samostatném plnění úkolů kriminální služby Vojenské policie při použití civilního oděvu, kde se vojenský policista pohybuje zpravidla sám, není žádoucí, aby byla zjevná či proklamovaná jeho příslušnost k Vojenské policii. Nejenže by vojenský policista nemohl efektivně plnit svůj úkol, ale naopak by to mohlo v konečném důsledku vést k ohrožení jeho zdraví, popřípadě i života.

III. 9

Vojenský zkušební komisař řidičů provádí v souladu se zákonem zkoušky odborné způsobilosti žadatelů o řidičská oprávnění k řízení vozidel ozbrojených sil České republiky. Podle platné právní úpravy se však tato činnost vztahuje pouze na vojáky v činné službě. Jako nezbytné se však jeví oprávnit tyto vojenské zkušební komisaře řidičů k provedení zkoušek odborné způsobilosti u všech osob určených k řízení těchto vozidel, které jsou připravovány ve vojenské autoškolě, což by vedlo k celkovému zefektivnění procesu přípravy řidičů. Obdobně se jeví i nutnost zabezpečení zkoušky odborné způsobilosti řidičů, jejichž výcvik a výuka jsou pro potřeby Ministerstva obrany realizovány formou nákupu služby u civilních autoškol.

III. 10

Ustanovení § 4 odst. 1 písm. k) zákona o Vojenské policii ukládá Vojenské policii zajišťovat ochranu a doprovod ministra obrany a jím určených osob, ale postrádá úpravu krátkodobé ochrany osob v návaznosti např. na jejich možné ohrožení v souvislosti s vedeným trestním řízením. Doplnění zákona o toto oprávnění je nezbytné, neboť krátkodobou ochranu osob nelze pod dosavadní právní úpravu zahrnout.

III. 11

Podle zákona o odpovědnosti za přestupky se v případě propadnutí (či zabrání) věci nepřihlíží k hodnotě věci, vyžaduje-li to bezpečnost osob nebo majetku nebo jiný obdobný obecný zájem. Propadnutí či zabrání věci správním orgánem zpravidla předchází odnětí věci vojenským policistou, který byl podle stávající úpravy povinen poměřovat hodnotu věci se závažností porušení zákona. Tuto obecnou úpravu je nutné promítnout také do všech specifických právních předpisů, které na jejím základě stanoví podmínky postupu v konkrétních případech, a to v zájmu požadované harmonizace jednotlivých právních předpisů tak, aby byl pro shodné případy zajištěn předvídatelný a jednotný postup řešení (šetření) dané věci. Navrhovaná změna tedy zajišťuje soulad mezi obecnou a zvláštní normou.

III. 12

Dosavadní znění § 42 stanoví vojenskému policistovi za zákonem vymezených skutečností používat nástrahové prostředky a zabezpečovací techniku; využitá terminologie je

však praxí překonaná a i v dalších právních předpisech již nepoužívaná; v současné době v zákoně působí zavádějícím způsobem s negativními důsledky na aplikaci tohoto ustanovení v praxi. V souladu se zněním čl. 40 odst. 1 Legislativních pravidel vlády jsou proto užitá slova „nástrahové prostředky“ zrušena a je využito pouze pojmu „zabezpečovací technika“ (viz např. § 72 zákona o Policii České republiky).

III. 13

Ačkoliv v praxi nečiní potíže vymezení pojmu zákrok, jímž je úkon, při němž dochází k přímému vynucování splnění právní povinnosti nebo k přímé ochraně práv za použití síly nebo hrozby jejího použití, pro vyšší míru právní jistoty jak samotných vojenských policistů, tak i osob, vůči kterým je takový „zákrok“ veden, je vzhledem k věcně i právně bezvadnému průběhu takového zákroku potřebné zákonem upravit podmínky „použití síly nebo hrozby jejího použití“; zákonné vymezení těchto podmínek umožní provést vyhodnocení (test proporcionality) ve všech případech, kdy zákrok zasahuje do základních práv a svobod, avšak jejich účinky jsou dočasně vzhledem k ochraně veřejného zájmu omezeny, avšak vždy přiměřeně síle chráněného veřejného zájmu. V návrhu zákona je proto navrženo - vedle dosavadní úpravy - také doplnění úpravy podmínek užití elektrických donucovacích prostředků a pout.

Ze stejných důvodů je také nezbytné vymezit v zákoně výjimky z omezujících podmínek používání donucovacích prostředků. Návrh vychází z praktických zkušeností při zákrocích proti skupinám osob, zejména o větším počtu, kdy nelze vůbec nebo jen stěží registrovat, zda se v davu nachází některá z osob, proti kterým by se za jiných okolností určené donucovací prostředky nesměly použít.

III. 14

Další identifikovanou oblastí nedostatečné právní úpravy je problém provádění výcviku vojenských policistů mimo vojenské objekty a zařízení (viz subkapitola II.1). Specifika plnění úkolů Vojenské policie mnohdy vyžadují provádět výcvik v jiných podmínkách, než které nabízejí výcviková zařízení Ministerstva obrany ve vojenských objektech a zařízeních. Mnohdy je nezbytné provádět společný výcvik s příslušníky Policie České republiky, Vězeňské služby České republiky nebo Celní správy České republiky. Na tato specifika výcviku je nezbytné reagovat z pohledu potřeb jeho maximální efektivity, ale také nákladovosti. Toto vše musí zhodnotit před povolením výcviku náčelník Vojenské policie, který by o provádění výcviku měl z pohledu jeho postavení a odpovědnosti rozhodovat.

III. 15

Dlouhodobá praxe s užíváním zákona o Vojenské policii v každodenní praxi prokázala, že v zákoně chybí výklad některých pojmů, které jsou tak užívány s odlišným významovým obsahem. Do zákona je proto navrhováno ustanovení, ve kterém jsou identifikované pojmy s výkladovými problémy definovány, což do budoucna vytvoří předpoklady pro jednotné a zcela zřejmé užívání a výklad těchto pojmů, resp. ustanovení, ve kterých jsou užity. Zákonem by tedy na základě provedeného vyhodnocení do budoucna měly být jednotně definovány pojmy „prohlídka fyzické osoby“, a to včetně způsobu jejího provádění, „hledaný voják“, „pohřešovaný voják“ a „zbraň“; návrh zákona se rovněž v rámci definičních pojmů vypořádává s právním stavem věci v oblasti odpovědnosti za přestupky, když stanoví, že tam, kde zákon doposud užívá pojem přestupek, rozumí se tím rovněž jakékoli jednání mající znaky přestupku.

III.16

Efektivita plnění úkolů a výkon služby zejména dopravně pořádkové služby Vojenské policie jsou doposud negativně ovlivňovány v současné právní úpravě chybějícím oprávněním vojenského policisty projednat přestupek v působnosti Vojenské policie příkazem na místě. Toto oprávnění není nové, jde o zachování nezbytné kontinuity právní úpravy na čas přerušené, a tedy bez možnosti využití přechodných ustanovení zákona č. 250/2016 Sb. (§ 112 odst. 6), byť zákon č. 250/2016 Sb. s ukládáním pokut příkazem na místě ve prospěch Vojenské policie počítá [§ 91 odst. 2 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb.].

IV. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Navrhovaná úprava odpovídá ústavnímu pořádku České republiky a ve všech aspektech svého provedení vychází ze zásad normotvorby vymezených především ústavním zákonem č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a usnesením předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod, jako součásti ústavního pořádku České republiky.

Návrh zákona se v obecné rovině dotýká čl. 3 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (zákaz diskriminace), čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod (zákaz neoprávněného shromažďování, zveřejňování nebo jiného zneužívání údajů o své osobě), čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví) a čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (zásada přiměřenosti zásahu do základních práv a svobod). Návrh zákona je s těmito ustanoveními v souladu, není v rozporu ani s jinými ustanoveními předpisů tvořícími ústavní pořádek České republiky.

Ze základních práv a svobod deklarovaných Listinou základních práv a svobod jako hodných zvláštního zřetele a ústavní ochrany jsou pro návrh zákona relevantní:

- čl. 2 odst. 2, a to co do vztahu zákonné úpravy a výkonu veřejné moci,
- čl. 7, a to co do vztahu podmínek pro zajištění výkonu práva na nedotknutelnost osoby, a jejího soukromí, resp. omezení tohoto práva výlučně jen v případech stanovených zákonem,
- čl. 8, a to ve vztahu ke garantování osobní svobody a závazku státu stanovit zákonem případy, které považuje za důvodné pro omezení práva zákazu stíhání nebo zbavení svobody,
- čl. 10, a to ve vztahu k výkonu práva na zachování lidské důstojnosti, osobní cti, dobré pověsti a ochrany jména a k ochraně před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života.

Právní úprava je navrhována tak, aby byla v souladu se zásadami zákonnosti, legitimacy cílů a přiměřenosti zásahu do základních práv a svobod. Předkládaný návrh zákona směřuje k tomu, aby Vojenská policie disponovala potřebnými informacemi pro plnění svých úkolů a současně nástroji garantujícími jejich profesionální, účelné a účinné řešení, tedy aby byla schopna předcházet nebo odstraňovat negativní jevy, anebo alespoň minimalizovat následky.

Lze tedy konstatovat, že navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

V. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s právem Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie, a s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva

Obecně problematika policejní činnosti vojenských policíí není předmětem komunitární úpravy – práva Evropské unie.

Návrhem zákona jsou ve vztahu k nově doplňovaným ustanovením

- § 3 transponovány části Rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ze dne 23. června 2008 o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti,
- § 25a a § 25b transponovány také části směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody a
- § 25b části první je provedením též části směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/800 ze dne 11. května 2016 o procesních zárukách pro děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení.

Návrh zákona na základě provedeného vyhodnocení naplňuje požadavky kladené na zajištění souladu s právem EU, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie a lze ho aplikovat ústavně konformním způsobem, tedy tak, aby byla maximálně šetřena práva jednotlivců, garantovaná články 8, 10 odst. 1 a 2, 11, 12 a 13 Listiny.

VI. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Návrh zákona není v rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, naopak je jím realizován závazek České republiky zajistit ochranu ozbrojených sil členských států NATO při plnění jejich úkolů na území České republiky.

Návrhem zákona je rozšiřována působnost Vojenské policie na jednotky ozbrojených sil cizích států, např. NATO, a to při ochraně a doprovodu kolon jejich techniky při jejich průjezdu nebo pobytu na území České republiky, ale i v případě společného působení v zahraničních misích, operacích nebo společných cvičeních. Navrhovaná úprava v této oblasti je reakcí na závazky České republiky přijaté *Dohodou mezi smluvními stranami Severoatlantické smlouvy o statutu jejich ozbrojených sil*, se kterou vyslovil souhlas Parlament České republiky a která byla vyhlášena sdělením Ministerstva zahraničních věcí č. 1/2002 Sbírky mezinárodních smluv, a to v oblasti poskytování ochrany ozbrojeným silám cizího státu na území České republiky. V článku VII odst. 11. Dohody mezi smluvními stranami Severoatlantické smlouvy o statutu jejich ozbrojených sil je stanoveno: „Každá smluvní strana bude usilovat o přijetí takových legislativních ustanovení, která považuje za nezbytné k zajištění přiměřené bezpečnosti a ochrany zařízení, vybavení, majetku, záznamů a oficiálních informací jiných smluvních stran na jejím území a pro potrestání osob, které porušují zákony přijaté k tomuto účelu“.

Jak je již uvedeno v kapitole III obecné části důvodové zprávy, byly Ministerstvem obrany vyhodnoceny dosavadní zkušenosti se zajišťováním ochrany ozbrojených sil členských států Severoatlantické smlouvy při plnění jejich úkolů na území České republiky,

a to zejména co do zákonné opory jejího provádění Vojenskou policií jako logickým a organizačně i věcně nejvhodnějším nositelem této povinnosti. Řešení zjištěné absence jejího provedení, a tedy nedostatečné promítnutí uvedené Dohody mezi smluvními stranami Severoatlantické smlouvy o statutu jejich ozbrojených sil do právního řádu České republiky, je promítnuto do návrhu zákona.

VII. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, sociální dopady, včetně dopadů na rodiny a dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí

VII. 1 Dopady na státní a ostatní veřejné rozpočty

V souvislosti s přijetím navrhovaného zákona se nepředpokládá navýšení výdajů na činnost Vojenské policie.

Rozšíření působnosti navrhované v § 1 zákona na Vojenskou policii jako celek, nezakládá důvod navyšování výdajů na Vojenskou policii. V rámci stávajících sil a prostředků Vojenské policie (všech jejích služeb, zejména kriminální, pořádkové, dopravní a ochranné) dojde podle potřeby k nastavení priorit zaměření jejich činnosti. Případně vzniklé náklady proto budou zcela marginální povahy a nevyvolají žádné nové požadavky na státní, ani jiné veřejné rozpočty.

VII. 2 Dopady na podnikatelské prostředí

Návrh zákona nevyvolává žádné nové dopady na podnikatelské prostředí jako takové. V konkrétních odůvodněných případech využití oprávnění vojenských policistů při plnění úkolů Vojenské policie může do veřejného zájmu jednotlivých podnikatelů zasáhnout. Je tomu např. při použití rušení elektronických zařízení. Navrhovaná úprava využívá analogie s již existujícími, obdobnými oprávněními např. Policie České republiky i Armády České republiky a je založena na věcně objektivních důvodech.

Konkrétní dopad na podnikatelské prostředí nebude nijak zásadní. Toto tvrzení lze odvozovat z ročních zpráv, které předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky Policie České republiky. Účinky rušení provozu elektronických komunikací se pohybují v minimálním prostorovém rozmezí (do desítek metrů) od místa nálezu podezřelého předmětu nebo nástražného výbušného systému, vzhledem k okolnímu prostředí místa zásahu (budovy, terén apod.). Rovněž se nepředpokládá, že by výcvik ve využívání těchto opatření výraznějším způsobem zasahoval do provozu elektronických komunikací.

VII. 3 Dopady do životního prostředí

V souvislosti s předkládaným návrhem zákona se vzhledem k jeho obsahu nepředpokládají dopady na životní prostředí.

VII. 4 Sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny

S přihlédnutím k věcnému obsahu návrhu zákona, ale také jeho účelu, je zřejmé, že aplikace jednotlivých ustanovení nemůže mít žádné dopady do sociální oblasti jak v obecném rozsahu, tak vůči specifickým skupinám obyvatel. Návrh zákona předmětem regulovaných vztahů není způsobilý v krátkodobém nebo dokonce v dlouhodobém horizontu ovlivňovat

postavení specifických skupin obyvatel, měnit jejich postavení sociální nebo ekonomické, a to ani co do příznivých účinků na tyto skupiny, zejména pak na osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením nebo národnostní menšiny.

VIII. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Z navrhované právní úpravy neplynou nepříznivé důsledky pro plnění povinností v oblasti ochrany soukromí a osobních údajů a je jím respektována ochrana osobních údajů v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) a jeho adaptační právní úpravou, tedy se zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů.

Návrh zákona se specificky nezabývá oblastí ochrany osobních údajů, neboť ta byla v zákoně o Vojenské policii kompletně nově upravena s účinností do 24. dubna 2019 v souvislosti s implementací nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), a to zákonem č. 111/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů (část třicátá první).

Zákon č. 111/2019 Sb. svou úpravou současně zajistil soulad zákona o Vojenské policii se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV; sám předmět návrhu zákona však neřeší právní vztahy, které jsou citovanou směrnicí dotčeny.

Na základě uvedeného je zřejmé, že k návrhu zákona není objektivně možné provést zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů, neboť navrhovaná řešení se vztahují k odlišným okruhům právních vztahů, než je ochrana soukromí a osobních údajů; pro samotný zákon o Vojenské policii jsou požadavky kladené na zajištění souladu s právem EU regulující ochranu osobních údajů i se zákonem č. 110/2019 Sb., včetně čl. 10 odst. 2 a 3 Listiny základních práv a svobod, zajištěny tak, jak je uvedeno výše a zákon tedy i v tomto případě lze aplikovat ústavně konformním způsobem.

IX. Zhodnocení korupčních rizik (CIA)

Navrhovaná úprava sjednocení rozsahu obecné působnosti a pravomoci Vojenské policie se promítá do činnosti vojenských policistů, kteří plní úkoly Vojenské policie v jednotlivých službách.

V souvislosti s výkonem činností pověřeného orgánu Vojenské policie, tzn. nejen v oblasti prověřování, ale také vyšetřování trestných činů, nelze zcela vyloučit, že osoby služebně činné v policejním orgánu se mohou stát „terčem“ korupčních nabídek ze strany obviněných. Obdobné riziko nelze vyloučit ani v oblasti výkonu dopravní a pořádkové služby při kontrolách provozu vojenské techniky, zejména vozidel ozbrojených sil. Podobnému

riziku mohou být vystaveni v rámci výkonu své činnosti a pravomoci také vojenští zkušební komisaři řidičů. Tato rizika však nejsou nová a doposud byla eliminována vytvořeným systémem preventivních opatření, ale také důsledné následné kontroly. Tento systém podléhá průběžnému vyhodnocování, a tedy je schopen včas a dostatečným způsobem reagovat na případná vychýlení z normy a očekávaných postupů.

Dalším nástrojem, který by mohl být v praxi případně využit, je úprava provedená trestním zákoníkem definováním trestných činů podplacení a nepřímé úplatkářství; v daném případě již preventivním účinkem, ale následně též hrozbou trestního stíhání lze účinně předejít, popřípadě eliminovat důsledky korupčního jednání, a to jak vůči samotnému pachateli, tak vůči osobám s korupčním potenciálem z té, či oné strany, tedy jak vůči tomu, kdo úplatek nabídl, poskytl nebo slíbil, tak i vůči tomu, kdo o úplatek žádá, úplatek si dal slíbit nebo jej přijal. Je-li pachatelem trestného činu přijetí úplatku úřední osoba, jde navíc o okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby, kde hrozí trest odnětí svobody tři léta až deset let (v případě, kdy byl tento trestný čin spáchán v úmyslu opatřit sobě nebo jinému značný prospěch, je dána trestní sazba pět až dvanáct let). A rovněž v případě podplacení je skutečnost, že byl tento trestný čin spáchán vůči úřední osobě, okolností podmiňující použití vyšší trestní sazby (pachateli v tomto případě hrozí podle § 332 odst. 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody jeden až šest let).

Z hlediska závěrů legislativních úkonů provedených při přípravě návrhu zákona je však nutné uvést, že vyhodnocení dosavadních zkušeností Vojenské policie v této oblasti prokázalo, že do současné doby se ve Vojenské policii tato forma trestného jednání neprojevila, a to ani ze strany příslušníka Vojenské policie, ani ze strany osoby, vůči které úkon Vojenské policie směřoval.

Předkládaný návrh zákona umožňuje vzhledem k předmětu jím navrhované regulace a způsobu jejího provedení konstatovat, že jeho dopady v zásadě vylučují vazbu mezi ním a potencionálním vlivem na vyvolání vzniku korupčního prostředí. Vzhledem k obsahu právní úpravy tak nebyla shledána žádná rizika, která by mohla vést ke korupčnímu jednání.

V rámci posuzování korupčních rizik byla dále hodnocena tato kritéria:

1. **Přiměřenost**

Předmětný návrh zákona je svým rozsahem přiměřený množině vztahů, které má upravovat. Úprava neúměrně nerozšiřuje kompetence orgánu veřejné moci.

2. **Efektivita**

Již účel předložení návrhu zákona směřuje ke zvýšení efektivity plnění úkolů Vojenské policie a zajištění předvídatelnosti podmínek, které jednak umožňují svěřené úkoly plnit, jednak podporují obecný výkon působnosti svěřené Vojenské policii.

3. **Odpovědnost**

Tato oblast zůstává oproti dosavadnímu, praxí prověřenému stavu beze změny. Jakékoliv riziko spočívající v případné kolizi více subjektů nebo naopak dovozování, kdo je odpovědným subjektem, je zcela vyloučeno, a jsou tak eliminovány možné zdroje korupčního rizika.

4. **Opravné prostředky**

Rovněž v této oblasti nedojde přijetím návrhu zákona k žádné změně.

5. Kontrolní mechanismy

Ani v této oblasti nedojde přijetím návrhu zákona k žádné změně.

X. Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Návrh zákona vyvolá přímé důsledky do oblasti obrany České republiky, neboť jeho přijetím (resp. jeho účelem) je zkvalitnění a zefektivnění podmínek pro výkon služby vojenských policistů při policejní ochraně Ministerstva obrany, ozbrojených sil České republiky, vojenských objektů, vojenského materiálu i ostatního majetku státu, s nímž jsou příslušné hospodařit jak ministerstvo, tak jím zřízené organizační složky státu, nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace, které ministerstvo zřídilo nebo založilo. Lze tedy říci, že samotným účelem navrhované úpravy je vyvolat (pozitivní) dopady do oblasti zajišťování obrany České republiky, a to dokonce s možnými přesahy dopadů do oblasti vnitřní bezpečnosti (bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, ostraha objektů s vyloučením negativních důsledků jejich poškození nebo zneužití apod.). Je totiž zřejmé, že tam, kde je účinně zajištěna ochrana Ministerstva obrany, ozbrojených sil České republiky, vojenských objektů, vojenského materiálu i ostatního majetku státu tak, jak je uveden shora, lze zcela nerušeně realizovat opatření směřující k zajišťování obrany České republiky, aniž by bylo nutné plýtvat specializovanými silami a prostředky na zajišťování těchto úkolů, popřípadě řešit důsledky provádění uvedené ochrany těmi, kdo k ní nejsou určeni a vycvičeni.

Rozšíření působnosti Vojenské policie umožní také efektivně plnit úkol policejní ochrany jednotek ozbrojených sil cizích států při jejich průjezdu nebo pobytu na území České republiky a jejich materiálu (k tomu viz kapitola I. obecné části důvodové zprávy).

Zvláštní část

K části první, čl. I

K bodu 1 (§ 1 až 5):

Bodem 1 je navrhováno nové znění hlavy I části první zákona o Vojenské policii, přičemž společně s navrhovanými věcnými změnami je nově navrhováno rovněž logické provázání jednotlivých ustanovení této hlavy. Nově tedy na sebe navazuje úprava působnosti Vojenské policie, personální složky Vojenské policie, územní působnosti pro plnění úkolů Vojenské policie, adresátů, vůči kterým Vojenská policie působí a úkolů Vojenské policie. Důsledkem této úpravy je zrušení dosavadní hlavy II, neboť její obsah se přesunul do hlavy I, která v současné době obsahuje pouze jediný paragraf upravující postavení Vojenské policie. Nově navrhované členění je legislativně a uživatelsky příznivější a systematictější.

K navrhované normativní úpravě:

K § 1:

Vojenská policie podle současného znění § 1 zákona č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), plní úkoly policejní ochrany Ministerstva obrany, ozbrojených sil, vojenských objektů, vojenského materiálu a ostatního majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit ministerstvo.

Praktická aplikace působnosti Vojenské policie ve vztahu k vojenským objektům a vojenskému materiálu tak, jak jsou definovány v ustanovení § 2 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, nevyvolává žádné pochybnosti. K určitým nejasnostem ve výkladu docházelo při uplatňování působnosti Vojenské policie v případech, kdy byl páchan trestný čin nebo přestupek proti ostatnímu majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit Ministerstvo obrany. Šlo především o působnost Vojenské policie ve vztahu k hospodaření příspěvkových organizací nebo státních podniků v působnosti Ministerstva obrany.

Novelizací ustanovení § 12 odst. 2 písm. e) trestního řádu, provedenou zákonem č. 150/2016 Sb., došlo k rozšíření působnosti pověřených orgánů Vojenské policie, a tím i vyřešení zmíněného nedostatku právní úpravy [„(2) *Policejními orgány se rozumí ...e) pověřené orgány Vojenské policie v řízení o trestných činech příslušníků ozbrojených sil a osob, které páchají trestnou činností proti příslušníkům ozbrojených sil ve vojenských objektech anebo proti vojenským objektům, vojenskému materiálu nebo ostatnímu majetku státu, s nímž jsou příslušné hospodařit Ministerstvo obrany nebo jím zřízené organizační složky státu nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace zřízené nebo založené Ministerstvem obrany,*“].

Rozšíření působnosti pověřeného orgánu Vojenské policie jakožto policejního orgánu činného v trestním řízení podle § 12 odst. 2 písm. e) trestního řádu na státní podniky (např. Vojenské lesy a statky, s.p., Vojenský technický ústav, s.p.) a příspěvkové organizace (např. Ústřední vojenská nemocnice – Vojenská fakultní nemocnice Praha, Ústav leteckého zdravotnictví) bylo důvodné na základě zkušeností získaných v rámci rezortu Ministerstva obrany. Majetek, se kterým tyto organizace hospodaří, je majetkem důležitým pro obranu státu a resort obrany do těchto organizací vkládá velké finanční prostředky; propojení

organizací se systémem plánování a řízení Ministerstva obrany a personálu je značné. Vojenská policie má o tomto prostředí osobní a místní znalost, ale nemá ve vztahu k těmto organizacím, mimo oblast trestního řízení, založenou působnost. Naopak Policie České republiky působnost založenou má, ale místní a osobní znalost prostředí je pro dané účely malá.

Vzhledem k tomu, že není důvodné, aby kriminální služba Vojenské policie, jako jedna ze služeb (byť speciální) měla rozdílně stanovenou působnost v oblasti policejní ochrany určité části majetku státu, navrhuje se obdobným způsobem upravit obecnou působnost Vojenské policie v ustanovení § 1 zákona o Vojenské policii. Současně se navrhuje promítnout navrhovanou změnu i do konkrétních ustanovení zákona o Vojenské policii. V tomto opatření se projevuje také snaha o komplexnost a efektivitu vynakládání sil a prostředků Vojenské policie ve prospěch policejní ochrany Ministerstva obrany, ozbrojených sil České republiky i cizích států, vojenských objektů, vojenského materiálu, ostatního majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit Ministerstvo obrany, nebo vůči majetku právnických osob, jež Ministerstvo obrany zřídilo nebo založilo.

Nově se navrhuje policejní ochranu Vojenské policie vztáhnout na jednotky ozbrojených sil cizích států při průjezdu nebo pobytu na území České republiky a na ochranu jejich materiálu. Takto obecně stanovená působnost je následně promítnuta do konkrétních navrhovaných změn jednotlivých ustanovení zákona o Vojenské policii.

V návaznosti na rozšíření působnosti Vojenské policie ve směru policejní ochrany jednotek ozbrojených sil cizích států se navrhuje rozšířit odpovídajícím způsobem také osobní působnost Vojenské policie tak, aby zahrnovala personál jednotek ozbrojených sil cizích států při jejich průjezdu nebo pobytu na území České republiky. Podle konkrétních mezinárodních smluv by pak tato osobní působnost mohla být uplatňována rovněž při plnění úkolů Vojenské policie v zahraničí (k tomu viz také kapitola III obecné části důvodové zprávy).

Podle stávající právní úpravy se působnost Vojenské policie nevztahuje na jednotky ozbrojených sil cizích států, např. NATO, a to jak při jejich průjezdu a pohybu na území České republiky, tak i v případě společného působení v zahraničních operacích nebo cvičeních. Většina naznačených případů se děje v rámci uzavřených mezinárodních smluv nebo dohod, které však nepokrývají celou škálu potřeb policejní ochrany zmíněných jednotek nebo jejich příslušníků. Výrazně se tento nedostatek právní úpravy projevil například při zajišťování bezpečného průjezdu a nerušeného pobytu jednotek US Armády na území České republiky v roce 2015 při akci DRAGOON RIDE.

Výše uvedené nedostatky právní úpravy se navrhuje řešit novelizací ustanovení o působnosti Vojenské policie, a to jak věcné, tak i místní.

Nově je v tomto úvodním ustanovení doplněn výklad pojmů, které zákon používá. V platném znění zákona o Vojenské policii je pojem „prohlídka osoby“ specifikován v ustanovení § 31 odst. 3. Při plnění úkolů Vojenské policie, zejména při policejní ochraně chráněných objektů, ale i dalších úkolů, kdy je potřeba prohlídku osoby provést, nemají vojenští policisté jistotu, že konají správně. V zákoně o Policii České republiky je tento pojem podrobněji vysvětlen. Z pohledu právní jistoty jak osoby vůči které úkon směřuje, tak i vojenského policisty, který úkon provádí, se jeví potřebné pojem „prohlídka osoby“ a jeho obsah v zákoně o Vojenské policii upřesnit. Navrhovaná změna by měla posílit právní jistoty jak osob, vůči kterým je úkon prohlídka osoby prováděn, tak i vojenských policistů, kteří

tento úkon provádějí. S obdobným záměrem je navrhováno podat výklad i k dalším pojmům, které se v zákoně o Vojenské policii užívají.

K § 2:

Obsah původního ustanovení § 5 byl z hlediska logické návaznosti na dikci § 1 návrhu přesunut a označen nově jako § 2. Nově je doplňováno, že úkoly Vojenské policie plní kromě vojenských policistů také zaměstnanci zařazení ve Vojenské policii. Tito zaměstnanci se podílejí na plnění úkolů Vojenské policie především v oblasti administrativy, která s těmito úkoly souvisí a nikoliv v přímém výkonu, kde působí pouze a výhradně vojenští policisté.

K § 3:

Vojenská policie má dlouhodobé zkušenosti z působení vojenských policistů v zahraničí. Za současné právní úpravy jsou vojenští policisté k plnění úkolů policejní ochrany ozbrojených sil České republiky v zahraničních operacích odveleni podle § 15 zákona o vojácích z povolání na tabulková místa v těchto operacích, a tedy zůstávají zařazení na svých služebních místech v organizační struktuře Vojenské policie. Ve smyslu ustanovení § 5 zákona o Vojenské policii tak zůstávají vojenskými policisty. V souvislosti se zkušenostmi z dřívějšího působení Vojenské policie se jeví nedostatkem právní úpravy, že chybí konkrétní možnost samostatného působení jednotky Vojenské policie při operačním nasazení v zahraničí, např. při provádění policejního výcviku národních vojensko-policejních jednotek na území cizích států v rámci příslušných zahraničních operací nebo v součinnosti s jednotkami spojenců bez účasti ozbrojených sil České republiky v místě plnění konkrétních úkolů (konkrétní zkušenost je z minulých období ze samostatného působení Vojenské policie v Iráku nebo i současná zkušenost z probíhající zahraniční operace - výcviková jednotka Vojenské policie v Bagdádu).

Dalším problémem je situace, kdy je třeba vojenského policistu zařadit na zahraniční pracoviště v souvislosti s plněním úkolů, např. ve prospěch NATO. Na tato pracoviště jsou vojáci překládáni podle § 16 zákona o vojácích z povolání. Podle výkladu zákona o Vojenské policii však nemůže být vojenským policistou voják, který není zařazen v organizační struktuře Vojenské policie. Pro plnění některých specifických úkolů je však vhodné, aby takové úkoly plnili vojenští policisté, kteří jsou k nim vycvičení a připraveni; jako příklad může sloužit plnění úkolů vojenských policistů při zabezpečování ochrany a doprovodu určených osob v zahraničí. Tito vojenští policisté jsou podle současné právní úpravy přeloženi od Vojenské policie a zařazení na tabulku počtů zahraničního pracoviště mimo organizační strukturu Vojenské policie a tím ztrácejí status vojenského policisty. Je třeba, aby byl tento nežádoucí stav napraven.

Nově navrhované ustanovení upravuje podmínky, za kterých vojenský policista může působit při plnění úkolů v zahraničí. Současně také stanovuje, že v rámci svého zařazení, i přes přeložení do jiného místa výkonu služby a podřízenosti jiného služebního orgánu mimo organizační strukturu Vojenské policie, bude vojenský policista nadále odborně řízen náčelníkem Vojenské policie.

K § 4:

Navrhovaná úprava rozšiřuje a zpřesňuje dosavadní znění § 3 tak, aby vytvářelo funkční celek s úpravou provedenou v navrhovaném znění § 1 a § 2. Rozšiřuje se okruh osob,

vůči kterým je Vojenská policie oprávněna působit, a to zejména o příslušníky ozbrojených sil cizích států nebo jejich civilní personál. Pojem civilní personál je přitom chápán ve smyslu jeho definice uvedené v čl. I bod 1 písm. b) Dohody mezi smluvními stranami Severoatlantické smlouvy publikované ve Sbírce mezinárodních smluv sdělením Ministerstva zahraničních věcí č. 1/2002 Sb. m. s., kde se uvádí:

„civilní složka znamená civilní personál doprovázející ozbrojené síly smluvní strany, který je zaměstnán u ozbrojených sil této smluvní strany a který není bez státní příslušnosti ani není občanem státu, který není smluvní stranou Severoatlantické smlouvy ani není občanem státu nebo osobou s trvalým pobytem ve státě, v němž jsou ozbrojené síly rozmístěny“.

Obecně stanovená působnost vůči všem vojákům je v praxi omezena u jednotlivých úkolů, a to například úpravou provedenou jinými právními předpisy. V praxi se zejména jedná o případy působnosti policejního orgánu nebo šetření přestupků, kdy je působnost Vojenské policie jinými zákony omezena ve prospěch jiných orgánů. Jako příklad lze uvést vztah navrhované regulace k vojákům v činné službě zařazeným ve Vojenském zpravodajství, kde v trestně právní sféře trestní řád svěřuje působnost pověřeným orgánům Vojenského zpravodajství. Návrh zákona tak vychází z odpovědnosti Vojenské policie za plnění jí svěřených úkolů, přičemž současně plně respektuje podmínky výkonu působnosti jiných subjektů.

Definice chráněného objektu vychází z dosavadní úpravy, která je nově doplněna, a to rozšířením o prostor, ve kterém ozbrojené síly, ozbrojené síly cizích států, Vojenské zpravodajství nebo Vojenská policie plní své úkoly.

Nově se definuje pojem „chráněná osoba“. Na základě zkušeností z dlouhodobé praxe poskytování ochrany je mezi chráněnými osobami na prvním místě jmenován ministr obrany. Mezi další chráněné osoby patří na základě praktické zkušenosti osoby, které určí ministr obrany. Za způsob a rozsah poskytované ochrany pak odpovídá náčelník Vojenské policie. Okruh určených osob, které by mohly být ohroženy na životě či zdraví v souvislosti s plněním úkolů Ministerstva obrany, ozbrojených sil nebo Vojenské policie, se tak rekrutuje především z osob resortu Ministerstva obrany, ozbrojených sil a dalších osob, např. zaměstnanců ministerstvem zřízené organizační složky státu nebo státní organizace, jež ministerstvo zřídilo nebo založilo, nebo členů oficiálních delegací České republiky a občanů České republiky v místech nasazení Vojenské policie. Mezi osoby, kterým se poskytuje ochrana, patří vedoucí zahraničních vojenských delegací, návštěv a osoby, kterým je poskytována ochrana při jejich pobytu na území České republiky podle mezinárodních dohod. Nově je definována jako chráněná také osoba, které Vojenská policie poskytuje krátkodobou ochranu v návaznosti na její možné ohrožení v souvislosti s vedeným trestním řízením.

K § 5:

Úkoly Vojenské policie, uvedené v návrhu tohoto ustanovení, vycházejí z úkolů policejní ochrany stanovených v dosavadní právní úpravě ustanovení § 4. Tyto úkoly jsou zpřesněny a doplněny v návaznosti na změny provedené v předcházejících ustanoveních návrhu zákona a současně vycházejí také z díkce ustanovení § 1 odst. 3, kterým je stanoveno, že Vojenská policie vedle úkolů policejní ochrany plní také další úkoly stanovené tímto zákonem, jinými právními předpisy nebo mezinárodní smlouvou.

Navrhovaná úprava § 5 odst. 1 písm. c) a d) je legislativně technickým promítnutím změny provedené v § 1 odst. 2 písm. a) návrhu zákona o Vojenské policii.

Rovněž změna v § 5 odst. 1 písm. g) a h) je legislativně technickým důsledkem změn provedených v § 1 odst. 2 písm. b) a § 3 návrhu zákona o Vojenské policii.

Změna provedená v § 5 odst. 1 písm. k) je v tomto případě legislativně technickým důsledkem nového znění § 4 odst. 2, jímž je zavedena legislativní zkratka „chráněná osoba“.

Nově navrhované znění § 3 by mělo umožnit samostatné působení jednotky Vojenské policie v zahraničí, např. při plnění mise policejního výcviku národních vojenskopolicejních jednotek na území cizích států v rámci příslušných zahraničních operací nebo v součinnosti s jednotkami spojenců bez účasti ozbrojených sil České republiky. V uvedené situaci lze uvažovat také o konkrétním podílu Vojenské policie na zajišťování ochrany delegací České republiky nebo jejich občanů v místě, kde Vojenská policie bude plnit konkrétní úkoly mimo území České republiky. Z tohoto důvodu je provedena úprava znění § 5 odst. 1 písm. l) zákona o Vojenské policii, která doposud váže podíl na zajišťování ochrany oficiálních delegací České republiky a občanů České republiky pouze k místu nasazení ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky, nikoliv k místu nasazení Vojenské policie.

K bodu 2:

S cílem dosáhnout větší přehlednosti a uživatelské vstřícnosti zákona o Vojenské policii je nově navrhováno systematicky zařadit základní ustanovení tohoto zákona regulující postavení, působnost a rozsah úkolů Vojenské policie a jejich personální nositele do jedné hlavy. Dosavadní rozdělení § 1 až 5 do dvou hlav i samotné řazení úpravy obsažených v těchto paragrafech nemá v současné době potřebnou provázanost, a proto je navrhováno nové znění hlavy první, která jednak obsahově doplňuje dosavadní právní úpravu tak, jak je uvedeno v obecné části důvodové zprávy, jednak zajišťuje logickou návaznost a systematičnost těchto ustanovení.

K bodu 3 (§ 6 odst. 2):

Podle § 6 zákona o Vojenské policii v čele Vojenské policie stojí náčelník Vojenské policie, kterého jmenuje a odvolává ministr obrany po projednání v příslušném výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Náčelník Vojenské policie řídí a kontroluje Vojenskou policii komplexně, nikoli jen odborně, a současně je proto ne zcela logická a věcně funkční úprava v tomto smyslu narovnávána; slovo „odborně“ se v textu zrušuje, čímž je zajištěn úplný rozsah řídicích pravomocí náčelníka Vojenské policie, a tedy také z nich vyplývající rozsah odpovědnosti.

K bodu 4 (§ 8 odst. 1):

Mezi tituly k zacházení s nebezpečnými látkami a věcmi zřetelně chybí oprávnění Vojenské policie tyto látky a věci nabývat. Navrhované doplnění tento nedostatek odstraňuje.

K bodu 5 (§ 8 odst. 2):

Změnou odstavce 2 se reaguje mimo jiné na judikaturní vývoj ve vztahu k lékům s obsahem pseudoefedrinu. Nejvyšší soud v rozhodnutí 11 Tdo 344/2017 uvedl, že léky s obsahem pseudoefedrinu nelze paušálně označit jako prekursor, ale bez dalších skutkových zjištění, jako „jiný předmět určený k výrobě drog“.

K bodům 6 a 11 (§ 8 odst. 4 a § 22):

V § 8 odst. 4 je užito slov „při zákroku proti pachatelům zvláště závažných zločinů“, a to ve smyslu provedení úkonu, při němž dochází k přímému vynucování splnění právní povinnosti nebo k přímé ochraně práv za použití síly nebo hrozby jejího použití. Toto upřesnění je však – a to dokonce bez zajištění vzájemné obsahové vazby – provedeno až ustanovením § 22, přičemž dále je v textu zákona užíváno pouze slovo „zákrok“, aniž by pro ně byla zavedena potřebná legislativní zkratka (k tomu viz také obecná část důvodové zprávy).

Navrhovanými novelizačními body je tato situace napravena s tím, že v § 8 odst. 4 se zavádí příslušná legislativní zkratka „zákrok“, která je pak dále v celém textu zákona o Vojenské policii jednotně používána.

K bodu 7 (§ 8a a 8b):

K § 8a

Ustanovení § 8 zákona o Vojenské policii neumožňuje Vojenské policii přiměřeným způsobem reagovat v případech zjištění závažného bezprostředního ohrožení života, zdraví, majetku nebo životního prostředí, kdy ohrožení nelze odstranit jinak, než zajištěním nebo odstraněním věci, anebo v krajním případě jejím zničením. Rovněž se stanoví, že Vojenská policie nemá povinnost věc, např. výbušninu, zničit ihned po nález, ale může ji na přiměřenou dobu uložit. V činnosti pyrotechnické služby dochází k případům, kdy je nutné nalezenou municí kvůli různým podmínkám v místě nález převést a dočasně uložit na vhodné místo. Zároveň se některé výbušniny z praktických a ekonomických důvodů neničí samostatně, ale hromadně, přičemž do té doby jsou uloženy na vhodném místě. Platná právní úprava tyto popsané situace neřeší, a tedy ve smyslu ústavních principů neumožňuje takovou věc zničit.

V rámci plnění svých úkolů se Vojenská policie může reálně setkat s věcí či předmětem obsahujícím výbušninu a způsobilým ohrožením chráněné zájmy, a to jak životy a zdraví osob, tak i majetek. Zdůraznit lze zejména plnění úkolu zajišťování bezpečnosti chráněných osob. Bezpečnostní situace jak v Evropě, tak i ve světě ukazuje na zvýšení pravděpodobnosti ohrožení základních hodnot. Nástražné výbušné systémy používané dlouhodobě k útokům zejména proti chráněným osobám jsou konstruovány tak, aby způsobovaly značné škody.

Vzhledem k popsané situaci se jeví navrhované ustanovení potřebným k umožnění Vojenské policii přiměřeným způsobem postupovat v případech, kdy jsou v sázce životy a značné majetkové hodnoty.

Navrhovaná úprava současně zajišťuje sjednocení podmínek pro plnění úkolů mezi Vojenskou policií a Policií České republiky, která obdobnými, v praxi osvědčenými oprávněními disponuje již v současné době (viz § 37 zákona o Policii České republiky).

K § 8b

Nově se navrhuje do zákona doplnit ustanovení opravňující Vojenskou policii v zákonem stanovených případech rušit provoz elektronických komunikačních zařízení a sítí, a to především na základě vyhodnocení absence takové úpravy, která vytváří významnou překážku pro nerušené plnění úkolů vojenských policistů.

Vojenská policie čelí bezpečnostním hrozbám souvisejícím se zneužíváním dálkově radiově řízených zařízení (UAV, dálková iniciace výbušných zařízení, ochrana proti odposlechům). V dosavadní právní úpravě nemá Vojenská policie zakotvenu možnost proti těmto hrozbám aktivně působit. Jedním z účinných opatření takovým hrozbám čelit je právě využití rušení určených kmitočtů. Znění navrhovaného ustanovení je odvozeno od úpravy v zákoně o Policii České republiky a v zákoně o ozbrojených silách České republiky a je upraveno pro rámec působnosti Vojenské policie. Rušení jako takové by Vojenská policie aplikovala v rozsahu navrhovaného znění zejména při výkonu ochranné služby, pyrotechnické služby, kriminální služby a služby ochrany objektů.

Aby Vojenská policie mohla účinně plnit jí svěřené úkoly policejní ochrany, a to nejen na území České republiky, ale také v zahraničních operacích, musí za tím účelem disponovat jednak dostatečnými zákonnými oprávněními, jednak prostředky k jejich plnění. Technické možnosti k plnění svých úkolů musí mít nejméně na takové úrovni, aby byla schopna eliminovat nepřátelskou činnost protivníka. Zejména při plnění úkolů v zahraničních operacích dochází k tomu, že protivník aktivací nástražného výbušného systému na dálku nejen znemožňuje plnění úkolů ozbrojených sil, ale také bezprostředně ohrožuje zdraví a životy vojáků.

Rušení provozu elektronických komunikačních zařízení a sítí je jedním z prvků boje v kybernetickém prostoru při ochraně životů a zdraví vojáků, ale také chráněných osob a objektů, včetně majetku. Používání rušičů je podmíněno vojenským výcvikem, resp. povahou zásahu do systému elektronických komunikací. Proto je nezbytné rušení provozu elektronických komunikačních zařízení a sítí upravit zákonem. Navrhovaným ustanovením dojde k naplnění předpokladu zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, který jako obecnou zásadu provozu elektronických komunikací stanoví zákaz rušení provozu elektronických komunikačních zařízení a sítí, popřípadě rušení poskytování služeb elektronických komunikací nebo provozování radiokomunikačních služeb, avšak současně připouští určité výjimky z tohoto zákazu, avšak výlučně v případech, které jsou stanoveny jiným právním předpisem (§ 100 zákona č. 127/2005 Sb.).

Zásah do provozu elektronických komunikačních zařízení a sítí a přerušení přenášeného signálu v určitém prostoru je v některých případech jedinou a krajní možností, jak uvedeným nežádoucím jevům zabránit. Rušení provozu elektronických komunikačních zařízení a sítí nemůže být neomezené. Proto je v předmětném ustanovení návrhu zákona rušení umožněno pouze za účelem odstranění bezprostředního ohrožení životů nebo zdraví osob nebo bezprostředně hrozící škody velkého rozsahu na majetku, a to v nezbytné míře a po nezbytnou dobu. Návrh zákona upravuje též povinnost ohlásit rušení provozu elektronických komunikačních zařízení a sítí v dostatečném časovém předstihu územně příslušnému operačnímu a informačnímu středisku integrovaného záchranného systému, aby mohla být použita jiná, vyhovující forma komunikace složek integrovaného záchranného systému, a dále také Českému telekomunikačnímu úřadu; z důvodů informačních se zásah do provozu elektronických komunikačních zařízení a sítí oznamuje rovněž Národnímu úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost, který pak situaci a vzniklé dopady nevyhodnocuje jako bezpečnostní riziko (incident), ale poskytnuté informace mu umožní reagovat přiměřeným způsobem na celkový „objektivní“ stav monitorování těchto sítí a zařízení.

Informaci o zahájení rušení provozu elektronických komunikačních zařízení a sítí Vojenská policie neposkytne předem, pokud by její poskytnutí mohlo ohrozit plnění úkolů Vojenské policie, v takovém případě informaci poskytne poté, co důvody jejího neposkytnutí pominou.

Z důvodu zajištění odborné připravenosti specialistů Vojenské policie na plnění úkolů za použití rušičů je nezbytné, aby se podrobovali nezbytnému výcviku v používání těchto prostředků. Výcvik bude probíhat v podmínkách obdobných plnění „ostrých“ úkolů policejní ochrany. Vzhledem k charakteristikám používaných rušičů by měl být zásah do veřejné komunikační sítě nebo veřejně dostupné služby elektronických komunikací nepatrný.

Současně jsou navrhovaným ustanovením srovnávány i pro tyto případy podmínky plnění úkolů mezi Vojenskou policií a Policií ČR, a to včetně nastavení kontrolního mechanismu.

K bodům 8 a 28 (§ 9 a § 35):

S rozšířením působnosti Vojenské policie vůči jednotkám ozbrojených sil cizích států, které na území České republiky působí na základě smluvních závazků (navrhovaná změna ustanovení § 1 zákona o Vojenské policii), dojde také k faktickému rozšíření osobní působnosti Vojenské policie, která se bude nově vztahovat i na příslušníky ozbrojených sil cizích států po dobu jejich pobytu na území České republiky. V návaznosti na uvedenou změnu se jako potřebná jeví také nová úprava § 9, která zahrnuje taktéž vozidla ozbrojených sil cizích států a jejich řidiče.

Navrhovaná úprava zpřesňuje oprávnění Vojenské policie při provádění dohledu nad bezpečností provozu vozidel s tím, že definuje konkrétní oprávnění vůči vozidlům ozbrojených sil a ozbrojených sil cizích států a jejich řidičům, a v chráněných objektech vůči všem vozidlům a jejich řidičům.

K bodu 9 (§ 9a)

K § 9a

Podle § 5 odst. 1 písm. j) zákona o Vojenské policii technickou způsobilost vojenských vozidel schvaluje Vojenská policie. Navrhované ustanovení § 9a nově stanoví náležitosti žádosti o schválení technické způsobilosti vojenského vozidla, a to jednak v obecných náležitostech odkazem na zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, jednak stanovením konkrétního katalogu informací, popřípadě dokumentů, které je nutné Vojenské policii poskytnout. Stanoví se tak zcela jednoznačné a předvídatelné požadavky na zpracování žádosti, což by mělo zefektivnit zahajované řízení a omezit počty žádostí, v nichž jsou odstraňovány vady. Nově je rovněž stanovována forma žádosti a podmínky jejího doručení, včetně požadavků na její jazykové zpracování.

Navrhovaným ustanovením § 9a odst. 2 se stanoví, že žádost o schválení technické způsobilosti vojenského vozidla musí být zpracována v českém jazyce jako dokument v listinné i elektronické podobě; současně je stanoveno, že žádost zpracovaná v elektronické podobě se předkládá na přenosném technickém nosiči dat. Tato úprava by se z pohledu preference v zajišťování a využívání digitálních služeb a priorit koncepce Digitálního Česka mohla jevit jako uživatelský anachronismus, když by bylo možné předpokládat, že povaha žadatelů by měla vést k upřednostnění komunikace s využitím datové schránky, a tedy forma

žádosti by měla být určena jako digitální dokument, resp. datová zpráva. V daném případě je však nutné přihlížet k podmínkám zpracování žádosti, a to jak žadatelem, tak Vojenskou policií; žadatel totiž v současné době disponuje požadovanými přílohami z velké části především v listinné podobě, přičemž se jedná o dokumenty typu technických výkresů, schémat apod. Převedení takových dokumentů do digitální podoby, a to v rozsahu nezbytném pro posouzení jednotlivých charakteristik vozidla, pak v objemu požadovaných příloh neumožňuje jejich doručení datovou schránkou, neboť velikost datové zprávy překračuje 50 MB (viz § 5 vyhlášky 194/2009 Sb., o stanovení podrobností užívání a provozování informačního systému datových schránek, ve znění pozdějších předpisů). Proto je pro žadatele příznivější zpracování žádosti jak v listinné, tak i v elektronické podobě a jejich současné doručení „klasickým způsobem“, tedy bez nutnosti rozdělení datové zprávy do dílčích souborů pro účely doručení datovou schránkou, přičemž obě formy žádosti naopak významně zefektivní vyřízení žádosti, neboť pro Vojenskou policii je „hybridní“ proces posuzování uživatelsky přívětivější, umožňující účelné vyhledávání a nahlížení do spisové dokumentace, prohlížení výkresů apod. Uvedené ustanovení proto bylo formulováno na základě zkušeností z praxe a požadavků obou stran řízení, a to vzhledem k pozitivní akceptaci této praxe a jejím výhodám pro řízení samotné.

Zákonem se stanoví, že před schválením technické způsobilosti musí být vozidlo podrobeno zkouškám, které provádí zkušebna pověřená ministerstvem k činnosti Národní autority v oblasti zkoušení vojenských vozidel. Vojenská policie pak může, pokud je to potřebné, požadovat od dodavatele vojenského vozidla provedení dalších dílčích zkoušek zkušebnou, např. jízdních nebo provozních zkoušek, bez jejichž výsledků nelze zkoušku technické způsobilosti vojenského vozidla dokončit, a může také stanovit upřesňující podmínky pro provedení těchto doplňkových zkoušek. Náklady na provedení zkoušky pro schválení technické způsobilosti dle dosavadní praxe hradí dodavatel vojenského vozidla. Tato praxe bude v rámci zadávacích podmínek výběrového řízení zachována.

Zákonem se stanoví výjimka z požadování provedení zkoušek ke schválení technické způsobilosti vojenského vozidla. Je tomu tak v případě, že dodavatel předloží Vojenské policii žádost o uznání platného osvědčení o schválení vojenského vozidla, které vydal podle příslušných předpisů členský stát Evropské unie, Organizace Severoatlantické smlouvy, nebo jiný stát na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, a dokumentaci takového vojenského vozidla. Předloženou dokumentaci přezkoumává zkušebna.

Z důvodu stanovení jednoznačné lhůty pro schválení technické způsobilosti vojenského vozidla, jeho součástí, vybavení nebo příslušenství je tato lhůta vztažena k datu doručení výsledků zkoušek provedených zkušebnou. Lhůta stanovená na 60 dnů se jeví dostatečná ke zpracování dokumentace související s procesem schválení technické způsobilosti vojenského vozidla, jeho součástí, vybavení nebo příslušenství.

K bodu 10 (§ 12 odst. 1):

Návrh reaguje na změnu názvu základního „registru práv a povinností“, který byl s účinností od 1. července 2016 z názvu „základní registr agend orgánů veřejné moci a některých práv a povinností“ přejmenován na „základní registr agend, orgánů veřejné moci, soukromoprávních uživatelů údajů a některých práv a povinností“.

Nově se Vojenské policii stanovuje oprávnění požadovat informace z rejstříků a evidencí Úřadu pro civilní letectví, který spravuje rejstříky a evidence letadel, jež jsou

provozovány fyzickými nebo právníckými osobami. Jedná se o Letecký rejstřík, Evidenci bezpilotních letadel a jejich pilotů, Seznam držitelů oprávnění pro obchodní leteckou dopravu a Seznam oprávněných firem k provádění zkoušení, projektování, údržby, výroby a řízení zachování letové způsobilosti. Zajištění přístupu se odvíjí od potřeby Vojenské policie pro řešení případů, kdy je nutné reagovat na výskyt bezpilotního systému, který je možné vnímat jako hrozbu. Přístupem do rejstříků bude možné okamžitě získat informace o bezpilotním systému, jeho majiteli a zejména o tom, zda má daný let v určité lokalitě povolen. Toto doplnění oprávnění požadovat informace z uvedených rejstříků a evidencí navazuje na nově doplňované oprávnění Vojenské policie stanovené v § 34a Zamezení provozu bezpilotního systému.

Nově se doplňuje oprávnění požadovat informace z informačního systému technických prohlídek. Rovněž nově se do § 12 odst. 1 doplňuje oprávnění Vojenské policie sdílet údaje (požadovat informace) vedené v centrálním registru zbraní; absence tohoto oprávnění je významnou právní překážkou pro nerušené a účelné plnění úkolů svěřených Vojenské policii a v kontextu se stanovenými podmínkami sdílení údajů z dalších informačních systémů veřejné správy se jeví jako „legislativní opomenutí“, neboť takto získané údaje v potřebném čase a v požadovaném rozsahu jsou často základním předpokladem pro efektivní řešení daného případu.

K bodu 11 (§ 22):

Výklad pojmu „zárok“ byl přesunut do ustanovení § 8 odst. 4.

K bodům 12 až 14 (§ 23 odst. 1):

Navrhované ustanovení zpřesňuje okolnosti, za kterých není vojenský policista povinen provést úkon, a to jednak vzhledem ke zjevné neúspěšnosti dalšího postupu nebo specifickým podmínkám, v nichž je úkol plněn. Navrhovaná úprava umožní objektivní úvahu o smysluplnosti pokračování v plnění úkolu tam, kde již nelze očekávat jakýkoliv přínos nebo pozitivní výsledek a další činnosti vojenského policisty by byly jen mařením sil a prostředků nebo dokonce ohrožením jeho zdraví nebo života.

Dalším důvodem neprovedení úkonu vojenským policistou je plnění úkolu při použití operativně pátracích prostředků nebo zabezpečovací techniky.

I v těchto případech se pak jedná o právní úpravu, jejíž obdobu lze nalézt v zákoně o Policii České republiky, a tedy o sjednocení podmínek plnění úkolů tam, kde se jedná u Vojenské policie a Policie České republiky o úkoly stejnorodé.

K bodu 15 (§ 24):

Navrhovaná úprava liberalizace povinnosti prokazování příslušnosti k Vojenské policii stanoveným způsobem pro případy plnění úkolů vojenskými policisty zastírajícími svoji služební příslušnost by do budoucna měla umožnit vojenskému policistovi zastírat příslušnost k Vojenské policii v souvislosti s používáním podpůrných operativně pátracích prostředků (zde zabezpečovací techniky), ale také operativně pátracích prostředků podle trestního řádu, kdy je zcela nežádoucí, aby byla prozrazena jeho příslušnost k Vojenské policii.

K bodu 16 (§ 25a a 25b):

Návrhem zákona dochází k rozšíření pravomocí Vojenské policie, které ji v některých situacích přibližují postavení Policie České republiky. Zákon o Policii České republiky provádí některé požadavky práva EU týkající se zejména přiměřenosti postupu policejního orgánu (§ 11), ale též např. poučování (§ 24), které vycházejí z právních předpisů o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody.

Návrhem zákona je proto harmonizována úprava podmínek výkonu obdobné působnosti Policie České republiky a Vojenské policie, a to s inspiračním využitím úpravy provedené v současné době v § 24 zákona o Policii České republiky.

Navrhovaná úprava spolu s dosavadní úpravou povinností vojenského policisty poskytuje potřebné a jednoznačné záruky pro plnění úkolů Vojenskou policií tak, jak vyplývají z práva EU (viz shora).

K bodu 17 (§ 28 odst. 6, § 29 odst. 1, § 30 odst. 1, § 31 odst. 1 a § 32 odst. 1)

Navrhovaná úprava je legislativně-technickým promítnutím změny provedené podle bodu 1, v jejímž rámci došlo k přenesení dosavadní úpravy provedené v § 3 zákona o Vojenské policii do § 4 odst. 1 návrhu zákona. Tuto změnu je třeba promítnout do odkazů v dosavadním znění § 28 odst. 6, § 29 odst. 1, § 30 odst. 1, § 31 odst. 1 a § 32 odst. 1.

K bodům 18 až 20 [(§ 29 odst. 1 písm. a), c) a e)]:

Při zákrocích v přímém výkonu služby se stává, že osoba, vůči které je zasahováno na základě výzvy vojenského policisty zdánlivě od svého jednání, kterým bezprostředně ohrožuje svůj život nebo život anebo zdraví jiných osob nebo majetek, upouští. Často se však stává, že vzápětí osoba útok opakuje, a to s větší intenzitou, kdy již může dojít ke vzniku újmy (škody). Z tohoto důvodu se jeví potřebné oprávnit vojenského policistu, aby na základě vyhodnocení situace na místě rozhodl o zajištění osoby, aniž by byl povinen předem užít výzvu k upuštění od útoku.

Dále se doplňuje chybějící důvod zajištění, kterým je zajištění z důvodu předvedení podle jiného právního předpisu.

K bodu 21 a 22 [§ 31 odst. 2 písm. b) a c)]:

Vydání a odebrání zbraně, jakož i prohlídka osoby jsou závažnými zásahy do osobnostních práv, a proto se zpřesňují důvody, za kterých k tomuto úkonu může Vojenská policie přistupovat. Upřesňuje se, že důvodem odebrání zbraně, případně provedení prohlídky osoby, zda u sebe nemá zbraň, se provádí v souvislosti se zákrokem vedeným vůči takové osobě. Tento úkon lze provést také v případě, že proti osobě směřuje jiný úkon než zákrok, hrozí přitom nebezpečí, že osoba bude klást vojenskému policistovi odpor a je podezření, že osoba má u sebe zbraň. Tyto úkony jsou vedeny zejména snahou o zajištění bezpečnosti

vojenského policisty, který provádí úkony v zákonné působnosti, ale také s ohledem na zajištění bezpečnosti, zejména života a zdraví dalších osob, které se na místě úkonu nacházejí.

K bodu 23 [§ 31 odst. 3]:

Ke zrušení odstavce 3, který se vztahoval k pojmu „prohlídka osoby“ dochází z důvodu přesunutí výkladu pojmu do ustanovení § 1 odstavec 4.

K bodu 24 [§ 34 odst. 1 písm. b)]:

Zvyšující se nároky na zajišťování bezpečnosti chráněných objektů v návaznosti na technický pokrok a vývoj technologií vedou v souvislosti s vývojem bezpečnostní situace k potřebě uplatňování vyšších stupňů pozitivní identifikace osob oprávněných ke vstupu do a pohybu v chráněných objektech, zejména zabezpečených objektů nebo zabezpečených oblastí podle § 24 zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti.

Vyšší stupně pozitivní identifikace osob poskytují větší míru bezpečnosti chráněných objektů individuálním rozlišením oprávněných osob od narušitelů. Využití technologie zpracovávající individuální osobní údaje (např. obraz sítnice, otisky prstů) značně snižuje, až eliminuje, možnost chybného rozlišení oprávněné osoby od narušitele, než např. průkaz s fotografií, identifikační karta s čárovým kódem nebo čipem, které mohou být odcizeny, padělány nebo „pouze“ chybně přečteny.

K bodu 25 (§ 34 odst. 3):

Při vjezdu vozidel nebo vstupu osob do chráněného objektu mohou mít osoby u sebe věci, které lze hodnotit jako věci, které jsou způsobilé ohrozit bezpečnost chráněného objektu nebo osob, které se v tomto objektu nacházejí. Lze samozřejmě osobě, která má takovou věc, např. zbraň při sobě, zabránit ve vstupu do chráněného objektu. Taková osoba může být oprávněným držitelem zbraně, kterou má při sobě, a proto je vhodné oprávnit vojenského policistu, aby takovou zbraň osobě odebral nebo jí umožnil zbraň odložit na určeném místě (např. do bezpečnostní schránky) po dobu, kdy se bude osoba pohybovat v chráněném objektu. Takový zásah do oprávněného držení věcí je zcela důvodný a nezasahuje do práv osob nepřiměřeným způsobem.

K bodu 26 (§ 34 odst. 4):

Navrhované doplnění ustanovení by mělo vojenského policistu oprávnit provést úkon také v místě, odkud lze účinně ohrozit chráněný objekt. Navrhované doplnění ustanovení by mělo obdobně jako ustanovení § 36, na základě kterého je zajišťována bezpečnost chráněných osob, sloužit výhradně k zajištění bezpečnosti chráněného objektu a osob, které se v něm nacházejí, před možným útokem z místa, ze kterého by bylo možné účinně chráněný objekt nebo osoby v něm se nacházející, ohrozit. Toto oprávnění nelze využít k plnění jiných úkolů Vojenské policie.

K bodu 27 (§ 34a):

Navrhuje se nové oprávnění vojenského policisty zamezit provozu bezpilotního systému, a to za zákonem stanovených podmínek. Odstavec 2 stanoví, vedle obecné zásady

přiměřenosti postupu dle § 21 zákona o Vojenské policii, omezení využívání tohoto oprávnění pouze v nezbytné míře a po nezbytnou dobu.

K bodu 28 (§ 35):

Oprávnění vojenského policisty k zastavení a prohlídce dopravních prostředků se doplňuje o možnost provedení tohoto úkonu vůči řidičům a vozidlům ozbrojených sil cizích států v návaznosti na rozšíření působnosti v ustanovení § 1 a na úkoly Vojenské policie stanovené v ustanovení § 5.

K bodu 29 (§ 36a):

Nově je v návrhu zákona upravena tzv. krátkodobá ochrana osoby. Oprávnění k užití krátkodobé ochrany umožní policejnímu orgánu přijímat opatření spočívající v zajištění fyzické ochrany konkrétní osoby, zajištění dočasné změny pobytu takovéto osoby a použití zabezpečovací techniky. Krátkodobá ochrana je poskytována osobě, které zřejmě hrozí újma na zdraví či jiné vážné nebezpečí, avšak nejsou splněny všechny podmínky vyžadované zákonem č. 137/2001 Sb., o zvláštní ochraně svědka, a nejsou splněny podmínky zajišťování bezpečnosti chráněné osoby. V odůvodněných případech je možno krátkodobou ochranu poskytnout rovněž osobám blízkým takovéto osobě. Důležitým institutem zamezujícím jakémukoliv zneužití tohoto ustanovení policejním orgánem je skutečnost, že krátkodobá ochrana je vázána na souhlas osoby, které má být poskytována.

Základním smyslem institutu krátkodobé ochrany osoby je poskytnout policejnímu orgánu možnost chránit osobu, které hrozí reálné nebezpečí v souvislosti s vedeným trestním řízením. Klasickým příkladem může být situace, kdy jakékoliv osobě je různými způsoby vyhrožováno, intenzita jednání pachatele se zvyšuje, policejním orgánem je hrozba vyhodnocena jako reálná a dosud provedené úkony nevedly ke zjištění pachatele, respektive nebyly dosud zjištěny takové skutečnosti, které by opravňovaly zahájení trestního stíhání vedeného vazebním způsobem. Dalším příkladem může být situace, kdy osoba poskytne v rámci vedeného trestního řízení svědeckou výpověď a v souvislosti s touto výpovědí je vystavena verbálnímu nebo fyzickému nátlaku. Policejní orgán i v tomto případě poskytne takové osobě krátkodobou ochranu, pokud hrozbu vyhodnotí jako závažnou a reálnou. Z těchto důvodů je nutno krátkodobou ochranu osoby důsledně oddělit od procesu zajišťování bezpečnosti chráněných osob. Ačkoliv metody a intenzita poskytované ochrany jsou často shodné či velmi podobné, zásadní odlišnost je nutno spatřovat v důvodech, pro které je ochrana poskytována. V případě institutu krátkodobé ochrany osob se jedná o činnosti související v naprosté většině s vedením trestního řízení, u zajišťování bezpečnosti chráněných osob tento znak primárně absentuje. I s přihlédnutím k této skutečnosti je krátkodobá ochrana osoby v gesci pověřeného orgánu Vojenské policie (policejního orgánu), naproti tomu bezpečnost chráněných osob je zajišťována specializovaným útvarům – ochrannou službou.

Krátkodobá ochrana osoby je institutem, který bude využíván výhradně ve specifických velmi závažných případech, přičemž předpoklad četnosti jeho využití je nízký. O poskytnutí krátkodobé ochrany osob bude rozhodovat náčelník Vojenské policie na návrh pověřeného policejního orgánu. Obsahem tohoto návrhu bude odůvodnění poskytnutí krátkodobé ochrany, předpoklad délky jejího trvání, nároků na personální obsazení a předpoklad případné součinnosti dalších útvarů Vojenské policie (pohotovostních oddělení, ochranné služby) nebo Policie České republiky (jednotlivá KŘP, ÚZČ SKPV Policie České

republiky).

Postupy při poskytování krátkodobé ochrany osob budou podrobně rozpracovány v interním aktu řízení náčelníka Vojenské policie.

K bodu 30 (§ 38 odst. 2):

Vojenská policie v rámci své zákonné působnosti vykonává dohled nad výcvikem a zdokonalováním odborné způsobilosti řidičů vozidel ozbrojených sil a provádí zkoušky odborné způsobilosti žadatelů o řidičská oprávnění.

Navrhovaná úprava ustanovení § 38 zákona o Vojenské policii umožní provedení zkoušky všech osob připravovaných ve vojenské autoškole vojenským zkušebním komisařem řidičů, což zjednoduší celý průběh zkoušky. Obdobným způsobem bude zabezpečena zkouška k získání řidičského oprávnění i u osob, u kterých byla výuka a výcvik prováděna formou nákupu služby Ministerstvem obrany u civilní autoškoly. Touto úpravou se zároveň vyloučí provedení zkoušky vojenským zkušebním komisařem u vojáka, který se připravuje k získání řidičského oprávnění soukromě.

K bodu 31 [§ 39 odst. 1 písm. e)]:

Navrhované doplnění tohoto ustanovení reaguje na novou právní úpravu v oblasti odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Rejstřík trestů, který vede evidenci přestupků, vydá podle § 16j zákona o Rejstříku trestů, na žádost opis z evidence přestupků mj. správnímu orgánu oprávněnému projednat přestupek pro účely jeho projednání. Takovým orgánem oprávněným k projednání přestupku příkazem na místě může být podle § 91 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a dále podle návrhů úprav zvláštních zákonů, které jsou součástí této novely zákona o Vojenské policii, vojenský policista.

Na základě opisu z evidence přestupků vojenský policista, oprávněný k projednání přestupku příkazem na místě, může získat informaci o přestupci, která se vztahuje k případnému opakování přestupku a může pak následně rozhodnout o způsobu projednání přestupku, tj. o možnosti uložit příkazem na místě příkazový blok (pokutu) nebo o předání přestupku příslušnému správnímu orgánu k projednání věci v řízení o přestupku.

K bodu 32 (§ 40):

Podle zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich se v případě propadnutí (nebo zabrání) věci nepřihlíží k hodnotě věci, vyžaduje-li to bezpečnost osob nebo majetku nebo jiný obdobný obecný zájem. Propadnutí či zabrání věci správním orgánem zpravidla předchází odnětí věci vojenským policistou, který byl podle stávající úpravy povinen poměřovat hodnotu věci se závažností porušení zákona. V návaznosti na účinnou úpravu propadnutí věci v zákoně o odpovědnosti za přestupky se proto navrhuje vymezení oprávnění k odnětí věci odpovídajícím způsobem upravit i v zákoně o Vojenské policii. O způsobu nakládání s věcí pak rozhodne správní orgán.

K bodu 33 (nadpis dílu 6 v hlavě III.)

Změnou nadpisu dochází k upřesnění obsahové náplně celého dílu 6 hlavy III.

K bodu 34 (§ 41):

Změna nadpisu § 41 koresponduje s obsahovou náplní tohoto ustanovení, které se zde, naopak od předchozího bodu, týká výhradně poznatků o trestné činnosti. Tento institut upravuje postup před zahájením úkonů trestního řízení v souladu s ustanovením § 158 odst. 1 trestního řádu (tzv. šetření). Upravit tento postup přímo v zákoně o Vojenské policii je v zájmu právní jistoty a vyloučení sporů o tom, jakým způsobem vojenský policista postupuje. V rámci tohoto postupu je vojenský policista podle zákona o Vojenské policii zejména oprávněn pořizovat záznamy, získávat informace z evidencí, požadovat podání vysvětlení, získávat poznatky ze zájmového prostředí a zároveň musí také respektovat příslušná ustanovení **trestního řádu**, kdy je povinen postupovat při získávání poznatků o trestné činnosti z úřední povinnosti (viz § 2 odst. 4 a § 158 odst. 1 trestního řádu), tedy z vlastní iniciativy. Vojenský policista není tedy povinen očekávat vnější podnět k zahájení získávání poznatků o trestné činnosti, naopak získává poznatky o trestné činnosti průběžně a nikoliv pouze ve vztahu k individuálnímu trestnému činu.

K bodům 35 a 36 (§ 42 a § 43 odst. 1):

Navrhuje se upravit dosavadní znění § 42 a § 43 odst. 1, a to včetně nadpisu § 42. V platném znění zákona o Vojenské policii, a to konkrétně § 42 (včetně nadpisu) a § 43 odst. 1, se ruší slova „nástrahové prostředky“.

Zabezpečovací technika je Vojenskou policií využívána k plnění širšího spektra úkolů. Tato technika v sobě zahrnuje prvky pasivní i aktivní bezpečnosti.

Pověřené orgány Vojenské policie mohou, v případě a za podmínek, které zákon předpokládá, poskytnout osobě krátkodobou ochranu. Vzhledem k důvodům a podmínkám, za kterých se poskytne osobě krátkodobá ochrana, je nutno institut krátkodobé ochrany osoby důsledně oddělit od procesu zajišťování bezpečnosti chráněných osob. V případě institutu krátkodobé ochrany osob se jedná o činnosti související v naprosté většině s vedením trestního řízení, u zajišťování bezpečnosti chráněných osob tento znak primárně absentuje. Toto je také důvod změny současné právní úpravy, kdy zvláštní finanční prostředky využívají pověřené orgány Vojenské policie, naproti tomu bezpečnost chráněných osob je zajišťována specializovaným útvarům – ochrannou službou a potřebné prostředky k jejímu zajišťování jsou opatřovány z běžných výdajů rozpočtu.

K bodu 37 (§ 45 odst. 5 až 7):

Zákon o Vojenské policii neobsahuje konkrétní vymezení předpokladů a podmínek pro použití donucovacích prostředků, přičemž nově navrhovaná ustanovení je nutné vnímat v kontextu existujících § 45 a § 47 až 49 zákona o Vojenské policii a nově vkládaných navrhovaných ustanovení § 25a a § 25b. Těmito paragrafy jsou stanoveny meze postupů Vojenské policie, přiměřenost prováděných úkonů a garance zachování a ochrany základních práv osob, vůči nimž je postup Vojenské policie namířen. Konkrétní vymezení použití donucovacích prostředků je navíc dále stanoveno vnitřním předpisem Vojenské policie.

Ačkoliv v praxi nečiní potíže vymezení pojmu zákrok, jímž je úkon, při němž dochází k přímému vynucování splnění právní povinnosti nebo k přímé ochraně práv za použití síly nebo hrozby jejího použití, pro vyšší míru právní jistoty jak samotných vojenských policistů, tak i osob, vůči kterým je zákrok veden, lze považovat za vhodné podmínky použití některých

donucovacích prostředků stanovit přímo zákonem. Jedná se, podle úvahy vedené zkušenostmi policejní praxe, o elektrický prostředek a pouta.

Navrhovaným ustanovením se kromě jiného také doplňuje oprávnění vojenského policisty použít prostředku k zamezení prostorové orientace, a to jako zcela mimořádného, výlučného prostředku k dosažení úkonem sledovaného účelu. Použití prostředku k zamezení prostorové orientace je vázáno na individuální posouzení každého případu, kdy by měl být použit, a to vzhledem k závažnosti (důležitosti) jím sledovaného zájmu (cíle). V daném případě se bude vždy jednat o sledovaný účel vyšší důležitosti, a to v případech, kdy pro dosažení účelu již byly vyčerpány všechny jinak v úvahu připadající prostředky. Důvodem je skutečnost, že použití prostředku k zamezení prostorové orientace představuje zásah do smyslové integrity jedince, omezuje jeho funkční celistvost v základních parametrech, které však mají přímý vliv na vnímání sebe samého ve vztahu k okolnímu světu tím, že tyto prostředky ovlivňují schopnost organismu přijímat určitý druh informací z vnějšího prostředí. Při krátkodobém užití těchto prostředků nemůže sice dojít ke změnám na zdraví jedince, ale i v těchto případech se vždy jedná o značnou psychickou zátěž s možným vytvořením fyziologické reakce do budoucna.

Z uvedených důvodů je užití prostředku k zamezení prostorové orientace vázáno nejenom na předpoklad vyčerpání jiných možností, ale také na volbu správného prostředku v tom kterém případě vzhledem k osobnostním vlastnostem jedince.

Prostředek k vyvolání stavu omezené orientace musí být volen tak, aby tato skutečnost nemohla být považována za nelidské nebo ponižující zacházení. Jako prostředek k zamezení prostorové orientace lze využít pomůcku pro ochranu zraku (např. ochranné brýle upravené do neprůhledné podoby) a sluchu (ochranná protihluková sluchátka), pokrývku hlavy nasazenou způsobem zakrývajícím oči, kápi přetaženou přes hlavu nebo jakýkoli jiný předmět, jímž bude dosaženo účelu omezení prostorové orientace. Předmět umístěný na hlavu nesmí bránit dýchání osoby.

Pokud jde o tzv. elektrické paralyzéry, ty při přímém kontaktu s tělem pachatele vyšlou elektrický výboj o přesně definované síle, který pachatele paralyzuje. Tyto paralyzéry jsou volně dostupné i civilním osobám a řadí se svými účinky vedle slzných sprejů. Takto je mezi donucovací prostředky řadí i zákon o Vojenské policii.

Použití donucovacích prostředků (§ 45 zákona o Vojenské policii) opravňuje vojenského policistu k jejich použití vůči osobám, je-li jimi napaden nebo je-li ohrožen život nebo zdraví jiné osoby. Toto omezení konkrétně u donucovacího prostředku – pout brání vojenským policistům plnit úkoly efektivně a s ohledem na vlastní ochranu před možným napadením jakoukoli osobou a s ohledem na ochranu života a zdraví jiných osob, případně majetku.

Zkušenosti policejní praxe, zejména Policie České republiky, ukazují, že podmínka přímé aktivity ze strany osoby je omezující do té míry, že může vést k ohrožení života a zdraví vojenských policistů, kteří provádějí příslušný úkon. V zájmu ochrany bezpečnosti osob, své vlastní a majetku se jeví nutné, aby vojenský policista (stejně jako je tomu u příslušníka Policie České republiky) byl oprávněn při doprovodu (eskortování) osob používat pouta i v okamžiku, kdy se eskortovaná osoba ještě nedopouští ohrožujícího konání, ale existuje důvodný předpoklad, že se takto bude chovat nebo že se pokusí uprchnout. Obdobné oprávnění mají i příslušníci Vězeňské služby, kteří mohou, pokud je to nezbytné

ke splnění účelu úkolu, při předvádění osoby ve výkonu vazby nebo výkonu trestu odnětí svobody mimo objekt ústavu použít pouta, popřípadě pouta s poutacím opaskem a předváděcí řetízky preventivně. Dotčená osoba nemusí aktivně jednat.

Zavedení této úpravy nabývá na významu také v návaznosti na rozšíření kompetencí pověřených orgánů Vojenské policie v trestním řízení. Již v současné praxi policejních orgánů Vojenské policie, která se v rámci fáze prověřování nijak neliší od praxe obecných policejních orgánů (útvary Policie České republiky), však navrhovaná právní úprava chybí a vojenští policisté nemají před protiprávním jednáním dotčené osoby právní podklad pro použití pout ani v tak naléhavých případech jako nastávají např. při zadržení osoby v rámci trestního řízení.

K bodům 38 a 39 (§ 49):

Ustanovením § 49 odst. 1 zákona o Vojenské policii jsou stanovena zvláštní omezení použití úkonů nebo donucovacích prostředků vůči určeným skupinám fyzických osob, požívajících zvláštní ochrany vzhledem ke svému osobnímu postavení; jedná se o ženy zjevně těhotné, osoby zjevně vysokého věku, osoby se zjevným zdravotním postižením nebo osoby zjevně mladší 15 let, vůči kterým vojenský policista nesmí použít kromě jiného slzotvorný prostředek, vytlačování vozidlem, vytlačování štítem nebo zásahovou výbušku nebo varovný výstřel, kromě případů, kdy taková osoba ohrožuje život nebo zdraví vojenského policisty nebo jiné osoby anebo hrozí větší škoda na majetku a nebezpečí nelze odvrátit jinak.

V případě nahrazení slova „varovný“ slovem „výstražný“ dochází pouze k opravě nepřesně použité terminologie, když v § 45 odst. 1 písm. j) zákona o Vojenské policii je jako donucovací prostředek zařazen „výstražný výstřel“.

Pro ostatní citované donucovací prostředky je pak stanovena výjimka z tohoto omezení tam, kde je z objektivních důvodů nemožné toto omezení dodržet, tedy pro případy, kdy je při zákroku proti skupině osob využíván slzotvorný prostředek, vytlačování vozidlem, vytlačování štítem nebo zásahová výbušnina a nelze v této skupině vyloučit z působení donucovacího prostředku uvedené osoby požívající zvláštní ochranu, resp. takové osoby lze v průběhu zákroku jen obtížně identifikovat.

Návrh výjimky z omezujících podmínek používání donucovacích prostředků stanovených § 45, § 48 a 49 zákona vychází z praktických zkušeností při zákrocích proti skupinám osob, zejména o větším počtu.

K bodu 40 (§ 53 odst. 2):

Vojenská policie v rámci své působnosti plní úkoly policejní ochrany a působí vůči osobám, které se nacházejí ve vojenských objektech a prostoru, kde ozbrojené síly, Vojenské zpravodajství nebo Vojenská policie plní své úkoly. Možností projednat příkazem na místě přestupky stanovené v zákoně o Vojenské policii vojenským policistou dojde k zefektivnění činnosti Vojenské policie a ke zlepšení vymahatelnosti práva.

K bodu 41 (§ 57a):

Vojenská policie plní zákonné úkoly policejní ochrany, k jejichž plnění se musí také připravovat a zdokonalovat. Výcvik vojenských policistů se uskutečňuje především

ve vojenských objektech a zařízeních, ve vojenských újezdech, vojenských útvarech a vojenských školách.

Některé druhy výcviku však lze v těchto podmínkách uskutečňovat pouze s velkými obtížemi, případně vůbec. Vzhledem ke specifičnosti některých činností Vojenské policie uvedené prostory k výcviku nepostačují, a to zejména z důvodu, že rezortní učebně výcviková základna nesplňuje požadavky nebo dostatečnou kapacitu pro plnohodnotný a kvalitní výcvik specialistů Vojenské policie. Jedná se především o případy, kdy je potřebné výcvik maximálně přiblížit reálným podmínkám výkonu služby vojenských policistů při plnění úkolů policejní ochrany a není možné nasimulovat pro tento výcvik potřebné podmínky. Jedná se například o speciální střelecký výcvik, výcvik psů v reálných podmínkách, výcvik příslušníků ochranné služby nebo výcvik doprovodů peněžních hotovostí od bankovních ústavů k vojenským útvarům a zařízením. V mnoha případech je nezbytné provádět společný výcvik s příslušníky Policie České republiky, Vězeňské služby České republiky, Celní správy České republiky a v neposlední řadě i Městskou nebo obecní policií.

Náčelník Vojenské policie by měl mít možnost, ve výše uvedených případech, takový výcvik povolit, a to na základě provedených výběrových řízení s podmínkou dodržení maximální efektivity výcviku, dojezdových časů a úspory pohonných hmot a dle aktuální potřeby výcviku vojenských policistů. Vznik potřeby či požadavku na další lokality pro výcvik je podmíněn změnou v systému výcviku u Vojenské policie, případně požadavky plynoucími ze změny bezpečnostní situace. Zároveň je třeba vzít v úvahu i možné nabídky jiných subjektů k bezplatnému využití dalších prostorů. Provádění výcviku mimo rezortní prostory je podmíněno dohodou mezi Vojenskou policií a vyjmenovanými subjekty o možnosti provádět výcvik v jejich zařízeních, objektech nebo jejich pozemcích.

Návrh je obdobou ustanovení § 29 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, které se však vztahuje pouze na Armádu České republiky, resp. na složky ozbrojených sil České republiky. Vzhledem k tomu, že Vojenská policie je součástí Ministerstva obrany, citované ustanovení na ni nedopadá. Současně se v návrhu projevují odlišné podmínky provádění výcviku, a to jak v druzích používané techniky, tak rozsahu tohoto výcviku. Z těchto odlišností vyplývá i odlišný způsob rozhodování o povolení výcviku mimo vojenské objekty.

K Čl. II (Přechodné ustanovení)

Přechodné ustanovení se vkládá z důvodu právní jistoty v případech dokončení zahájených řízení o žádostech o schválení technické způsobilosti vojenského vozidla.

K části druhé, čl. III (změna trestního řádu)

Pověřené orgány Vojenské policie plní úkoly policejní ochrany Ministerstva obrany, ozbrojených sil České republiky, vojenských objektů, vojenského materiálu a ostatního majetku státu, s nímž jsou příslušné hospodařit ministerstvo nebo jím zřízené organizační složky státu nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace, jež ministerstvo zřídilo nebo založilo. Podle dosavadního znění § 3 zákona o Vojenské policii Vojenská policie působí vůči vojákům v činné službě, osobám, které se nacházejí ve vojenských objektech a v prostoru, kde ozbrojené síly plní své úkoly nebo kde se koná vojenské cvičení nebo kde je zajišťována bezpečnost chráněné osoby, a osobám, které

jsou podezřelé, že spáchaly nebo páchají trestné činy nebo přestupky proti vojákům ve vojenském objektu nebo prostoru, kde ozbrojené síly plní své úkoly nebo kde se koná vojenské cvičení, nebo trestné činy nebo přestupky spolu s vojáky nebo proti vojenskému objektu, vojenskému materiálu nebo ostatnímu majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit Ministerstvo obrany, pokud zákon nestanoví jinak.

Z pohledu rozsahu osobní působnosti definuje trestní řád působnost pověřeného orgánu Vojenské policie úžeji, když stanovuje jeho působnost pro řízení o trestných činech vůči příslušníkům ozbrojených sil. Pojem příslušník ozbrojených sil České republiky vychází ze zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Podle § 3 odst. 2 citovaného zákona se ozbrojené síly člení na Armádu České republiky, Vojenskou kancelář prezidenta republiky a Hradní stráž. Z takto stanoveného členění ozbrojených sil a následného slovního výkladu tohoto ustanovení by měli být považováni za příslušníky ozbrojených sil pouze příslušníci vyjmenovaných složek ozbrojených sil České republiky. Naproti tomu § 3 odst. 3 citovaného zákona stanovuje, že „ozbrojené síly tvoří vojáci v činné službě“. Ani v tomto případě však nelze výkladem potvrdit shodnost pojmů, neboť při sjednocování výkladu by to byla zase jen část vojáků v činné službě, kteří jsou příslušníky ozbrojených sil České republiky. Zcela mimo tuto kategorii pak stojí vojáci v činné službě - příslušníci Ministerstva obrany, včetně Generálního štábu, vojenští policisté i příslušníci Vojenského zpravodajství, protože tyto organizační celky Ministerstva obrany nejsou ve smyslu zákona č. 219/1999 Sb. součástí ozbrojených sil České republiky.

Z pohledu výše uvedeného se jeví vhodné a potřebné nahradit v § 12 odst. 2 písm. d) a e) a dále v § 161 odst. 7 pojem „příslušníci ozbrojených sil“ pojmem „voják v činné službě“.

Pojem voják v činné službě vychází ze zákona č. 585/2004 Sb., o branné povinnosti a jejím zajišťování (branný zákon), ve znění pozdějších předpisů, kde v § 1 odst. 2 je stanoveno, že vojenskou činnou službou mimo stav ohrožení státu nebo mimo válečný stav je služba vojáka z povolání ve služebním poměru podle zákona o vojácích z povolání, příprava vojáka k plnění úkolů ozbrojených sil nebo služba vojáka v operačním nasazení. Podle odstavce 3 citovaného ustanovení je vojenskou činnou službou za stavu ohrožení státu nebo válečného stavu mimořádná služba. Podle § 1 odst. 5 zákona č. 585/2004 Sb. voják, který vykonává vojenskou činnou službu podle odstavce 2 nebo 3, je vojákem v činné službě.

Vzhledem k tomu, že také trestní zákoník pracuje s pojmy voják a voják v činné službě a naproti tomu nezná pojem příslušník ozbrojených sil, lze považovat za potřebné k sjednocení používaných pojmů, které by zároveň mělo vést u adresátů trestních předpisů k posílení právní jistoty, používat pojem voják v činné službě.

V návaznosti na uvedené je třeba zmínit vojenské policisty, jako podskupinu vojáků v činné službě. Pokud jde o kompetenci k prověřování podezření ze spáchání trestné činnosti vojenským policistou, je zřejmé, že toto prověřování koná, tak jako u ostatních vojáků v činné službě, pověřený orgán Vojenské policie ve smyslu § 12 odst. 2 písm. e) trestního řádu. Trestní řád v § 12 odst. 2 vymezuje, které orgány moci výkonné mají v trestním řízení postavení policejního orgánu, přičemž bližší organizaci, hierarchii a rozvržení kompetencí těchto orgánů ponechává trestní řád na příslušných právních předpisech upravujících postavení toho kterého orgánu.

Určení, které konkrétní organizační jednotky jsou příslušné působit jako policejní orgány, může být upraveno zákonem, kombinací zákonné úpravy, upravující základní regulaci

stanovení organizační struktury, a vnitřních předpisů nebo pouze na úrovni vnitřních předpisů. Jako příklad lze uvést útvary Policie České republiky (§ 6 zákona o Policii České republiky a vnitřní předpisy) nebo Vězeňské služby České republiky (§ 3 odst. 1 zákona o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky a vnitřní předpisy). V případě pověřených orgánů Vojenské policie jde obdobně o druhou zmíněnou alternativu, tj. § 7 zákona o Vojenské policii a vnitřní předpis – v daném případě rozkaz ministra obrany č. 109/2014 Věstníku Ministerstva obrany, *Organizační řád Vojenské policie*, kde je v organizační struktuře Vojenské policie určen konkrétní inspekční orgán, který jako policejní orgán koná prověřování o podezření ze spáchání trestné činnosti vojenskými policisty. Vyšetřování trestných činů spáchaných příslušníky Vojenské policie pak koná podle § 161 odst. 4 trestního řádu státní zástupce.

K části třetí, čl. IV (změna zákona o lesích) a části čtvrté, čl. V (změna zákona o návykových látkách)

Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v § 73 stanoví, že má-li orgán Policie České republiky nebo Vojenské policie („orgán policie“) důvodné podezření, že byl spáchán přestupek, a není-li sám příslušný k jeho projednání, oznámí tuto skutečnost příslušnému správnímu orgánu. V souladu s § 91 uvedeného zákona je Vojenská policie u vybraných přestupků podle odst. 2 písm. b) oprávněna ukládat pokuty příkazem na místě. Při projednávání zákona č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, nebyly do návrhu zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich zapracovány změny potřebné k uplatnění působnosti Vojenské policie, a proto jsou potřebné změny příslušných zákonů navrhovány v rámci této novelizace zákona.

K čl. IV

Vojenská policie plní podle zákona o Vojenské policii úkoly policejní ochrany a působí vůči osobám, které se nacházejí v chráněných objektech. Mimo jiné kontroluje dodržování pravidel vstupů a vjezdů a rovněž dodržování kázně ve vojenských objektech tedy i v lesích, které jsou nezbytné pro potřeby obrany státu.

K čl. V

S porušováním zákona o návykových látkách se Vojenská policie při plnění svých úkolů setkává. Často jde o případy jednoduché a s menší společenskou škodlivostí, a proto je vhodné oprávnit vojenské policisty k možnosti uložit pokutu příkazem na místě obdobně, jako tyto případy projednává Policie České republiky. Jde zásadně jen o případy a osoby v působnosti Vojenské policie.

K části páté, čl. VI (změna zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidel)

V souladu se zákonem č. 168/1999 Sb. je jednou z povinností řidiče prokázat se při kontrole tzv. zelenou kartou. Podle § 9 odst. 4 zákona o Vojenské policii je při dohledu nad bezpečností a plynulostí provozu vůči všem účastníkům provozu v chráněných objektech vojenský policista mj. oprávněn vyzvat řidiče k předložení dokladů k řízení a provozu vozidla. V této souvislosti je potřebné, aby Vojenská policie byla oprávněna kontrolovat také

platnost pojištění, a to požadováním předložení zelené karty řidičem vozidla. V případě zjištění porušení stanovené povinnosti je důvodné oprávnit vojenské policisty (obdobně jako příslušníky Policie České republiky) k projednání přestupku řidiče příkazem na místě.

K části šesté, čl. VII (změna zákona o zajišťování obrany České republiky)

S účinností od 1. 10. 2016 byla do zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, vložena právní úprava opravňující orgány Vojenské policie projednávat v blokovém řízení přestupky proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle zákona o silničním provozu, proti pořádku ve státní správě podle § 23 odst. 1 písm. d), f), g), § 30 odst. 1, § 42 odst. 1, § 43 odst. 1 písm. b), jakož i podle § 46 citovaného zákona, pokud k nim došlo na úseku státní správy v jejich působnosti nebo na úseku ochrany zdraví před škodlivými účinky návykových látek, přestupky proti veřejnému pořádku podle § 47 odst. 1 písm. b) až e) a § 48 zákona o přestupcích, přestupky proti občanskému soužití podle § 49, proti majetku podle § 50 zákona o přestupcích a přestupky podle § 51 zákona o Vojenské policii [viz § 86 odst. 1 písm. b)].

V mezích této úpravy byla Vojenská policie v blokovém řízení oprávněna projednat také přestupek úmyslného narušení režimu ochrany a vstupu do vojenského objektu.

Přijetím zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, byl shora uvedený zákon č. 250/1990 Sb. s účinností od 1. července 2017 zrušen a předmět výše citovaného ustanovení nebyl do nové právní úpravy odpovědnosti za přestupky převzat, a to ani v rámci úpravy některých přestupků vyskytujících se na různých úsecích veřejné správy, včetně druhu a výše správních trestů, které lze za jejich spáchání uložit, provedené zákonem č. 251/2016 Sb.

Vzhledem k potřebnosti provedení této úpravy se navrhuje příslušné oprávnění Vojenské policie, včetně skutkové podstaty tohoto přestupku, doplnit do zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky. Přijetím navrhovaného doplnění nedochází k rozšíření působnosti ani pravomocí Vojenské policie, ale o zachování kontinuity pro praxi žádoucí právní úpravy (na čas přerušené).

K části sedmé, čl. VIII (změna zákona o silničním provozu)

Podle dosavadního znění § 4 odst. 1 písm. g) zákona o Vojenské policii Vojenská policie dohlíží nad bezpečností provozu vozidel ozbrojených sil, ozbrojených sil cizích států a nad bezpečností provozu ostatních dopravních prostředků v chráněných objektech. K tomu disponuje potřebnými oprávněními podle § 9 tohoto zákona.

Jak je již uvedeno v odůvodnění k části páté návrhu zákona, s účinností od 1. 10. 2016 byla do zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, vložena právní úprava opravňující orgány Vojenské policie projednávat v blokovém řízení kromě jiného také přestupky proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle zákona o silničním provozu.

Přijetím zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, byl shora uvedený zákon č. 250/1990 Sb. s účinností od 1. července 2017 zrušen a předmět výše citovaného ustanovení nebyl do nové právní úpravy odpovědnosti za přestupky převzat, a to

ani v rámci úpravy některých přestupků vyskytujících se na různých úsecích veřejné správy, včetně druhu a výše správních trestů, které lze za jejich spáchání uložit, provedené zákonem č. 251/2016 Sb.

Z důvodu potřebnosti tohoto oprávnění, včetně nezbytnosti zajistit také pro dané případy vymahatelnost práva, se navrhuje potřebné oprávnění Vojenské policie promítnout do změny zákona č. 361/2000 Sb. Rovněž v tomto případě se nejedná o rozšíření působnosti nebo pravomocí Vojenské policie, ale pouze o zachování kontinuity právní úpravy (na čas přerušené).

K části osmé, čl. IX (změna zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich)

Zákon o odpovědnosti za přestupky v § 91 odst. 2 písm. b) stanovuje oprávnění Vojenské policie ukládat pokuty příkazem na místě za konkrétně uvedené přestupky spáchané osobou podle § 3 zákona o Vojenské policii. Vzhledem k přecíslování konkrétního ustanovení v zákoně o Vojenské policii, na které zákon odkazuje, je nutné upravit citaci nového ustanovení, tj. § 4 odst. 1 zákona o Vojenské policii.

K části deváté, čl. X (změna zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek)

Úpravy prováděné touto částí návrhu zákona spočívají na stejných výchozích důvodech, které jsou popsány pro části šestou a sedmou, avšak jejich předmětem jsou přestupky na úseku ochrany zdraví před škodlivými účinky návykových látek.

V souladu s § 91 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich může Vojenská policie u vybraných přestupků podle odst. 2 písm. b) tohoto ustanovení ukládat pokuty příkazem na místě. Při projednávání doprovodného zákona (č. 183/2017 Sb.) nebyly požadavky Vojenské policie, které obsahuje tento návrh, do uvedeného zákona začleněny, a proto jsou zahrnuty do tohoto návrhu. Nejedná se o rozšíření působnosti ani pravomocí Vojenské policie, ale pouze o zachování kontinuity právní úpravy (na čas přerušené).

Pokud jde o provádění kontrol v rámci předcházení a zamezování protiprávních jednání v souvislosti se zneužíváním návykových látek, postupují vojenští policisté v rámci zmocnění daných konkrétními ustanoveními tohoto zákona. Na provádění těchto kontrol se nevztahuje kontrolní řád, neboť se jedná o standardní úkony výkonu služby, a tedy jeho aplikace objektivně není možná.

Při provádění kontrol podle tohoto ustanovení se nepostupuje podle kontrolního řádu, neboť se jedná o kontrolu v obecném významu tohoto slova, tedy kontrolu jako součást výkonu služby vojenských policistů.

K části desáté, čl. XI

Datum nabytí účinnosti zákona bylo stanoveno s přihlédnutím ke standardní délce legislativního procesu a v zájmu zachování přiměřené legisvakanční lhůty, a to dnem 1. ledna 2021.

V Praze dne 9. března 2020

předseda vlády:

Ing. Andrej Babiš v. r.

ministr obrany:

Mgr. Lubomír Metnar v. r.

Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace

PŘEHLED DOPADŮ NÁVRHU PRÁVNÍHO PŘEDPISU

1. Základní identifikační údaje

Název návrhu právního předpisu			
<i>Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony</i>			
Předkladatel	Spolupředkladatel	Stanovený termín předložení vládě LRV	Předpokládaný termín nabytí účinnosti
<i>Ministerstvo obrany</i>		<i>12.2019</i>	<i>1.1.2021</i>

Transpozice práva EU: Číselné označení právních předpisů EU a jejich název v českém znění ¹	Termín stanovený pro implementaci
CELEX 320113L0048 - směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody	<i>listopad 2016</i>
CELEX 32008D0615 - Rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ze dne 23. června 2008 o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti	<i>srpen 2009</i>
CELEX 32016L0800 - směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/800 ze dne 11. května 2016 o procesních zárukách pro děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení	<i>červen 2019</i>

¹ V případě, že se jedná o směrnici přijatou legislativním postupem, u které může být postupováno podle čl. 260 odst. 3 Smlouvy o fungování EU, tato skutečnost se výslovně uvede.

--	--

2. Definice problému

Ministerstvo obrany zpracovalo návrh zákona, kterým se mění zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, na základě vyhodnocení účinnosti jím provedené regulace od data nabytí účinnosti tohoto zákona, tedy od 1. 10. 2013 a následných novelizací.

Návrh zákona řeší absenci právní úpravy, která je shledávána jako nezbytná, a to vzhledem k potřebě vytvořit podmínky pro zefektivnění činnosti Vojenské policie a dílčími změnami zajistit soulad zákona o Vojenské policii s právním řádem a jeho změnami.

3. Cíl návrhu právního předpisu

Cílem předkládaného návrhu je zlepšení podmínek pro výkon policejní ochrany stanovené zákonem o Vojenské policii, a to:

- definovat rozšíření působnosti k policejní ochraně vojenského materiálu a ostatního majetku státu, s nímž jsou příslušné hospodařit Ministerstvo obrany nebo jím zřízené organizační složky státu nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace, jež Ministerstvo obrany zřídilo nebo založilo [§ 1 písm. a)], a to na celou Vojenskou policii;
- rozšířit působnost Vojenské policie na policejní ochranu jednotek ozbrojených sil cizích států a jejich materiálu při průjezdu nebo pobytu na území České republiky na základě mezinárodních smluvních závazků, a to včetně definování úkolů a oprávnění k jejich plnění [§ 1 písm. b)];
- stanovit možnost samostatného působení Vojenské policie při plnění úkolů na území cizích států při plnění mezinárodních smluvních závazků (§ 3);
- zpřesnit, v návaznosti na rozšíření působnosti Vojenské policie některé jí stanovené úkoly (§ 5);
- zpřesnit a doplnit povinnosti vojenského policisty k omezení povinnosti provést úkon a prokázat příslušnost k Vojenské policii (§ 23 a 24);
- zpřesnit a doplnit některá oprávnění Vojenské policie a vojenského policisty:
 - ☐ zajištění, odstranění a zničení věci (§ 8a);
 - ☐ rušení provozu elektronických zařízení (§ 8b);
 - ☐ oprávnění při dohledu nad bezpečností provozu vozidel (§ 9);
 - ☐ schvalování technické způsobilosti vojenského vozidla (§ 9a);
 - ☐ implementovat ustanovení o povinnosti vyrozumět blízkou osobu o omezení osobní svobody osoby (§ 25a) a ustanovení o respektování lidské důstojnosti osoby omezené na osobní svobodě (§ 25b);
 - ☐ oprávnění požadovat informace z informačních systémů (§ 12);

- ☐ zajišťování bezpečnosti chráněného objektu včetně zamezení provozu bezpilotního systému (§ 34 a § 34a);
- ☐ krátkodobá ochrana osoby, (§ 36a);
- ☐ šetření přestupku (§ 39 a § 40);
- ☐ použití některých donucovacích prostředků, (§ 45 odst. 5 až 7)
- v oblasti získávání poznatků vypustit pojem nástrahové prostředky (§ 42);
- vytvořit podmínky pro výcvik mimo vojenské objekty a zařízení, (§ 57a);
- definovat některé základní pojmy užívané v zákoně (§ 1 odst. 4);
- změnit některé zákony, související s možným projednáním přestupků příkazem na místě vojenským policistou.

4. Odůvodnění varianty přípravy legislativního návrhu

ANO ☒ Uved'te varianty, které byly zvažovány.

NE ☐ Uved'te důvody, proč nemohla být alternativní řešení zvažována.

5. Stanovisko předkladatele k zpracování RIA.

ANO ☒ Uved'te varianty, které budou v rámci RIA posuzovány.

NE ☐ Uved'te zdůvodnění, proč nemá být k legislativnímu návrhu RIA zpracována.

Varianty byly zpracovány k jednotlivým okruhům navrhované normativní úpravy, proto je pro rozsáhlost jejich zpracování odkazováno na závěrečnou zprávu z hodnocení dopadů regulace.

6. Přijetí prováděcích právních předpisů ☒ ANO ☐ NE

*Pokud ano, uveďte okruhy problémů a témat, které by měly prováděcí právní předpisy obsahovat. **Vyhláška o vzoru a náležitostech potvrzení o zadržení řidičského průkazu***

7. Dotčené subjekty

- **Ministerstvo obrany a jím zřízené organizační složky státu a státní organizace, jež Ministerstvo obrany zřídilo nebo založilo**
- **vojáci v činné službě, příslušníci ozbrojených sil cizích států nebo je doprovázející civilní personál, osoby, které se nacházejí ve vojenském objektu nebo v chráněném objektu a další osoby, které jsou podezřelé, že spáchaly nebo páchají trestné činy nebo přestupky spadající do působnosti Vojenské policie**
- **orgány činné v trestním řízení**
- **Ministerstvo vnitra**

<ul style="list-style-type: none"> • Policie České republiky • provozovatelé elektronických komunikačních zařízení a sítí a provozovatelé bezpilotních systémů
8. Konzultace
Návrh zákona byl zpracován s využitím zkušeností Vojenské policie, Policie České republiky, Ministerstva vnitra a ČTÚ
9. Dostupná data

10. Charakteristika specifických dopadů
10.1 Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty ☐ ANO ☒ NE
10.2 Dopady na mezinárodní konkurenceschopnost ČR ☐ ANO ☒ NE
10.3 Dopady na podnikatelské prostředí ☒ ANO ☐ NE
<p><i>Z realizace nového oprávnění k rušení provozu bezpilotního systému vyplývá povinnost dotčených subjektů strpět tento zákonný postup a provedení úkonu vojenským policistou.</i></p> <p><i>Dopady na podnikatelské prostředí bude mít v minimálním rozsahu oprávnění Vojenské policie rušit v souvislosti s plněním svých úkolů nebo výcvikem svých příslušníků provoz elektronických komunikačních zařízení a sítí, a to v rozsahu přiměřeném ochraně veřejného zájmu na zajištění podmínek pro plnění úkolů zákonem svěřených Vojenské policii.</i></p>
10.4 Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje) ☐ ANO ☒ NE
<i>Pokud ano, specifikujte.</i>
10.5 Sociální dopady ☐ ANO ☒ NE
<i>Pokud ano, specifikujte.</i>
10.6 Dopady na spotřebitele ☐ ANO ☒ NE
<i>Pokud ano, specifikujte.</i>

10.7 Dopady na životní prostředí ☐ ANO ☒ NE
<i>Pokud ano, specifikujte.</i>
10.8 Dopady ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti žen a mužů ☐ ANO ☒ NE
<i>Pokud ano, specifikujte.</i>
10.9 Dopady na výkon státní statistické služby ☐ ANO ☒ NE
<i>Pokud ano, specifikujte.</i>
10.10 Zhodnocení korupčních rizik ☐ ANO ☒ NE
<i>Pokud ano, specifikujte.</i>
10.11 Dopady na bezpečnost nebo obranu státu ☒ ANO ☐ NE
<p><i>Navrhovanou změnou zákona o Vojenské policii dojde ke zlepšení podmínek pro výkon služby vojenských policistů při policejní ochraně Ministerstva obrany, ozbrojených sil České republiky, vojenských objektů, vojenského materiálu a ostatního majetku státu, s nímž jsou příslušné hospodařit jak Ministerstvo obrany, tak jím zřízené organizační složky státu, nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace, které Ministerstvo obrany zřídilo nebo založilo. Rozšíření působnosti umožní také efektivně plnit úkol policejní ochrany jednotek ozbrojených sil cizích států při jejich průjezdu nebo pobytu na území České republiky a jejich materiálu.</i></p> <p><i>Výkon policejní ochrany, jak je uveden v předchozím odstavci, tak přispívá ke zvýšení obrany České republiky, a to v obou jejích částech, tedy ke zvýšení vnitřní i vnější bezpečnosti České republiky. Současně, s ohledem na působnost Vojenské policie při plnění jejích úkolů, přispívá k zajišťování obrany státu z hlediska zajišťování policejní ochrany zejména jeho ozbrojených sil.</i></p>

11. Kontakty na zpracovatele

- *Jméno: JUDr. Ladislav Dolejší*
- *Tel.: 973 215 859*
- *E-mail: dolejsil@army.cz*

**Závěrečná zpráva
z hodnocení dopadů regulace
(ZZ RIA)**

**k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské
policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii),
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony**

SHRNUTÍ ZÁVĚREČNÉ ZPRÁVY RIA

1. Základní identifikační údaje	
Název návrhu: Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.	
Zpracovatel / zástupce předkladatele: Ministerstvo obrany	Předpokládaný termín nabytí účinnosti, v případě dělené účinnosti rozveďte <i>1.1.2021</i>
<p>Implementace práva EU: Ano; (pokud zvolíte Ano):</p> <p>- uveďte termín stanovený pro implementaci:</p> <p>CELEX 320113L0048 - směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody – listopad 2016</p> <p>CELEX 32008D0615 - Rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ze dne 23. června 2008 o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti – srpen 2009</p> <p>CELEX 32016L0800 - směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/800 ze dne 11. května 2016 o procesních zárukách pro děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení – červen 2019</p> <p>- uveďte, zda jde návrh nad rámec požadavků stanovených předpisem EU?: Ano</p>	
2. Cíl návrhu zákona	
<p>Cílem předkládaného návrhu zákona je zlepšení podmínek pro výkon policejní ochrany stanovené zákonem o Vojenské policii, a to:</p> <ul style="list-style-type: none"> - definovat rozšíření působnosti k policejní ochraně vojenského materiálu a ostatního majetku státu, s nímž jsou příslušné hospodařit Ministerstvo obrany nebo jím zřízené organizační složky státu, nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace, jež Ministerstvo obrany zřídilo nebo založilo, a to na celou Vojenskou policii; - rozšířit působnost Vojenské policie na policejní ochranu jednotek ozbrojených sil cizích států a jejich materiálu při průjezdu nebo pobytu na území České republiky na základě mezinárodních smluvních závazků, a to včetně definování úkolů a oprávnění Vojenské policie k jejímu plnění; - stanovit možnost samostatného působení Vojenské policie při plnění úkolů na území cizích států 	

při plnění mezinárodních smluvních závazků;

- zpřesnit, v návaznosti na rozšíření působnosti Vojenské policie, některé jí stanovené úkoly;
- zpřesnit a doplnit povinnosti vojenského policisty k omezení povinnosti provést úkon a prokázat příslušnost k Vojenské policii;
- zpřesnění a doplnění některých oprávnění Vojenské policie a vojenského policisty (zajištění, odstranění a zničení věci, rušení provozu elektronických komunikací, oprávnění při dohledu nad bezpečností provozu vozidel, schvalování technické způsobilosti vojenského vozidla, implementovat ustanovení o povinnosti vyrozumět blízkou osobu o omezení osobní svobody osoby a ustanovení o respektování lidské důstojnosti osoby omezené na svobodě, oprávnění požadovat informace z informačních systémů, zajišťování bezpečnosti chráněného objektu včetně zamezení provozu bezpilotního systému, krátkodobá ochrana osoby, šetření přestupků, použití některých donucovacích prostředků);
- vytvořit vojenským policistům podmínky pro získávání poznatků a vypustit pojem nástrahové prostředky;
- vytvořit podmínky pro výcvik mimo vojenské objekty a zařízení;
- definovat některé základní pojmy užívané v zákoně;
- změnit některé zákony, související s možným projednáním přestupků příkazem na místě vojenským policistou.

3. Agregované dopady návrhu zákona

3.1 Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty: Ne

Návrh zákona je vzhledem ke skutečnostem uvedeným v kapitole VII důvodové zprávy rozpočtově neutrální.

3.2 Dopady na mezinárodní konkurenceschopnost ČR: Ne

Pokud ano, specifikujte.

3.3 Dopady na podnikatelské prostředí: Ano

Dopady na podnikatelské prostředí bude mít v minimálním rozsahu oprávnění Vojenské policie rušit v souvislosti s plněním svých úkolů nebo výcvikem svých příslušníků provoz elektronických komunikačních zařízení a sítí, a to v rozsahu přiměřeném ochraně veřejného zájmu na zajištění podmínek pro plnění úkolů zákonem svěřených Vojenské policii.

Z realizace nového oprávnění k rušení provozu bezpilotního systému vyplývá povinnost dotčených subjektů strpět tento zákonný postup a provedení úkonu vojenským policistou.

3.4 Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje): Ne
<i>Pokud ano, specifikujte.</i>
3.5 Sociální dopady: Ne
<i>Pokud ano, specifikujte.</i>
3.6 Dopady na spotřebitele: Ano
<i>Využitím oprávnění k rušení provozu elektronických komunikačních zařízení a sítí může být v omezeném časovém a prostorovém rámci rušením dočasně a v přiměřeném rozsahu omezen nebo vyřazen provoz některých elektronických zařízení.</i>
3.7 Dopady na životní prostředí: Ne
<i>Pokud ano, specifikujte.</i>
3.8 Dopady ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti žen a mužů: Ne
<i>Pokud ano, specifikujte.</i>
3.9 Dopady na výkon státní statistické služby: Ne
<i>Pokud ano, specifikujte.</i>
3.10 Korupční rizika: Ne
<i>Pokud ano, specifikujte.</i>
3.11 Dopady na bezpečnost nebo obranu státu: Ano
<p><i>Navrhovanou změnou zákona o Vojenské policii dojde ke zlepšení podmínek pro výkon služby vojenských policistů při policejní ochraně Ministerstva obrany, ozbrojených sil České republiky, vojenských objektů, vojenského materiálu a ostatního majetku státu, s nímž jsou příslušné hospodařit jak ministerstvo tak jím zřízené organizační složky státu, nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace, které ministerstvo zřídilo nebo založilo. Zefektivní se rovněž plnění úkolů na úseku ochranné služby, a to jak ve vztahu k objektům, ale také při ochraně života a zdraví určených osob. Rozšíření působnosti umožní také efektivně plnit úkol policejní ochrany jednotek ozbrojených sil cizích států při jejich průjezdu nebo pobytu na území České republiky a jejich materiálu.</i></p> <p><i>Výkon policejní ochrany, jak je uveden v předchozím odstavci, tak přispívá k zvýšení bezpečnosti státu. Současně, s ohledem na působnost Vojenské policie při plnění jejích úkolů, přispívá k zajišťování obrany státu z hlediska zajišťování policejní ochrany zejména jeho ozbrojených sil.</i></p>

ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA O HODNOCENÍ DOPADŮ REGULACE

1. Důvod předložení a cíle

1.1. Název

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

1.2. Definice problému

1.2.1

Prvním problémem, na který se navrhovaná úprava zaměřuje, je nedostatečné vymezení působnosti Vojenské policie z hlediska provázanosti jejích úkolů, výkonu očekávaných činností a skutečných potřeb praxe. Podle současného znění § 1 zákona č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), Vojenská policie plní úkoly policejní ochrany Ministerstva obrany, ozbrojených sil, vojenských objektů, vojenského materiálu a ostatního majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit ministerstvo.

Praktická aplikace působnosti Vojenské policie ve vztahu k vojenským objektům a vojenskému materiálu, tak jak jsou definovány v § 2 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, nevyvolává žádné pochybnosti. K určitým nejasnostem ve výkladu však dochází při uplatňování působnosti Vojenské policie v případech, kdy je páčán trestný čin nebo přestupek proti ostatnímu majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit Ministerstvo obrany. Jde především o působnost Vojenské policie ve vztahu k hospodaření příspěvkových organizací (např. Ústřední vojenská nemocnice – Vojenská fakultní nemocnice Praha, Vojenská lázeňská a rekreační zařízení, p. o., Armádní Servisní, příspěvková organizace) nebo státních podniků (např. Vojenský technický ústav, s. p., VOP CZ, s. p., LOM, s. p., Vojenské lesy a statky, s. p.).

Novelizací § 12 odst. 2 písm. e) trestního řádu došlo k rozšíření působnosti pověřených orgánů Vojenské policie, která zmíněný nedostatek právní úpravy napravuje. Podle této úpravy se policejními orgány rozumějí mj.

„e) pověřené orgány Vojenské policie v řízení o trestných činech příslušníků ozbrojených sil a osob, které páchají trestnou činnost proti příslušníkům ozbrojených sil ve vojenských objektech anebo proti vojenským objektům, vojenskému materiálu nebo ostatnímu majetku státu, s nímž jsou příslušné hospodařit Ministerstvo obrany nebo jím zřízené organizační složky státu nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní

organizace zřízené nebo založené Ministerstvem obrany,“.

Problémem trestní praxe při vyšetřování trestných činů spáchaných proti příslušníkům ozbrojených sil České republiky ve vojenských objektech, proti vojenským objektům vojenskému materiálu, ostatnímu majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit Ministerstvo obrany, nebo proti majetku právnických osob, jež Ministerstvo obrany zřídilo nebo založilo, byla skutečnost, že orgány Policie České republiky, které v těchto případech konaly vyšetřování, nedisponovaly dostatečnou znalostí struktury, vnitřních předpisů, zvyklostí a postupů uvnitř Ministerstva obrany. V důsledku toho v praxi mnohdy docházelo k využívání oprávnění podle § 161 odst. 8 trestního řádu, kdy k dožádání orgánů Policie České republiky byly jednotlivé úkony vyšetřování prováděny pověřenými orgány Vojenské policie. Nová úprava trestního řádu zmíněnou praxi odstranila a rozšířila oprávnění pověřeného orgánu Vojenské policie, který podle § 161 odst. 7 trestního řádu koná v oblasti dané působnosti vyšetřování.

Z výše uvedeného je zřejmý další problém, který nelze řešit jinak, než legislativní cestou, a to nedůvodná nevyváženost právní úpravy tam, kde v současné době jedna ze služeb Vojenské policie (kriminální služba) má rozdílně stanovenou působnost v oblasti policejní ochrany určité části majetku státu. A nejen to, praxe ukazuje na potřebu rozšíření působnosti ve smyslu výše uvedeného i u dalších služeb Vojenské policie (dopravní, pořádkové a ochranné), neboť např. příspěvkové organizace se často obracejí na Vojenskou policii s požadavky na provedení úkonů vůči osobám, které se v jejich objektech dopouští protiprávních jednání (poškození majetku, výtržnosti, vzájemné napadání aj.)

1.2.2

Dalším problémem stávající právní úpravy je skutečnost, že působnost Vojenské policie se nevztahuje na jednotky ozbrojených sil cizích států, např. členských států NATO, a to jak při jejich průjezdu a pobytu na území České republiky, tak i v případě společného působení v zahraničních misích, operacích nebo cvičeních. Většina naznačených případů se děje v rámci uzavřených mezinárodních smluv nebo dohod, které však nepokrývají celou škálu potřeb policejní ochrany zmíněných jednotek nebo jejich příslušníků. Zcela zásadně se tento problém právní úpravy projevil při nutnosti zajištění bezpečného průjezdu a nerušeného pobytu jednotek US Armády na území České republiky ve dnech 29. března až 1. dubna 2015 v rámci akce DRAGOON RIDE. S tímto problémem je přímo propojena chybějící osobní působnost Vojenské policie vůči jednotkám (příslušníkům) ozbrojených sil cizích států, které na území České republiky působí na základě smluvních závazků.

Základ pro poskytování ochrany ozbrojeným silám cizího státu na území České republiky tvoří „*Dohoda mezi smluvními stranami Severoatlantické smlouvy o statutu jejich ozbrojených sil*“, se kterou vyslovil souhlas Parlament České republiky a která byla vyhlášena sdělením Ministerstva zahraničních věcí č. 1/2002 Sbírky mezinárodních smluv. Dohoda je mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy České republiky, tedy je součástí právního řádu a v případě, že stanoví něco jiného než

zákon, který by byl jinak v téže věci použit, použije se tato dohoda. Dohoda reguluje stav, kdy ozbrojené síly jedné strany (vysílajícího státu) jsou po dohodě vyslány na území jiné strany (přijímajícího státu). Hned v úvodním ustanovení se stanoví, že pokud nejsou některé další potřebné podmínky pro vysílání ozbrojených sil stanoveny v této dohodě, mohou být předmětem samostatných dohod mezi zainteresovanými smluvními stranami. Tyto realizační dohody jsou v praxi často užívány, neboť umožňují řešit i velmi specifické situace a současně zohlednit potřeby a realizační podmínky konkrétních účastníků dohody. V článku VII odst. 11. Dohody mezi smluvními stranami Severoatlantické smlouvy o statutu jejich ozbrojených sil je stanoveno: „Každá smluvní strana bude usilovat o přijetí takových legislativních ustanovení, která považuje za nezbytné k zajištění přiměřené bezpečnosti a ochrany zařízení, vybavení, majetku, záznamů a oficiálních informací jiných smluvních stran na jejím území a pro potrestání osob, které porušují zákony přijaté k tomuto účelu“.

Uvedené smluvní ustanovení je standardním nástrojem mezinárodních smluv tam, kde nejde jiným způsobem vynutit vytvoření srovnatelného a zejména účinného implementačního prostředí všemi účastníky dohody. Od doby, kdy vstoupila výše uvedená dohoda v platnost (pro Českou republiku 30. listopadu 2000), uplynula poměrně dlouhá doba a při přípravě návrhu zákona vzhledem k praktickým zkušenostem bylo nutné vyhodnotit, jaké jsou obecné zákonné podmínky pro ochranu pobytu ozbrojených sil cizích států na území České republiky.

Podle § 1 zákona č. 300/2013 Sb. plní Vojenská policie v rozsahu vymezeném uvedeným zákonem úkoly policejní ochrany Ministerstva obrany, ozbrojených sil, vojenských objektů, vojenského materiálu a ostatního majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit ministerstvo. Z tohoto základního ustanovení je zřejmé, že zákonodárce vnímá působnost Vojenské policie jako výkon směřující k ochraně majetku České republiky, který je určený k plnění úkolů Ministerstva obrany a jednotlivých složek ozbrojených sil a současně také k plnění policejní ochrany ozbrojených sil a Ministerstva obrany (tedy ochrany věcí nemateriální povahy je tvořících). V této souvislosti je nutné uvést, že pokud zákonodárce v zákoně č. 300/2013 Sb. používá pojem „ozbrojené síly“, má na mysli ozbrojené síly České republiky ve smyslu zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, což jednak vyznívá ze samotného kontextu zákona, jednak tuto skutečnost sám uvádí v důvodové zprávě k návrhu předmětného zákona.

Tomuto pohledu odpovídá také stanovení územní působnosti Vojenské policie v § 2 zákona č. 300/2013 Sb., podle kterého Vojenská policie „působí na území České republiky a při plnění úkolů policejní ochrany ozbrojených sil na území cizích států, nestanoví-li tento zákon nebo jiný právní předpis jinak“. Zákonodárce zde do jisté míry odlišuje „standardní plnění úkolů“ Vojenské policie prováděné na území České

republiky, avšak pokud se týká zajišťování policejní ochrany ozbrojených sil České republiky, připouští její výkon také mimo toto území.

Jinak je tomu v případech působnosti stanovené v § 3 a 4 zákona č. 300/2013 Sb., i když ani zde nelze jednotlivé činnosti využít v jejich plném komplexu, praxe naopak prokáže, že do budoucna právě tato ustanovení musí být podrobena vyhodnocení své účinnosti a doplněna tak, aby jejich užití nemuselo být překlenováno nejednoznačnou výkladovou praxí.

Podle § 3 písm. b) zákona č. 300/2013 Sb. Vojenská policie působí vůči:

b) osobám, které se nacházejí ve vojenských objektech a v prostoru, kde ozbrojené síly plní své úkoly nebo kde se koná vojenské cvičení nebo kde je zajišťována bezpečnost chráněné osoby [vzhledem k tomu, že předmětem výkonu Vojenské policie je osoba „obecně“, tedy bez rozlišení jejího národního státu nebo jiné určující vazby, je toto ustanovení zahrnuto do jednotlivých dále uvedených analýz a úvah, i když v případě působnosti vztažené k prostoru plnění úkolů ozbrojených sil (České republiky), nebo výkonu vojenského cvičení bude nutné přihlížet k dalším aspektům, zejména pak společným závazkům vyplývajícím z mezinárodních smluv].

Ještě větší mírou nedostatečnosti úpravy vůči shora uvedenému přijatému mezinárodnímu závazku pak trpí ustanovení § 4 odst. 1 písm. e) až g) a n) zákona č. 300/2013 Sb., podle kterého Vojenská policie plní tyto úkoly policejní ochrany tím, že

- „e) dohlíží na zabezpečování kázně v chráněných objektech a na dodržování kázně vojáky na veřejnosti,
- f) zajišťuje ochranu vojenských objektů určených ministrem obrany a dohlíží na zajišťování režimu vstupu a vjezdu do vojenských objektů,
- g) dohlíží nad bezpečností provozu vozidel ozbrojených sil a nad bezpečností provozu ostatních dopravních prostředků v chráněných objektech“ a
- „n) zajišťuje na vyžádání bezpečnostním doprovodem ochranu vojenské letecké dopravy a přepravy“.

Přitom podle § 4 odst. 2 zákona č. 300/2013 Sb. „Vojenská policie plní další úkoly, pokud tak stanoví jiný právní předpis nebo mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu“.

Za problematické pro plnění uvedeného mezinárodního závazku je pak nutné označit také ustanovení § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 300/2013 Sb. [„h) řídí provoz vozidel na pozemních komunikacích při pohybu vozidel ozbrojených sil na pozemních

komunikacích], neboť se vztahuje k vozidlům ozbrojených sil, tedy ozbrojených sil České republiky, a tedy výkladem lze pouze dovodit, že pokud by Vojenská policie řídila provoz vozidel ozbrojených sil České republiky, do jejichž kolony by byla zařazena také vozidla ozbrojených sil cizích států, které by přijaly pravidla pohybu v koloně jedoucích na pozemních komunikacích České republiky, lze využít i tohoto ustanovení.

Provedení uvedeného rozboru a jeho využití v rámci analýzy věcného a právního stavu navrhované regulace jednoznačně prokázalo, že v právním řádu nejsou naplněny závazky podle mezinárodní smlouvy a navíc, že tato absence v praxi působí značné obtíže.

1.2.3

V souvislosti se zkušenostmi z dřívějšího působení Vojenské policie se jeví jako nedostatek právní úpravy především chybějící konkrétní možnost samostatného působení jednotky Vojenské policie v zahraničí, např. při plnění mise policejního výcviku národních vojensko-policejních jednotek na území cizích států v rámci příslušných zahraničních misí (konkrétní zkušenost je z minulých období z působení Vojenské policie v Iráku) nebo možnost působení jednotky Vojenské policie v součinnosti s jednotkami spojenců bez účasti ozbrojených sil České republiky v místě plnění konkrétních úkolů.

1.2.4

Platný zákon ukládá Vojenské policii zajišťovat ochranu a doprovod ministra obrany a jím určených osob, ale postrádá úpravu krátkodobé ochrany osob v návaznosti na jejich možné ohrožení v souvislosti s vedeným trestním řízením.

1.2.5

Vzhledem k oprávnění Vojenské policie k držení a používání nebezpečných látek a věcí v zákonné úpravě zjevně chybí oprávnění Vojenské policie tyto látky nebo věci nabývat, ale také oprávnění tyto látky a věci zajistit, odstranit případně i zničit.

1.2.6

Vojenská policie čelí při plnění svých úkolů bezpečnostním rizikům a hrozbám souvisejícím se zneužíváním dálkově radiově řízených zařízení (dálková iniciace výbušných zařízení, ochrana proti odposlechům). V dosavadní právní úpravě nemá Vojenská policie zakotvenou možnost proti těmto hrozbám aktivně působit. Jedním z účinných opatření takovým hrozbám čelit je využití rušení určených kmitočtů. Zásadním problémem je, že oprávnění k použití účinných opatření k odstranění uvedených rizik a hrozeb v zákoně o Vojenské policii chybí, a to pak omezuje možnosti plnění úkolů Vojenské policie zejména při výkonu ochranné služby, pyrotechnické služby, kriminální služby a služby ochrany objektů.

1.2.7

Podle § 4 odst. 1 písm. j) zákona o Vojenské policii technickou způsobilost vojenských vozidel schvaluje Vojenská policie. Problémem je, že některé podmínky jako např. forma žádosti a podmínky jejího doručení, včetně požadavků na její jazykové zpracování nebo lhůty by měly být stanoveny zákonem, protože jde o práva a povinnosti subjektů procesu schvalování technické způsobilosti vojenského vozidla.

1.2.8

V praktické činnosti, zejména pověřených orgánů Vojenské policie, se vyskytují situace, za nichž je nezbytné zastírání příslušnosti k Vojenské policii. Tato nezbytnost je však z pohledu platné právní úpravy problematická, protože zákon s touto potřebnou eventualitou nepočítal.

1.2.9

V platném znění zákona chybí stanovení obsahu pojmu „prohlídka osoby“. Tato skutečnost může být problémem vyvolávajícím právní nejistotu na straně službu konajících vojenských policistů, ale i osoby, vůči které tento úkon při plnění úkolů souvisejících s policejní ochranou chráněných objektů směřuje. Předvídatelnost zákona chybí také pro provádění dalších úkolů, při kterých je potřeba provést prohlídku osoby.

1.2.10

V souvislosti s odhalováním, prověřováním a vyšetřováním závažné trestné činnosti se mohou některé osoby dostat do bezpečnostního rizika resp. ohrožení života a zdraví. Problémem tady je, že platný zákon neobsahuje oprávnění k poskytování krátkodobé ochrany osoby.

1.2.11

Problémem platné právní úpravy právních vztahů regulujících postavení, působnost a úkoly Vojenské policie a podmínky jejich plnění je rovněž to, že neupravuje působení vojenských policistů, zejména osob služebně činných v policejním orgánu, v zájmovém prostředí, kde lze důvodně předpokládat získání poznatků důležitých pro zamezování, odhalování a dokumentování trestných činů, ke zjišťování jejich pachatelů a k předcházení těmto trestným činům. Zákon obsahuje rovněž již neužívané pojmy v oblasti používání podpůrných operativně pátracích prostředků.

1.2.12

V praxi nečiní potíže vymezení pojmu zákrok, jímž je úkon, při němž dochází k přímému vynucování splnění právní povinnosti nebo k přímé ochraně práv za použití síly nebo hrozby jejího použití. Pro vyšší míru právní jistoty jak samotných vojenských policistů, tak i osob, vůči kterým je veden služební zákrok, lze považovat za vhodné podmínky použití některých donucovacích prostředků stanovit přímo zákonem. Jedná se, podle úvahy vedené zkušenostmi policejní praxe, o elektrický prostředek a pouta.

1.2.13

Dalším problémem je provádění výcviku vojenských policistů mimo vojenské objekty a zařízení. Specifika plnění úkolů Vojenské policie mnohdy vyžadují provádět výcvik v jiných podmínkách, než které nabízejí výcviková zařízení Ministerstva obrany ve vojenských objektech a zařízeních. Zmocnění náčelníka Vojenské policie k vydání povolení provést výcvik mimo uvedené objekty a zařízení v zákoně chybí.

1.3. Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Současná právní úprava činnosti Vojenské policie je obsažena především v již zmíněném zákoně o Vojenské policii.

Úpravu některých souvisejících dílčích problematik obsahuje vyhláška č. 301/2013 Sb., o stanovení způsobu zevního označení Vojenské policie a vojenských policistů, vzoru služebního průkazu a barevného provedení a označení dopravních a speciálních prostředků Vojenské policie, vydaná k provedení zákona o Vojenské policii.

Ve vztahu k úkolu stanovenému Vojenské policii ustanovením § 4 odst. 1 písm. j) zákona o Vojenské policii, tedy působnosti v oblasti schvalování technické způsobilosti vojenských vozidel, jsou podrobnosti souvisejících činností a pravidel upraveny vyhláškou č. 100/2018 Sb., o technické způsobilosti a pravidelných technických prohlídkách vojenských vozidel; tato vyhláška je sice Ministerstvem obrany vydána na základě zmocnění stanovených v zákoně č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ale v § 4, 10 až 12, 15 až 19, 26 a 29 jsou upraveny podmínky výkonu činností Vojenské policie při schvalování technické způsobilosti vozidel.

Některé okruhy právních vztahů vznikajících při činnosti Vojenské policie jsou upraveny také v zákoně o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich nebo v zákoně o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu).

Pokud jde o činnost pověřeného orgánu Vojenské policie [§ 12 odst. 2 písm. e)] v souvislosti s trestním řízením, upravuje jeho oprávnění a povinnosti trestní řád, a to jak ve fázi prověřování, tak i vyšetřování.

1.4. Identifikace dotčených subjektů

- Ministerstvo obrany a jím zřízené organizační složky státu a státní organizace, jež Ministerstvo obrany zřídilo nebo založilo,
- vojáci v činné službě, příslušníci ozbrojených sil cizích států nebo je doprovázející civilní personál, osoby, které se nacházejí ve vojenském objektu nebo v chráněném objektu a další osoby, které jsou podezřelé, že spáchaly nebo páchají trestné činy nebo přestupky spadající do působnosti Vojenské policie,
- orgány činné v trestním řízení,
- Ministerstvo vnitra,
- Policie České republiky,
- provozovatelé elektronických komunikací,
- provozovatelé bezpilotních systémů.

1.5. Popis cílového stavu

Základním cílem předkládaného návrhu je zefektivnit činnost Vojenské policie a dílčími změnami zajistit soulad zákona o Vojenské policii s právním řádem a jeho změnami, ke kterým došlo od přijetí zákona o Vojenské policii, resp. od data nabytí jeho účinnosti 1.10.2013.

Prvořadým cílem návrhu je úprava, respektive rozšíření stanovené působnosti Vojenské policie, která by měla odpovídat reálným potřebám zabezpečení policejní ochrany Ministerstva obrany, ozbrojených sil, vojenských objektů, vojenského materiálu a ostatního majetku státu, s nímž jsou příslušné hospodařit Ministerstvo obrany nebo jím zřízené organizační složky státu, nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace zřízené nebo založené Ministerstvem obrany.

Jedná se o hospodaření příspěvkových organizací např. Ústřední vojenská nemocnice – Vojenská fakultní nemocnice Praha, Vojenská lázeňská a rekreační zařízení, p. o., Armádní Servisní, příspěvková organizace nebo hospodaření státních podniků např. Vojenský technický ústav, s. p., VOP CZ, s. p., LOM, s. p., Vojenské lesy a statky, s. p. Jedná se o řešení, ve kterém je spatřováno především zvýšení efektivity a ekonomičnosti policejní ochrany v návaznosti na lepší znalost zájmového prostředí.

Návrh si rovněž klade za cíl rozšíření působnosti Vojenské policie na jednotky ozbrojených sil cizích států, např. NATO, a to při ochraně a doprovodu kolon jejich techniky při jejich průjezdu nebo pobytu na území České republiky, ale i v případech

společného působení v zahraničních misích, operacích nebo společných cvičeních. V této souvislosti jde i o návazné změny, respektive doplnění jednotlivých konkrétních ustanovení zákona o Vojenské policii.

Dalším cílem je, na základě dříve získaných zkušeností, umožnit vojenským policistům samostatně plnit úkoly v zahraničí.

Zpřesnění některých oprávnění je navrhováno s cílem zefektivnit ochranu vojenských objektů a osob, které se v nich nacházejí, rovněž ochránit ohrožené osoby, a to zejména při šetření závažné trestné činnosti, a to oprávněním vojenských policistů k poskytování krátkodobé ochrany osobám.

Cílem navrhované novely zákona je také oprávnit Vojenskou policii při zacházení s nebezpečnými látkami a věcmi k zajištění, odstranění nebo i zničení takových látek a věcí.

Důležitým cílem je také oprávnit Vojenskou policii za konkrétních podmínek k provádění rušení elektronických komunikací a umožnit vojenské policisty k této speciální činnosti vycvičit.

Dalším důležitým cílem je oprávnit Vojenskou policii k zajišťování bezpečnosti chráněného objektu zamezením provozu bezpilotního systému.

Jistě neposledním cílem navrhované změny zákona je doplnění podmínek použití některých donucovacích prostředků stanovením přímo v zákoně o Vojenské policii. Jedná se o použití elektrického prostředku a pout.

Cílem návrhu je rovněž zabezpečit možnost provádění výcviku vojenských policistů v potřebných lokalitách a objektech i mimo vojenské objekty a zařízení.

Velice potřebným cílem je oprávnit vojenské policisty projednat přestupek v působnosti Vojenské policie příkazem na místě.

1.6. Zhodnocení rizika

V případě nečinnosti by byl zachován současný stav v situacích, kdy je veřejností (vojenskou i civilní) obecně předpokládáno provedení odpovídajícího úkonu či zákroku Vojenské policie, avšak tento úkon či zákrok by nemohl být proveden z důvodu chybějícího zákonného zmocnění.

Za riziko v daném případě je nutné pokládat především to, že zákonodárce přepokládal výkon určitých činností ve veřejném zájmu a dosažení určitého preventivního, ochranného nebo v aktuálním čase realizovaného cíle, ale nedostatečnou

analýzou nebo vzhledem k měnícím se podmínkám úpravy v jiných právních předpisech Vojenskou policii nedostatečně vybavil příslušnými oprávněními, popřípadě jejich úpravu ponechal v natolik obecné rovině, že vlastní provedení jednotlivých úkonů je třeba opírat o výklad zákona. Taková situace je mimořádně nevhodná, neboť nesplňuje požadavky na předvídatelnost a jednoznačnost právní normy, když navíc například pro oblast případného zásahu do základních práv a svobod je namnoze požadována výslovná právní úprava.

Za riziko lze do jisté míry považovat také to, že Vojenské policii je v celé řadě případů svěřeno plnění úkolů, které jsou svým účelem, věcnou povahou i právní kvalifikací srovnatelné s úkoly Policie České republiky, přičemž současný stav zákona o Vojenské policii a zákona o Policii České republiky, popřípadě také trestní řád, tyto stejnorodé úkoly jako takové svým účelem za shodné považuje, avšak nestanoví pro ně shodné podmínky výkonu. To pak v praxi vede k tomu, že Vojenská policie reálně v řadě případů nemůže dokončit zahájené plnění úkonu, popřípadě vystaví své příslušníky zvýšenému riziku.

2. Návrh variant řešení

Návrh variant řešení problémů a jejich hodnocení byl připravován u problémů, které by bylo možné řešit variantně, ale za předpokladu, že nebude naplněn zcela cíl, který si návrh zákona klade. U ostatních řešení problémů bylo uvažováno pouze o navrhované změně nebo zachování nulového stavu, který je však z pohledu navrhovatele nevhodný.

- ✦ **rozšířit působnost Vojenské policie na jednotky ozbrojených sil cizích států, zejména cvičících jednotek spojenců, při jejich průjezdu a pobytu na území České republiky; toto rozšíření působnosti promítnout do konkrétních úkolů a oprávnění Vojenské policie i vojenských policistů;**

Varianta 0

Ponechání současného stavu.

Varianta 1

Oprávnit Vojenskou policii k doprovodu kolon techniky jednotek ozbrojených sil cizích států a v souvislosti s tím přijímaní opatření k zabezpečení bezpečnosti a plynulosti silničního provozu na území České republiky.

Varianta 2

Oprávnit Vojenskou policii ke komplexní policejní ochraně jednotek ozbrojených sil cizích států při průjezdu a pobytu na území České republiky a v souvislosti s tím k přijímání potřebných opatření.

Vyhodnocení:

Varianta 0

Ponechání současného stavu, jak ukázaly zkušenosti v případech průjezdu a pobytu jednotek cizích států v rámci vojenských cvičení v České republice nebo přesun jednotek US armády při akci DAGON RIDE, nevyhovuje potřebám jejich policejní ochrany Vojenskou policií.

Varianta 1

Tato varianta je pouze polovičatým řešením, neboť by vyřešila pouze doprovody kolon techniky jednotek ozbrojených sil cizích států na území České republiky.

Varianta 2

Dle této varianty by Vojenská policie plně zabezpečovala jak opatření k zabezpečení bezpečnosti a plynulosti silničního provozu na území České republiky v souvislosti s přesuny kolon techniky jednotek ozbrojených sil cizích států, ale také přiměřeně i policejní ochranu příslušníků těchto jednotek, jejich civilní složky, techniky a ostatního materiálu těchto jednotek.

Závěr:

Doporučuje se přijmout variantu 2, jež se jeví jako nejvhodnější. Při vyhodnocování variant bylo současně přihlíženo k tomu, že užití každé z navržených variant vyžaduje nezbytnou konkrétní součinnost Vojenské policie s Policií České republiky.

✦ oprávnit Vojenskou polici k zajištění, odstranění a zničení věci;

Varianta 0

Ponechání současného stavu, kdy problematika nemá zákonnou úpravu.

Varianta 1

Oprávnit Vojenskou policii k zajištění nebezpečné věci. Její odstranění nebo zničení postoupit jinému orgánu např. Policii České republiky nebo Hasičskému záchrannému sboru.

Varianta 2

Přijmout úpravu, která Vojenskou policii oprávní k zajištění věci, jejímu odstranění nebo i zničení.

Vyhodnocení:

Varianta 0

Vzhledem k tomu, že Vojenská policie je oprávněna k držení a používání nebezpečných látek a věcí a v rámci plnění zákonných úkolů se může setkat s výskytem nebezpečných látek a věcí, jeví se vhodnější současný stav změnit.

Varianta 1

Pouhé zajištění věci s přenesením odpovědnosti za její odstranění nebo případné zničení na jiný subjekt by bylo vyhýbáním se vlastní odpovědnosti. V mnohých případech by tak mohlo dojít i k nebezpečí vzniku nevratných škod z titulu prodlení.

Varianta 2

Komplexní úprava oprávnění Vojenské policie k zajištění, odstranění a zničení věci přímo navazuje na oprávnění Vojenské policie k držení a používání nebezpečných látek a věcí. Vojenské policii umožní reagovat přijetím adekvátních opatření na bezprostřední závažná ohrožení životů, zdraví, majetku nebo životního prostředí v reálném čase.

Závěr:

Doporučuje se přijmout variantu 2, která se jeví jako komplexní a nejvhodnější.

✦ oprávnit Vojenskou policii k rušení provozu elektronických komunikačních zařízení a sítí, popřípadě rušení poskytování služeb elektronických komunikací nebo provozování radiokomunikačních služeb, a to včetně provádění výcviku k zajišťování takových činností

Varianta 0

Ponechání současného stavu.

Varianta 1

Doplnit zákon o Vojenské policii o ustanovení opravňující k rušení provozu rušení provozu elektronických komunikačních zařízení a sítí, popřípadě rušení poskytování služeb elektronických komunikací nebo provozování radiokomunikačních služeb,

včetně mantinelů limitujících provádění takového zásahu vzhledem k ochraně práv třetích osob (např. v rozsahu obdobné právní úpravy ve prospěch Policie České republiky).

Varianta 2

Přijmout komplexní úpravu problematiky rušení provozu elektronických komunikací.

Vyhodnocení:

Varianta 0

Ponechání dosavadního stavu, kdy neexistuje právní úprava rušení v podmínkách Vojenské policie, vyvolává právní nejistotu na straně všech dotčených subjektů. Rušení lze tak provádět jen za použití institutů nutné obrany nebo krajní nouze. Tento stav neumožňuje provádění samostatného výcviku vojenských policistů k přípravě na ostré zásahy k rušení provozu elektronických komunikací.

Varianta 1

Tato varianta je pouze dílčím řešením problému. Zavádí sice právní úpravu oprávnění k rušení provozu elektronických komunikací Vojenskou policií, avšak chybí oprávnění a podmínky k provádění výcviku vojenských policistů v problematice rušení.

Varianta 2

Tato varianta vychází ze závěrů jednání mezirezortní pracovní komise ustavené u Českého telekomunikačního úřadu ke sjednocení podmínek rušení provozu elektronických komunikací a služeb oprávněnými subjekty (Policíí České republiky, Vojenskou policií a Armádou České republiky). Tato varianta přináší zvýšení právní jistoty zainteresovaných subjektů jak po stránce právně relevantních východisek pro provádění rušení, tak podmínek jeho ostrého provádění, ale i podmínek výcviku. Přináší rovněž kontrolní mechanismy, které zabezpečí provádění rušení pouze v nezbytném časovém, prostorovém i technickém rozsahu, včetně kontroly oprávněnosti užívání tohoto prostředku Vojenskou policií při plnění jejích úkolů, a to kontrolním orgánem na úrovni Parlamentu České republiky.

Závěr:

Doporučuje se přijmout komplexní úpravu podle varianty 2, která se jeví nejvhodnější.

✦ vymezit podmínky získávání poznatků o trestné činnosti vojenským policistou v zájmovém prostředí

Varianta 0

Ponechání současného stavu.

Varianta 1

Doplnit zákon o Vojenské policii o ustanovení vymezující pojem zájmové prostředí a stanovit, že vojenský policista v tomto zájmovém prostředí aktivně vyhledává a dokumentuje poznatky o trestné činnosti a osobách, které ji páchají. Současně stanovit, že při této činnosti může zastírat její skutečný účel (obdobně jako je tomu u Policie České republiky).

Varianta 2

Přijmout komplexní variantu používání podpůrných operativně pátracích prostředků v rozsahu jejich používání Policií České republiky při získávání poznatků v působnosti Vojenské policie.

*Vyhodnocení:**Varianta 0*

Ponechání dosavadního stavu, kdy není definováno zájmové prostředí a kdy nejsou stanoveny bližší podmínky pro působení vojenského policisty v tomto prostředí při získávání poznatků o trestné činnosti, vyvolává právní nejistotu na straně všech dotčených subjektů i samotných vojenských policistů

Varianta 1

Tato varianta je vhodným řešením. Zavádí se jasně definovaný pojem zájmové prostředí a současně se stanovují podmínky pro působení vojenského policisty v tomto prostředí při získávání informací o trestné činnosti. Tato varianta je současně zajišťující pro upevňování právní jistoty při působení vojenských policistů jak pro ně samotné, tak i pro subjekty, které se v tomto prostředí pohybují a mohou být objektem zájmu Vojenské policie. Tato varianta se jeví jako vhodná pro rozšíření možností působení Vojenské policie, byla však v rámci vnitrorezortního připomínkového řízení odmítnuta.

Varianta 2

Komplexní varianta používání podpůrných operativně pátracích prostředků v rozsahu jejich používání Policií České republiky při získávání poznatků v působnosti Vojenské policie se jeví jako nejvhodnější, ale z důvodů dlouhodobého odmítavého postoje ve vojenské veřejnosti nebude navrhována.

Závěr:

Přestože se při hodnocení variant řešení jevila jako nejvhodnější varianta 2 na základě požadavků z vnitrorezortního připomínkového řízení bude ponecháno dosavadní platné znění ustanovení dílu 6, konkrétně § 41 zákona. Pojem zájmové prostředí nebude definován a další podpůrné operativně pátrací prostředky nebudou zaváděny.

✦ stanovit možnost a oprávnění k povolování výcviku vojenských policistů mimo vojenská výcviková zařízení a objekty;

Varianta 0

Ponechání současného stavu.

Varianta 1

Upravit provádění výcviku vojenských policistů v zákoně o Vojenské policii. Povolování provádění výcviku mimo vojenská zařízení a objekty svěřit ministru obrany.

Varianta 2

Upravit provádění výcviku vojenských policistů v zákoně o Vojenské policii. Povolování provádění výcviku mimo vojenská zařízení a objekty svěřit náčelníkovi Vojenské policie.

*Vyhodnocení:**Varianta 0*

V platné právní úpravě není výcvik vojenských policistů řešen. Vzhledem k potřebě výcvik provádět a navíc jej provádět podle potřeb Vojenské policie i v reálných podmínkách mimo vojenská výcviková zařízení a objekty, jeví se vhodný současný stav změnit.

Varianta 1

Výcvik vojenských policistů probíhá zpravidla ve vojenských výcvikových zařízeních a objektech. Některé speciální druhy výcviku, případně součinnostní výcvik prováděný společně s Policií České republiky nebo Vězeňskou službou, je třeba provádět mimo tato zařízení a objekty. Povolování tohoto výcviku je vyžadováno náčelníkem Vojenské policie u ministra obrany, obdobně jako je tomu u ozbrojených sil podle § 29 odst. 3

zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky. Citované ustanovení se však na Vojskou policii nevztahuje, a proto je potřebné tento stav změnit.

Varianta 2

Obecně o výcviku a jeho provádění platí skutečnosti uvedené ve variantě 1. Pokud jde o povolování výcviku mimo vojenská výcviková zařízení a objekty, má náčelník Vojenské policie nejlepší přehled o jeho potřebnosti a podmínkách provádění. Je zřejmé, že není důvodné přenášet odpovědnost za provádění tohoto výcviku na nejvyšší autoritu rezortu Ministerstva obrany. Zákonné ukotvení výcviku a jeho provádění jak ve vojenských výcvikových zařízeních a objektech, tak mimo ně, je dostatečnou zárukou jeho kvalitního provádění s přihlédnutím na jeho potřebnost i ekonomickou stránku jeho provádění.

Závěr:

Doporučuje se přijmout variantu 2, která se jeví jako nejvhodnější.

Vyhodnocení dalších návrhů změn, doplnění či zpřesnění konkrétních ustanovení zákona o Vojenské policii, u kterých, jak bylo uvedeno výše, nebyla zvažována variantní řešení, neboť v praxi buď žádná reálná varianta nepřichází v úvahu, nebo by o ní bylo možné uvažovat, ale právní řád pro srovnatelné případy volí jednoznačné řešení a je tedy nutné ho pro právně srovnatelnou věc využít obdobným normativním způsobem, je tedy uvedeno jako objektivně jediné existující řešení nápravy identifikované absence regulace nebo neúčinnosti regulace stávající. U všech dále uvedených případů bylo vyhodnoceno, že ponechání stávajícího právního stavu je nežádoucí.

Jedná se zejména o:

- ✦ **rozšířit působnost Vojenské policie na případy, kdy je páchan trestný čin nebo přestupek proti ostatnímu majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit Ministerstvo obrany. Jde především o působnost Vojenské policie ve vztahu k hospodaření příspěvkových organizací nebo státních podniků;**

Ponechání současného stavu není žádoucí, neboť novelizací § 12 odst. 2 písm. e) trestního řádu došlo k rozšíření působnosti pověřených orgánů Vojenské policie a není reálně možné, aby jedna složka Vojenské policie měla právně upravenou věcnou i osobní působnost odlišně než Vojenská policie jako celek. V návaznosti na rozšíření působnosti pověřených orgánů Vojenské policie ve vztahu k příspěvkovým organizacím (např. Ústřední vojenská nemocnice – Vojenská fakultní nemocnice Praha, Vojenská lázeňská a rekreační zařízení, p. o., Armádní Servisní, příspěvková organizace) nebo státních podniků (např. Vojenský technický ústav, s. p., VOP CZ, s. p., LOM, s. p.,

Vojenské lesy a statky, s. p.) se jeví nové stanovení rozsahu působnosti pro celou Vojenskou policii jako nezbytné.

- ✦ **umožnit samostatné působení jednotky Vojenské policie v zahraničí, např. při plnění mise policejního výcviku národních vojensko-policejních jednotek na území cizích států v rámci příslušných zahraničních misí;**

Ponechání současného stavu je nevhodné, neboť právní úprava nijak neobsahuje působení samostatných jednotek Vojenské policie v zahraničí. Vojenská policie má již z dřívějšího působení v zahraničí zkušenosti např. z Iráku, kde dlouhodobě poskytovala pomoc při výcviku nových iráckých policejních sil. Působila tam v samostatných kontingentech, jejichž součástí byly i méně početné jednotky ozbrojených sil České republiky. Do budoucna se jeví potřebné, aby mohly jednotky Vojenské policie v zahraničí působit i zcela samostatně. Této myšlence odpovídá i dlouhodobá příprava a certifikace jednotek Vojenské policie pro mnohonárodní prapor Vojenské policie připravovaný jak pro NATO, tak i pro EU.

- ✦ **oprávnit vojenské policisty k zastírání příslušnosti k Vojenské policii v případech, kdy je to pro výkon služby nezbytné;**

Právní úprava nyní neumožňuje zastírat příslušnost k Vojenské policii. Zejména plnění úkolů za použití operativně pátracích nebo podpůrných operativně pátracích prostředků Vojenské policie nezbytně vyžaduje stanovení možnosti využití navrhované výjimky z povinnosti prokázat při plnění úkolů příslušnost k Vojenské policii.

- ✦ **doplnit ustanovení zákona o stanovení obsahu některých pojmů;**

Navrhuje se stanovit pojmy „prohlídka osoby“, „hledaný voják“, „pohřešovaný voják“ a „zbraň“. Doplnění zákona o výklad těchto pojmů je potřebné zejména z důvodu právní jistoty osob, vůči kterým Vojenská policie působí, ale i samotných vojenských policistů, kteří plní úkoly Vojenské policie a užívají přitom zákonná oprávnění.

- ✦ **upravit pojmy Vojenskou policií používaných podpůrných operativně pátracích prostředků;**

Pro plnění úkolů v oblasti kriminální služby Vojenské policie se jeví navrhované sladění pojmů s Policií České republiky jako potřebné.

- ✦ **doplnit oprávnění vojenských policistů k poskytování krátkodobé ochrany osob;**

V souvislosti s odhalováním, prověřováním a vyšetřováním závažné trestné činnosti se mohou některé osoby dostat do bezpečnostního rizika, respektive ohrožení života a zdraví. Novým oprávněním, které je navrhováno, je oprávnění k poskytování krátkodobé ochrany osob.

- ✦ **doplnit ustanovení o použití donucovacích prostředků;**

Jako vhodné a potřebné se jeví doplnit do zákona podmínky použití donucovacích prostředků elektrického prostředku a pout.

3. Vyhodnocení nákladů a přínosů

3.1 Identifikace nákladů a přínosů

V souvislosti s přijetím navrhovaného zákona se nepředpokládá navýšení výdajů na činnost Vojenské policie.

3.2 Náklady

Pokud jde o část návrhu týkající se rozšíření působnosti pověřených orgánů Vojenské policie, kriminální služba Vojenské policie již dříve, v návaznosti na oprávnění pověřeného orgánu Vojenské policie konat vyšetřování o trestných činech příslušníků ozbrojených sil spáchaných při plnění úkolů v zahraničí, zabezpečila proškolení 26 svých příslušníků v kurzu pro vyšetřovatele ve školicím zařízení Ministerstva vnitra v Pardubicích. Někteří vojenští policisté mají praxi s faktickým prováděním vyšetřování u Policie České republiky. Další náklady související s případným proškolením dalších vojenských policistů budou hrazeny průběžně z existujícího objemu rozpočtových finančních prostředků určených pro financování činnosti Vojenské policie.

3.3 Přínosy

Rozšíření působnosti navrhované v § 1 zákona na Vojenskou policii jako celek navazuje logicky na novelu trestního řádu, kterou došlo v roce 2016 k rozšíření působnosti pověřených orgánů Vojenské policie a jejich postavení na roveň policejního orgánu Policie České republiky. Navrhovaným rozšířením působnosti v rozsahu činností a úkolů pořádkové, dopravní a ochranné služby dojde k pokrytí potřeb policejní ochrany u majetku státu, s nímž jsou příslušné hospodařit Ministerstvo obrany nebo jím zřízené organizační složky státu nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace zřízené nebo založené Ministerstvem obrany.

Svěření policejní ochrany jednotek ozbrojených sil cizích států při jejich průjezdu a pobytu na území České republiky Vojenské policii umožní přenést tuto odpovědnost od Policie České republiky na Vojenskou policii, která podle současné právní úpravy nemá v této věci působnost. S tímto rozšířením věcné působnosti je přímo propojena osobní působnost Vojenské policie vůči jednotkám (příslušníkům) ozbrojených sil cizích států, které na území České republiky působí na základě

smluvních závazků. Vojská policie tak bude moci přímo postupovat v součinnosti s vojenskými orgány těchto jednotek při zabezpečování jejich policejní ochrany.

Stanovení možnosti samostatného působení Vojské policie při plnění úkolů na území cizích států při plnění mezinárodních smluvních závazků umožní využití zkušeností vojenských policistů např. při výcviku příslušníků místních policejních a vojensko-policejních jednotek nebo při policejní ochraně našich občanů, což podle platné právní úpravy je možné pouze v návaznosti na současnou přítomnost ozbrojených sil České republiky.

Přínosem návrhu zákona je především zvýšení právní jistoty jak na straně Vojské policie a vojenských policistů, tak na straně zainteresovaných subjektů nebo osob, vůči kterým směřuje úkon. Je tomu tak u ustanovení, která zpřesňují úkoly Vojské policie, doplňují a upravují konkrétní oprávnění jako například zajištění, odstranění a zničení věci, rušení provozu elektronických komunikací, schvalování technické způsobilosti vojenského vozidla, použití konkrétních donucovacích prostředků a další.

Obdobně bude přínosem efektivnější využití sil a prostředků Vojské policie v návaznosti na nově definované nebo upřesněné úkoly Vojské policie, a to jak v souvislosti s výše uvedeným rozšířením působnosti na majetek státu, s nímž jsou příslušné hospodařit Ministerstvo obrany nebo jím zřízené organizační složky státu nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace zřízené nebo založené Ministerstvem obrany, stejně jako na policejní ochranu jednotek ozbrojených sil cizích států při jejich průjezdu a pobytu na území České republiky.

Platná právní úprava ukládá vojenskému policistovi povinnost prokázat při provádění úkonu příslušnost k Vojské policii. Vojenskému policistovi není umožněno zakrývat při plnění úkolů svoji příslušnost k Vojské policii, což se při plnění některých úkolů pověřených orgánů Vojské policie, zejména při využívání operativně pátracích prostředků, jeví nezbytné. Realizace navrhované úpravy zákona je přínosem pro výkon služby vojenských policistů.

V neposlední řadě je přínosné rovněž nové ustanovení, které upravuje podmínky provádění výcviku vojenských policistů.

3.4 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Jak bylo konstatováno v bodě 3.1 výše, návrh novely zákona nepředpokládá zvýšené náklady na činnost Vojské policie nad rámec výdajů, které již dnes souvisejí s plněním úkolů Vojské policie a vyplývají z jejich realizace.

Pokud jde o vyhodnocení přínosů jednotlivých zvolených variant navrhované právní úpravy, tyto byly popsány v bodě 3.3 výše.

4. Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Vhodnost řešení a stanovení pořadí variant bylo provedeno v bodu 2 této zprávy.

5. Implementace doporučené varianty a vynucování

5.1 Implementace

Za implementaci a vynucování nové právní úpravy ve vztahu k Vojenské policii bude odpovědné Ministerstvo obrany.

5.2 Vynucování

Návrh zákona nevyvolává žádné změny v dosavadních postupech dotčených subjektů, jakými stát, resp. Ministerstvo obrany, vynucuje dodržování právních povinností. Návrh zákona předpokládá využití existujících mechanismů kontroly (dozoru), stejně jako existujících postupů, jimiž má být vynucováno dodržování nově stanovených povinností.

6. Přezkum účinnosti regulace

Přezkum účinnosti regulace, tj. monitorování a vyhodnocování realizace navrhované právní úpravy a jejích dopadů, bude v podmínkách Vojenské policie prováděn za určitá časová období. U jednotlivých odborných služeb Vojenské policie, které jsou primárně zaměřeny na výkon policejních činností (kriminální služba, dopravní a pořádková služba, ochranná služba, inspekce a vnitřní kontrola) bude monitoring a vyhodnocování prováděno jak operativně na poradách náčelníků těchto odborných služeb, tak i periodicky, a to s četností min. 4x ročně v rámci vyhodnocení jejich činnosti za jednotlivá kalendářní čtvrtletí. U podřízených teritoriálních velitelství Vojenské policie budou informace shromažďovány a dokládány v rámci měsíčních dokladů velitelů dotčených velitelství Vojenské policie pro vedení Vojenské policie. Ve vztahu k ostatním policejním orgánům (především policejním orgánům Policie České republiky) bude účinnost a dopady navrhované právní úpravy těmito orgány notifikována na pracovní úrovni a následně zahrnuta do čtvrtletních vyhodnocení v rámci kriminální služby Vojenské policie. Obdobný způsob se předpokládá i ve vztahu ke státním zastupitelstvím, kde kromě zpětné vazby na pracovní úrovni budou jako podstatný informační pramen sloužit meritorní rozhodnutí příslušných státních zastupitelství v případech řešených v působnosti Vojenské policie. Zásadní

přínos pro přezkum účinnosti regulace navrhované právní úpravy, jakož i pro případné následné novelizace, bude mít judikaturní činnost obecných soudů, příp. i Ústavního soudu ČR.

7. Konzultace a zdroje dat

Služební orgány Vojenské policie pravidelně hodnotily výsledky činnosti a plnění úkolů jednotlivých odborných služeb Vojenské policie. Shromažďovaly přitom poznatky o nedostacích a potřebách změny právní úpravy činnosti Vojenské policie.

Poznatky ukazující na potřebu konkrétních změn stávající právní úpravy zákona o Vojenské policii vyllynuly z úzké spolupráce odborných služeb Vojenské policie s jejich protějšky, zejména v Policii České republiky.

Potřeba rozšíření působnosti Vojenské policie při ochraně majetku státu, s nímž jsou příslušné hospodařit Ministerstvo obrany nebo jím zřízené organizační složky státu nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace zřízené nebo založené Ministerstvem obrany vyllynula zejména z opakovaných žádostí příspěvkových organizací (např. Ústřední vojenské nemocnice a Vojenských léčebných a rekreačních zařízení).

S dopravní službou Policie České republiky byly při osobních jednáních konzultovány otázky zkvalitnění dohledu nad bezpečností provozu na pozemních komunikacích, a to jak při řízení vozidel ozbrojených sil, ale i při dohledu nad provozem vozidel v chráněných objektech. Z těchto konzultací vyllynula rovněž i potřeba změny v otázce zabezpečení přesunů jednotek cizích států při jejich průjezdu a pobytu na území České republiky.

K problematice rušení elektronických komunikací byla v roce 2018 u Českého telekomunikačního úřadu ustavena ad hoc pracovní mezirezortní komise, jejímž úkolem bylo i za účasti zástupců provozovatelů sítí elektronických komunikací sladit rozsah oprávnění k používání rušení oprávněnými subjekty.

Konzultace s ostatními dotčenými subjekty uvedenými v části 1.4. nebyla v etapě přípravy návrhu zákona vyhodnocena jako nezbytná.

Při zpracování návrhu zákona bylo pak vycházeno ze zjištěných poznatků a potřeb plnění úkolů Vojenské policie v jednotlivých oblastech působnosti jejích

odborných služeb, zejména kriminální služby, dopravní a pořádkové služby a také ochranné služby.

8. Kontakt a prohlášení o schválení RIA

Závěrečnou zprávu zpracoval a kontaktní osobou pro případné připomínky a dotazy je:

Jméno: JUDr. Ladislav Dolejší

Tel.: 973 215 859

E-mail: dolejsil@army.cz

PLATNÉ ZNĚNÍ ZÁKONA O VOJENSKÉ POLICII A DALŠÍCH ZÁKONŮ S VYZNAČENÍM NAVRHOVANÝCH ZMĚN

ČÁST PRVNÍ: Změna zákona o Vojenské policii

ZÁKON

č. 300/2013 Sb.,
o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění
pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

VOJENSKÁ POLICIE

~~HLAVA I~~

~~POSTAVENÍ VOJENSKÉ POLICIE~~

~~§ 1~~

~~Vojenská policie v rozsahu vymezeném tímto zákonem plní úkoly policejní ochrany Ministerstva obrany (dále jen „ministerstvo“), ozbrojených sil, vojenských objektů, vojenského materiálu a ostatního majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit ministerstvo. Vojenská policie je součástí ministerstva.~~

HLAVA I

POSTAVENÍ A PŮSOBNOST VOJENSKÉ POLICIE

§ 1

(1) Vojenská policie je součástí Ministerstva obrany (dále jen „ministerstvo“).

(2) Vojenská policie v rozsahu stanoveném tímto zákonem plní úkoly policejní ochrany

- a) ministerstva, ozbrojených sil České republiky (dále jen „ozbrojené síly“), vojenských objektů, vojenského materiálu a ostatního majetku státu, s nímž jsou příslušné hospodařit ministerstvo nebo jím zřízené organizační složky státu nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace, jež ministerstvo zřídilo nebo založilo, a**
- b) jednotek ozbrojených sil cizích států při průjezdu nebo pobytu na území České republiky²⁰⁾ (dále jen „ozbrojené síly cizích států“) a jejich materiálu, není-li dále stanoveno jinak.**

(3) Vojenská policie plní další úkoly, pokud tak stanoví tento zákon, jiný právní

předpis²⁾ nebo mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu (dále jen „mezinárodní smlouva“).

(4) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) prohlídkou osoby prohlídka fyzické osoby prováděná osobou stejného pohlaví, včetně prohlídky oděvních svršků osoby a věcí, které má tato osoba u sebe v době prohlídky, a to**
 - 1. s využitím přímého fyzického kontaktu, nebo**
 - 2. je-li to nezbytné, přímého pozorování odhaleného těla této osoby, při kterém je vojenský policista oprávněn vyzvat osobu k provedení pohybu sloužícího k odhalení zbraně nebo jiné věci způsobilé ohrozit život anebo zdraví,**
- b) hledaným vojákem voják v činné službě, u kterého je dán některý ze zákonných důvodů omezení jeho osobní svobody, místo jeho pobytu není známo a Policií České republiky po něm bylo vyhlášeno pátrání,**
- c) pohřešovaným vojákem voják v činné službě, o němž se lze důvodně domnívat, že je ohrožen jeho život nebo zdraví, místo jeho pobytu není známo a Policií České republiky po něm bylo vyhlášeno pátrání,**
- d) zbraní cokoli, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším, nestanoví-li tento zákon jinak,**
- e) přestupkem také jednání mající znaky přestupku.**

§ 2

(1) Úkoly Vojenské policie plní vojenští policisté a zaměstnanci zařazení ve Vojenské policii.

(2) Vojenským policistou se může stát

- a) voják z povolání zařazený ve Vojenské policii, nebo**
- b) voják v záloze povoláný k výkonu vojenské činné služby k Vojenské policii.**

§ 3

(1) Vojenská policie při plnění úkolů podle § 1 působí na území České republiky i na území cizích států.

(2) Vojenský policista plní úkoly na území cizího státu

- a) za podmínek, v rozsahu a způsobem stanoveným mezinárodní smlouvou,**
- b) v rámci zahraniční nebo jiné operace, které se Česká republika účastní na základě rozhodnutí mezinárodní organizace, jejímž je členem nebo s níž má uzavřeny příslušné mezinárodní smlouvy, nebo na základě rozhodnutí příslušného orgánu nebo instituce Evropské unie, nebo**
- c) na základě rozhodnutí ministra obrany vydaného**
 - 1. na základě žádosti příslušného orgánu cizího státu, nebo**
 - 2. se souhlasem příslušného orgánu cizího státu.**

(3) V případě, že vojenský policista plní úkoly na území cizího státu, může tak činit i mimo organizační strukturu Vojenské policie; tím není dotčeno jeho odborné řízení náčelníkem Vojenské policie.

§ 4

- (1) **Vojenská policie působí, pokud tento zákon nestanoví jinak, vůči**
- a) **vojákům v činné službě, příslušníkům ozbrojených sil cizích států nebo je doprovázejícímu civilnímu personálu²¹⁾ (dále jen „voják“),**
 - b) **osobám, které se nacházejí v chráněném objektu,**
 - c) **osobám, které jsou podezřelé, že spáchaly nebo páchají trestný čin nebo přestupek,**
 - 1. **v chráněném objektu,**
 - 2. **spolu s vojáky,**
 - 3. **proti vojenskému objektu, vojenskému materiálu nebo materiálu ozbrojených sil cizích států, nebo**
 - 4. **proti majetku neuvedenému v bodě 3, s nímž je příslušné hospodařit ministerstvo nebo jím zřízené organizační složky státu nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace, jež ministerstvo zřídilo nebo založilo.**

(2) **Chráněným objektem podle odstavce 1 písm. b) se pro účely tohoto zákona rozumí vojenský objekt nebo prostor, kde**

- a) **se koná vojenské cvičení,**
- b) **je zajišťována bezpečnost ministra obrany, jím určených osob nebo osob, kterým je poskytována krátkodobá ochrana (dále jen „chráněná osoba“), nebo**
- c) **plní své úkoly ozbrojené síly, ozbrojené síly cizích států, Vojenské zpravodajství nebo Vojenská policie.**

§ 5

Vojenská policie

- a) **odhaluje trestné činy a zjišťuje jejich pachatele a činí opatření k předcházení trestné činnosti,**
- b) **působí v řízení o trestných činech jako policejní orgán a šetří přestupky,**
- c) **pátrá po hledaných nebo pohřešovaných vojácích a po ztraceném nebo odcizeném vojenském materiálu nebo po dalších věcech v majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit ministerstvo nebo jím zřízené organizační složky státu nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace, jež ministerstvo zřídilo nebo založilo; Vojenská policie v těchto případech postupuje ve spolupráci s Policií České republiky,**
- d) **podílí se na ochraně vojenského materiálu a ostatního majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit ministerstvo nebo jím zřízené organizační složky státu, nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace, jež ministerstvo zřídilo nebo založilo,**
- e) **dohlíží na zabezpečování kázně v chráněných objektech a na dodržování kázně vojáků na veřejnosti,**
- f) **zajišťuje ochranu vojenských objektů určených ministrem obrany a dohlíží na zajišťování režimu vstupu a vjezdu do vojenských objektů,**
- g) **dohlíží nad bezpečností provozu vozidel ozbrojených sil, vozidel ozbrojených sil cizích států a nad bezpečností provozu ostatních dopravních prostředků v chráněných objektech,**
- h) **řídí provoz vozidel na pozemních komunikacích při pohybu vozidel ozbrojených sil nebo vozidel ozbrojených sil cizích států a zajišťuje ochranu a doprovod přesunů ozbrojených sil cizích států po území České republiky,**

- i) vykonává dohled nad výcvikem a zdokonalováním odborné způsobilosti řidičů vozidel ozbrojených sil a provádí zkoušky odborné způsobilosti žadatelů o řidičská oprávnění řidičů vozidel ozbrojených sil,
- j) schvaluje technickou způsobilost vojenských vozidel,
- k) zajišťuje bezpečnost chráněných osob,
- l) podílí se na zajišťování ochrany oficiálních delegací České republiky a občanů České republiky v místech nasazení Vojenské policie mimo území České republiky,
- m) zajišťuje ochranu vyčleněných vojenských dopravních letadel pro přepravu ústavních činitelů a ostatních osob využívajících přepravy vojenskými dopravními letadly a vojenských objektů určených pro odbavení a prostor určených ke vzletu a přistání vojenských dopravních letadel,
- n) zajišťuje na vyžádání bezpečnostním doprovodem ochranu vojenské letecké dopravy a přepravy,
- o) vede evidence a statistiky potřebné k plnění svých úkolů, zejména evidenci vozidel ozbrojených sil a evidenci případů Vojenské

HLAVA II

PŮSOBNOST VOJENSKÉ POLICIE

§ 2

~~———— Vojenská policie působí na území České republiky a při plnění úkolů policejní ochrany ozbrojených sil na území jiných států, nestanoví-li tento zákon nebo jiný právní předpis jinak.~~

§ 3

~~———— Vojenská policie působí vůči~~

- ~~a) vojákům v činné službě (dále jen „voják“);~~
- ~~b) osobám, které se nacházejí ve vojenských objektech a v prostoru, kde ozbrojené síly plní své úkoly nebo kde se koná vojenské cvičení nebo kde je zajišťována bezpečnost chráněné osoby (dále jen „chráněný objekt“);~~
- ~~c) osobám, které jsou podezřelé, že spáchaly nebo páchají trestné činy nebo přestupky proti vojákům ve vojenském objektu nebo prostoru, kde ozbrojené síly plní své úkoly nebo kde se koná vojenské cvičení, nebo trestné činy nebo přestupky spolu s vojáky nebo proti vojenskému objektu, vojenskému materiálu nebo ostatnímu majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit ministerstvo, pokud tento zákon nestanoví jinak.~~

§ 4

~~———— (1) Vojenská policie plní tyto úkoly policejní ochrany:~~

- ~~a) odhaluje trestné činy a zjišťuje jejich pachatele a činí opatření k předcházení trestné činnosti;~~
- ~~b) působí v řízení o trestných činech jako policejní orgán a šetří přestupky;~~
- ~~c) pátrá po hledaných nebo pohřešovaných vojácích a po ztraceném nebo odcizeném vojenském materiálu nebo po dalších věcech v majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit ministerstvo, zpravidla ve spolupráci s Policií České republiky;~~
- ~~d) podílí se na ochraně vojenského materiálu a ostatního majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit ministerstvo;~~

- ~~e) dohlíží na zabezpečování kázně v chráněných objektech a na dodržování kázně vojáky naveřejnosti;~~
- ~~f) zajišťuje ochranu vojenských objektů určených ministrem obrany a dohlíží na zajišťování režimu vstupu a vjezdu do vojenských objektů;~~
- ~~g) dohlíží nad bezpečností provozu vozidel ozbrojených sil a nad bezpečností provozu ostatních dopravních prostředků v chráněných objektech;~~
- ~~h) řídí provoz vozidel na pozemních komunikacích při pohybu vozidel ozbrojených sil na pozemních komunikacích;~~
- ~~i) vykonává dohled nad výevikem a zdokonačováním odborné způsobilosti řidičů vozidel ozbrojených sil a provádí zkoušky odborné způsobilosti žadatelů o řidičská oprávnění;~~
- ~~j) schvaluje technickou způsobilost vojenských vozidel;~~
- ~~k) zajišťuje ochranu a doprovod ministra obrany a jím určených osob (dále jen „chráněná osoba“);~~
- ~~l) podílí se na zajišťování ochrany oficiálních delegací České republiky a občanů České republiky v místech nasazení ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky;~~
- ~~m) zajišťuje ochranu vyčleněných vojenských dopravních letadel pro přepravu ústavních činitelů a ostatních osob využívajících přepravy vojenskými dopravními letadly a vojenských objektů určených pro odbavení a prostor určených ke vzletu a přistání vojenských dopravních letadel;~~
- ~~n) zajišťuje na vyžádání bezpečnostním doprovodem ochranu vojenské letecké dopravy a přepravy;~~
- ~~o) vede evidence a statistiky potřebné k plnění svých úkolů, zejména evidenci vozidel ozbrojených sil a evidenci případů Vojenské policie.~~

———(2) Vojenská policie plní další úkoly, pokud tak stanoví jiný právní předpis²⁾ nebo mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu (dále jen „mezinárodní smlouva“).

———(3) Úkoly Vojenské policie vykonávají vojenští policisté.

§ 5

———Vojenským policistou se může stát

- ~~a) voják z povolání zařazený ve Vojenské policii, nebo~~
- ~~b) voják v záloze povoláný k výkonu vojenské činné služby k Vojenské policii.~~

HLAVA III

HLAVA II

ŘÍZENÍ A ORGANIZACE VOJENSKÉ POLICIE

§ 6

(1) V čele Vojenské policie stojí náčelník Vojenské policie, kterého jmenuje a odvolává ministr obrany po projednání v příslušném výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu. Náčelník Vojenské policie je přímo podřízen ministru obrany.

(2) Náčelník Vojenské policie ~~odborně~~ řídí a kontroluje Vojenskou policii.

§ 7

Organizační strukturu Vojenské policie stanoví ministr obrany po projednání v příslušném výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu.

~~HLAVA IV~~

HLAVA III

POVINNOSTI A OPRÁVNĚNÍ VOJENSKÉ POLICIE A VOJENSKÉHO POLICISTY

Díl 1

Povinnosti a oprávnění Vojenské policie

§ 8

Oprávnění k držení a používání nebezpečných látek a věcí

(1) Vojenská policie je oprávněna pro účely výuky, výcviku, zkoušek, expertizní a znalecké činnosti nebo pro výkon činností při plnění úkolů Vojenské policie **nabývat**, držet, přechovávat, vyrobit a používat nebezpečné látky a věci.

~~(2) Nebezpečnými látkami a věcmi podle odstavce 1 se rozumějí zejména výbušniny, výbušné předměty, omamné látky, psychotropní látky a jedy.~~

(2) Nebezpečnými látkami a věcmi se pro účely tohoto zákona rozumějí

- a) výbušniny,**
- b) výbušné předměty,**
- c) jedy,**
- d) omamné a psychotropní látky,**
- e) jiné chemické látky nebo předměty určené k výrobě omamných a psychotropních látek nebo**
- f) prekursory drog.**

(3) Vojenská policie

- a) stanovuje a realizuje opatření k zamezení neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k nebezpečným látkám a věcem nebo jejich neoprávněnému použití, zničení anebo ztrátě,
- b) vede evidenci nebezpečných látek a věcí,
- c) vede dokumentaci technicko organizačních opatření k zajištění ochrany nebezpečných látek a věcí a k eliminaci rizik plynoucích z charakteru tohoto materiálu pro bezpečnost osob a majetku.

(4) Vojenská policie je oprávněna používat a přepravovat nebezpečné látky a věci zejména při likvidaci nástražných výbušných systémů, při likvidaci nálezu munice nebo výbušnin, při speciálním výcviku služebních psů, ~~při zákroku~~ **při provádění úkonu, při němž dochází k přímému vynucování splnění právní povinnosti nebo k přímé ochraně práv za použití síly nebo hrozby jejího použití (dále jen „zákrok“)** proti pachatelům zvláště závažných zločinů, nebo je-li to nezbytné k předcházení anebo odstranění závažného ohrožení bezpečnosti chráněného objektu.

§ 8a

Zajištění, odstranění a zničení věci

(1) Vojenská policie je oprávněna věc zajistit, popřípadě odstranit, je-li důvodné podezření, že představuje bezprostřední závažné ohrožení života, zdraví, majetku nebo životního prostředí, a nelze-li tomuto ohrožení zabránit jinak.

(2) Nelze-li ohrožení podle odstavce 1 zabránit odstraněním věci, je Vojenská policie oprávněna věc zničit, popřípadě dočasně uložit do doby zničení, zejména je-li důvodné podezření, že obsahuje výbušninu.

(3) Nebrání-li tomu právní důvod, vydá Vojenská policie zajištěnou věc bez zbytečného odkladu tomu, o jehož právu na vydání věci není pochyb, nebo oprávněnou osobu vyzve k převzetí věci. Při pochybnostech Vojenská policie uloží věc do své úschovy a osobu, která si na vydání věci činí nárok, poučí o možnosti uplatnit nárok na vydání věci v řízení ve věcech občanskoprávních.

(4) Je-li nebezpečí, že se věc, která nemohla být vydána podle odstavce 3, zkaží, Vojenská policie věc prodá a získané peněžní prostředky uloží do své úschovy.

(5) Zajištěná věc včetně peněžních prostředků podle odstavce 4 propadá státu, pokud není nárok na její vydání uplatněn do 3 měsíců od jejího zajištění nebo není v této lhůtě vyzvednuta.

(6) Náklady spojené s úschovou hradí osoba, která věc převzala.

§ 8b

Rušení provozu elektronických komunikací

(1) Vojenská policie může za účelem odstranění bezprostředního ohrožení životů nebo zdraví osob anebo za účelem odstranění bezprostředně hrozící škody velkého rozsahu na majetku, rušit v nezbytné míře a po nezbytnou dobu

- a) provoz elektronických komunikačních zařízení a sítí,
- b) poskytování služeb elektronických komunikací, nebo
- c) provozování radiokomunikačních služeb;

Vojenská policie informuje o zavedení rušení Český telekomunikační úřad, územně příslušné operační a informační středisko integrovaného záchranného systému a Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost.

(2) Vojenská policie může provádět rušení podle odstavce 1 rovněž při výcviku, přičemž o tomto rušení informuje Český telekomunikační úřad, územně příslušné operační a informační středisko integrovaného záchranného systému a Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost v přiměřené lhůtě předem. Za účelem odstranění nebo zmírnění dopadů ohlášeného rušení může Český telekomunikační úřad stanovit podmínky tohoto rušení včetně povinnosti informovat v nezbytné míře o rušení dotčené provozovatele sítí a služeb elektronických komunikací.

(3) Vojenská policie o rušení podle odstavců 1 a 2 neinformuje, pokud by poskytnutí informace mohlo ohrozit plnění úkolů Vojenské policie; v takovém případě informaci poskytne poté, co důvody jejího neposkytnutí pominou.

(4) Kontrolu rušení prováděného podle odstavců 1 a 2 vykonává Poslanecká sněmovna prostřednictvím kontrolního orgánu zřizovaného podle zákona o Policii České republiky²²⁾. Kontrolní orgán provádí kontrolu po předchozím vyrozumění ministra obrany. Ministr obrany předkládá kontrolnímu orgánu nejméně jednou ročně zprávu o rušení prováděném podle odstavců 1 a 2 a dále též na jeho žádost informace o tomto rušení. Tím není dotčeno právo kontrolního orgánu požadovat informace a účast na jednání kontrolního orgánu od jiných osob.

~~§ 9~~

~~Oprávnění při dohledu nad bezpečností provozu vozidel~~

~~———— (1) Vojská policie vykonává dohled nad bezpečností a plynulostí provozu vozidel ozbrojených sil tím, že~~

- ~~a) kontroluje dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích vozidly ozbrojených sil,~~
- ~~b) objasňuje dopravní nehody a jiné události v provozu, na kterých měla účast pouze vozidla ozbrojených sil, při nichž nevznikla škoda na majetku či zdraví třetí osoby.~~

~~———— (2) Při dohledu nad bezpečností a plynulostí provozu vozidel ozbrojených sil je vojenský policista oprávněn~~

- ~~a) vyzvat osobu provádějící výcvik řidičů vozidel ozbrojených sil k vyšetření podle zákona o silničním provozu ke zjištění, zda není ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou,~~
- ~~b) vyzvat řidiče vozidla ozbrojených sil k předložení dokladů k řízení a provozu vozidla,~~
- ~~e) vyzvat řidiče vozidla ozbrojených sil k podrobení vozidla nebo jízdní soupravy kontrole technického stavu,~~
- ~~d) měřit rychlost vozidel ozbrojených sil,~~
- ~~e) zabránit řidiči vozidla ozbrojených sil v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla nebo odtažením vozidla za podmínek stanovených zákonem o silničním provozu.~~

~~———— (3) V chráněných objektech Vojská policie vykonává dohled nad bezpečností a plynulostí provozu vůči všem účastníkům provozu tím, že~~

- ~~a) kontroluje dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích i mimo ně,~~
- ~~b) objasňuje dopravní nehody a jiné události,~~
- ~~c) vydává písemné stanovisko k úpravě provozu na veřejně nepřístupné účelové komunikaci.~~

~~———— (4) Při dohledu nad bezpečností a plynulostí provozu vůči všem účastníkům provozu v chráněných objektech je vojenský policista oprávněn~~

- ~~a) vyzvat řidiče vozidla k předložení dokladů k řízení a provozu vozidla,~~
- ~~b) vyzvat řidiče vozidla k podrobení vozidla nebo jízdní soupravy kontrole technického stavu,~~
- ~~c) měřit rychlost vozidel,~~
- ~~d) rozhodnout o odstranění vozidla na náklady provozovatele vozidla, je-li překážkou provozu na pozemní komunikaci nebo i mimo ni, nebo je důvodná obava ohrožení bezpečnosti chráněného objektu, anebo je místní úpravou provozu v předmětném místě provoz vozidel omezen nebo zakázán,~~
- ~~e) zabránit řidiči v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla nebo odtažením vozidla za podmínek stanovených zákonem o silničním provozu.~~

§ 9

Oprávnění při dohledu nad bezpečností a plynulostí provozu vozidel

(1) Vojenská policie vykonává dohled nad bezpečností a plynulostí provozu vozidel ozbrojených sil nebo vozidel ozbrojených sil cizích států tím, že

- a) kontroluje dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích řidiči těchto vozidel,**
- b) objasňuje dopravní nehody a jiné události v provozu, na kterých měla účast pouze tato vozidla, při nichž nevznikla škoda na majetku nebo zdraví třetí osoby.**

(2) Při dohledu nad bezpečností a plynulostí provozu vozidel ozbrojených sil nebo vozidel ozbrojených sil cizích států je vojenský policista oprávněn

- a) vyzvat řidiče vozidla k předložení dokladů k řízení a provozu vozidla,**
- b) vyzvat osobu provádějící výcvik řidičů vozidel ozbrojených sil a řidiče vozidla k vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou,**
- c) vyzvat řidiče vozidla k podrobení vozidla nebo jízdní soupravy kontrole technického stavu,**
- d) měřit rychlost vozidel,**
- e) zabránit řidiči vozidla v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla nebo odtažením vozidla v případech stanovených zákonem o silničním provozu a**
- f) zadržet řidičský průkaz; pro zadržení řidičského průkazu se zákon o silničním provozu použije obdobně.**

(3) V chráněných objektech Vojenská policie vykonává dohled nad bezpečností a plynulostí provozu vůči všem účastníkům provozu tím, že

- a) kontroluje dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích i mimo ně a**
- b) objasňuje dopravní nehody a jiné události.**

(4) Při dohledu nad bezpečností a plynulostí provozu vůči všem účastníkům provozu v chráněných objektech je vojenský policista oprávněn

- a) vyzvat řidiče vozidla k předložení dokladů k řízení a provozu vozidla,**
- b) vyzvat řidiče vozidla k vyšetření, zda není ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou,**
- c) vyzvat řidiče vozidla k podrobení vozidla nebo jízdní soupravy kontrole technického stavu,**
- d) měřit rychlost vozidel,**
- e) rozhodnout o odstranění vozidla, je-li**
 - 1. překážkou provozu na pozemní komunikaci nebo i mimo ni,**
 - 2. důvodná obava ohrožení bezpečnosti chráněného objektu, nebo**
 - 3. místní úpravou provozu v předmětném místě provoz vozidel omezen nebo zakázán;**
- f) zabránit řidiči vozidla v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla nebo odtažením vozidla za podmínek stanovených zákonem o silničním provozu a**
- g) zadržet řidičský průkaz; pro zadržení řidičského průkazu se zákon o silničním provozu použije obdobně.**

(5) Náklady na odstranění vozidla podle odstavce 4 písm. e) nese provozovatel vozidla.

(6) Vojenská policie vykonává dohled nad dodržováním pravidel provozu na pozemních komunikacích v místech určených dopravním značením umístěným pro potřeby ministerstva.

(7) Vojenská policie vydává písemné stanovisko k úpravě provozu na veřejně nepřístupné účelové komunikaci ve vojenském objektu.

(8) Vzor a náležitosti potvrzení o zadržení řidičského průkazu stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 9a

Schvalování technické způsobilosti vojenského vozidla

(1) Vojenská policie schvaluje technickou způsobilost vojenského vozidla, jeho součástí, vybavení nebo příslušenství. Řízení podle věty první se zahajuje na základě žádosti dodavatele vojenského vozidla, která vedle obecných náležitostí žádosti podle správního řádu obsahuje také údaje o vojenském vozidle, a to v rozsahu

- a) celkový technický popis vojenského vozidla,
- b) základní technické údaje o vojenském vozidle, včetně stanovení užitečné a celkové hmotnosti,
- c) stanovení nejvyšší konstrukční hmotnosti vozidla a povoleného zatížení náprav,
- d) schéma elektrické instalace vojenského vozidla,
- e) schéma brzdové soustavy vojenského vozidla,
- f) schéma vzduchové a hydraulické soustavy vojenského vozidla,
- g) seznam výbavy a výstroje, popřípadě výbroje vojenského vozidla,
- h) příručka pro řidiče obsahující návod pro obsluhu a údržbu,
- i) stanovené seřizovací hodnoty konstrukčních celků vojenského vozidla, hodnoty geometrie řízení,
- j) kopie homologačních protokolů, certifikátů a osvědčení, jednotlivých konstrukčních celků vojenského vozidla,
- k) kopie uzavřené smlouvy, na základě které budou realizovány dodávky pro ministerstvo,
- l) popis účelu použití vojenského vozidla a
- m) prohlášení o jakosti a kompletnosti výrobku.

(2) Žádost podle odstavce 1 musí být zpracována v českém jazyce jako dokument v listinné i elektronické podobě. Žádost zpracovaná v elektronické podobě se předkládá na přenosném technickém nosiči dat; požadovaný datový formát předkládaných dokumentů v elektronické podobě zveřejní Vojenská policie na úřední desce ministerstva a na internetových stránkách Vojenské policie.

(3) Před schválením technické způsobilosti podle odstavce 1 musí být vojenské vozidlo podrobeno zkouškám, které provádí zkušebna pověřená ministerstvem k činnosti Národní autority v oblasti zkoušení vojenských vozidel (dále jen „zkušebna“).

(4) Vojenská policie si na základě požadavku zkušebny a výsledků dosažených v průběhu provádění zkoušek může vyžádat u dodavatele vojenského vozidla provedení dalších dílčích zkoušek zkušebnou, včetně zkoušek jízdních a provozních, bez jejichž výsledků nelze zkoušku technické způsobilosti vojenského vozidla dokončit, a stanovit upřesňující podmínky pro jejich provedení.

(5) Náklady na provedení zkoušek podle odstavců 3 a 4 hradí dodavatel vojenského vozidla.

(6) Zkoušky ke schválení technické způsobilosti vojenského vozidla nemusí být provedeny, je-li Vojenské policii předložena žádost o uznání platného osvědčení o schválení vojenského vozidla, které vydal podle příslušných předpisů členský stát Evropské unie, Organizace Severoatlantické smlouvy, nebo jiný stát na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, a dokumentace vojenského vozidla. Dokumentaci přezkoumává zkušebna.

(7) O žádosti podle odstavců 1 a 6 Vojenská policie rozhodne do 60 dnů ode dne doručení výsledků zkoušek, popřípadě přezkoumání dokumentace, provedených zkušebnou.

Díl 2

Nakládání s informacemi

§ 10

Obecná ustanovení o zpracování informací a osobních údajů Vojenskou policií

(1) Vojenská policie zpracovává v souladu s tímto zákonem nebo jiným právním předpisem informace včetně osobních údajů v rozsahu nezbytném pro plnění svých úkolů.

(2) Pro zpracování informací, vedení evidencí a statistik v elektronické podobě spravuje a provozuje Vojenská policie informační systém. Vojenská policie zajišťuje bezpečnost a spolehlivost provozovaného informačního systému.

(3) Vojenská policie předává zpravodajským službám České republiky, Generální inspekci bezpečnostních sborů, Policii České republiky, ministerstvu, Vězeňské službě České republiky a Celní správě České republiky informace včetně informací zpracovávaných v jejích evidencích, které získala při plnění svých úkolů, je-li to nezbytné pro plnění úkolů v rámci jejich působnosti.

(4) Pokud by předání informací podle odstavce 3 ohrozilo plnění úkolů Vojenské policie, předá je až poté, co ohrožení pomine.

§ 11

Pořizování záznamů

(1) Vojenská policie je oprávněna, je-li to potřebné pro plnění úkolů Vojenské policie, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy z míst veřejně přístupných, popřípadě také zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu úkonu.

(2) Jsou-li k pořizování záznamů podle odstavce 1 zřízeny stálé automatické technické systémy, je Vojenská policie povinna informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit.

§ 11a

Získávání osobních údajů pro účely budoucí identifikace

(1) Vojenská policie může při plnění svých úkolů pro účely budoucí identifikace u fyzické osoby obviněné ze spáchání úmyslného trestného činu nebo fyzické osoby, které bylo sděleno podezření pro spáchání takového trestného činu, snímat daktyloskopické otisky, zjišťovat tělesné znaky, provádět měření těla, pořizovat obrazové, zvukové a obdobné záznamy a odebírat biologické vzorky umožňující zpracování genetických údajů fyzické osoby a tyto údaje dále zpracovávat.

(2) Nelze-li úkon podle odstavce 1 pro odpor fyzické osoby provést, je vojenský policista po předchozí marné výzvě oprávněn tento odpor překonat. Způsob překonání odporu musí být přiměřený intenzitě odporu. Jde-li o odběr krve nebo jiný úkon spojený se zásahem do tělesné integrity, odpor fyzické osoby překonáván být nesmí.

(3) Nelze-li úkon podle odstavce 1 provést na místě, je vojenský policista oprávněn fyzickou osobu předvést k jeho provedení. Po provedení úkonu vojenský policista fyzickou osobu propustí, nebrání-li tomu důvody stanovené zákonem.

(4) O provedených úkonech sepiše vojenský policista úřední záznam.

(5) Vojenská policie může při plnění svých úkolů v zahraničních misích podle pravidel nasazení pořizovat a dále zpracovávat biometrické údaje také u jiných osob, než které jsou uvedeny v odstavci 1.

(6) Osobní údaje pořízené podle odstavce 1 Vojenská policie předá včetně všech souvisejících pravomocných rozhodnutí v trestním řízení Policii České republiky pro plnění jejích úkolů. Pokud by předání osobních údajů a s nimi souvisejících informací ohrozilo plnění úkolů Vojenské policie, předá je poté, kdy toto ohrožení pomine.

(7) Osobní údaje zpracované podle odstavce 5 Vojenská policie vymaže, jakmile jejich zpracování není nezbytné pro účely předcházení nebo odhalování trestné činnosti anebo stíhání trestných činů, plnění úkolů Vojenské policie nebo pomine-li účel, pro který byly pořízeny.

§ 12

Oprávnění požadovat informace z informačních systémů

(1) Vojenská policie může v rozsahu potřebném pro plnění konkrétního úkolu žádat od správce informačního systému poskytnutí informací z agendového informačního systému evidence občanských průkazů³⁾, agendového informačního systému evidence cestovních dokladů⁴⁾, agendového informačního systému evidence diplomatických a služebních pasů⁴⁾, agendového informačního systému evidence obyvatel⁵⁾, z evidencí vedených Rejstříkem trestů, evidence údajů o mýtném⁶⁾, základního registru obyvatel⁷⁾, základního registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci, ~~základního registru agend orgánů veřejné moci a některých práv a povinností~~ **základního registru agend, orgánů veřejné moci, soukromoprávních uživatelů údajů a některých práv a povinností**⁷⁾, registru silničních vozidel⁸⁾, **informačního systému technických prohlídek**⁸⁾, registru historických a sportovních vozidel, centrálního registru řidičů, **rejstříků a evidencí**

vedených Úřadem pro civilní letectví²³⁾ a databází vedených Řízením letového provozu České republiky, centrálního registru zbraní²⁴⁾ a informačního systému cizinců⁹⁾ způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup; v případě agendového informačního systému evidence občanských průkazů a agendového informačního systému evidence cestovních dokladů lze informace poskytnout pouze způsobem umožňujícím nepřetržitý přístup.

(2) Správce informačního systému poskytne informace bezplatně a bez zbytečného odkladu, nestanoví-li jiný právní předpis jinak.

(3) Vojská policie je oprávněna žádat o poskytnutí informací podle odstavce 1 pouze způsobem, který jí umožní uchovávat identifikační údaje o útvaru Vojské policie nebo o vojském policistovi, který o poskytnutí informací žádal, a o účelu, k němuž bylo o poskytnutí informací žádáno, nejméně po dobu 5 let. O skutečnostech podle věty první je správce informačního systému povinen zachovávat mlčenlivost.

(4) Za účelem zajištění ochrany osoby, o níž lze důvodně předpokládat, že by mohl být ohrožen její život nebo zdraví, může Ministerstvo vnitra požadovat pro Vojskou policii na základě její žádosti od zpracovatele nebo správce evidence vedené na základě jiných právních předpisů, aby mu oznamovali každý výdej osobních údajů takové osoby.

§ 13

Základní ustanovení o zpracování osobních údajů při plnění některých úkolů Vojské policie

(1) Odstavce 2 až 6, § 13a až 18 se použijí na zpracování osobních údajů za účelem předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti, stíhání trestných činů a pátrání po osobách a věcech.

(2) Vojská policie může zpracovávat osobní údaje, pokud je to nezbytné pro účely uvedené v odstavci 1. Vojská policie může zpracovávat osobní údaje také k ochraně důležitých zájmů subjektu údajů, které souvisí s účely uvedenými v odstavci 1.

(3) Shromažďovat údaje o rasovém nebo etnickém původu, náboženském, filosofickém nebo politickém přesvědčení, členství v odborové organizaci, zdravotním stavu, sexuální chování nebo sexuální orientaci lze pouze tehdy, je-li to nezbytné pro účely šetření konkrétního trestného činu nebo přestupku.

(4) Vojská policie zpracovává osobní údaje pro účely uvedené v odstavci 1 nebo 2 odděleně od osobních údajů zpracovávaných při plnění jiných úkolů Vojské policie.

(5) Osobní údaje zpracovávané podle odstavce 1 nebo 2 může Vojská policie zpracovávat v nezbytném rozsahu i pro plnění jiných svých úkolů stanovených zákonem.

(6) Vojská policie může při plnění účelů uvedených v odstavci 1

- a) shromažďovat osobní údaje otevřeným nebo skrytým způsobem nebo pod záminkou jiného účelu nebo jiné činnosti, nebo
- b) sdružovat osobní údaje, které byly získány k rozdílným účelům.

§ 13a

Obecné podmínky pro zpřístupňování nebo předávání osobních údajů

(1) Vojská policie i bez žádosti zpřístupňuje nebo předává osobní údaje zpracovávané pro účely podle § 13 odst. 1,

- a) stanoví-li tak zákon, mezinárodní smlouva nebo přímo použitelný předpis Evropské unie,
- b) je-li zpřístupnění nebo předání osobních údajů nezbytné k odstranění závažného ohrožení bezpečnosti osob nebo veřejného pořádku, nebo
- c) je-li to ve prospěch subjektu údajů, který dal k zpřístupnění nebo předání podnět nebo lze-li jeho prospěch na základě okolností důvodně předpokládat.

(2) Nepřesné osobní údaje nelze zpřístupňovat nebo předávat; neověřené osobní údaje se při zpřístupnění nebo předání označí a uvede se míra jejich spolehlivosti. Dojde-li k nesprávnému zpřístupnění nebo předání nebo k zpřístupnění nebo předání nepřesných osobních údajů, Vojská policie o tom bez zbytečného odkladu informuje příjemce těchto údajů a orgán příslušný k plnění účelů uvedených v § 13 odst. 1, který je jejich původcem.

(3) Příjemce osobních údajů je oprávněn zpracovávat osobní údaje k jinému účelu, než ke kterému byly zpřístupněny nebo předány, pokud Vojská policie s tímto zpracováním souhlasí.

(4) Vojská policie může při zpřístupnění nebo předání osobních údajů stanovit příjemci podmínky vyplývající z tohoto nebo jiného zákona týkající se zpracování zpřístupněných nebo předaných osobních údajů; to neplatí pro zpřístupnění nebo předání orgánu příslušnému k plnění účelů uvedeného v § 13 odst. 1 nebo pro zpřístupnění nebo předání podle § 13c nebo 19.

(5) Vojská policie informace nezpřístupní nebo nepředá, pokud by to ohrozilo plnění jejích úkolů.

§ 13b

Vnitrostátní zpřístupňování nebo předávání osobních údajů

(1) Vojská policie zpřístupňuje nebo předává osobní údaje orgánům příslušným k plnění účelů uvedených v § 13 odst. 1, je-li to nezbytné pro plnění jejích úkolů.

(2) Vojská policie může zpřístupnit nebo předat osobní údaje, které získala při plnění účelů uvedených v § 13 odst. 1, orgánům veřejné správy pro plnění úkolů v rámci jejich působnosti.

§ 13c

Zpřístupňování nebo předávání osobních údajů v rámci Evropské unie a schengenského prostoru

Vojská policie může i bez žádosti zpřístupnit nebo předat osobní údaje při předcházení trestné činnosti, prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, nebo při odhalování nebo vyšetřování trestných činů

- a) bezpečnostnímu sboru členského státu Evropské unie, jakož i jiného státu, který uplatňuje právní předpisy k provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680¹⁸⁾,
- b) Evropskému policejnímu úřadu,
- c) Eurojustu, nebo
- d) příslušnému orgánu nebo instituci členského státu Evropské unie v rozsahu a za účelem

stanoveným mezinárodní smlouvou nebo předpisy Evropské unie o policejní spolupráci.

§ 13d

Zpřístupňování nebo předávání osobních údajů bezpečnostním sborům třetích států a mezinárodním organizacím

(1) Vojenská policie může i bez žádosti zpřístupnit nebo předat osobní údaje mezinárodní organizaci Interpol nebo bezpečnostnímu sboru státu, který neuplatňuje právní předpisy k provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680¹⁸⁾, nebo obdobnému orgánu mezinárodní organizace, pokud je to nezbytné pro předcházení trestné činnosti, prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, nebo při odhalování nebo vyšetřování trestných činů.

(2) Pokud se na stát nebo mezinárodní organizaci podle odstavce 1 vztahuje rozhodnutí orgánu Evropské unie vyhlášené v Úředním věstníku Evropské unie o zajištění odpovídající úrovně ochrany osobních údajů v oblasti policejní spolupráce, odstavce 3 až 5 se nepoužijí, ledaže orgán Evropské unie rozhodne, že odpovídající úroveň ochrany již není zajištěna.

(3) Vojenská policie může k účelům uvedeným v odstavci 1 provést zpřístupnění nebo předání osobních údajů bezpečnostnímu sboru nebo mezinárodní organizaci podle odstavce 1, pokud přijmou nezbytná opatření pro zajištění ochrany osobních údajů. Vojenská policie informuje úřad o kategoriích zpřístupnění nebo předání a uchová informace o čase, příjemci a důvodech zpřístupnění nebo předání, jakož i dotčených osobních údajích; to neplatí, pokud opatření pro zajištění ochrany osobních údajů stanoví pro bezpečnostní sbor nebo mezinárodní organizaci podle odstavce 1 právní předpis nebo mezinárodní smlouva.

(4) Není-li splněna podmínka uvedená v odstavci 3 větě první, může Vojenská policie zpřístupnit nebo předat osobní údaje, pokud je to nezbytné pro

- a) ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné osoby,
- b) zpřístupnění nebo předání podle § 13a odst. 1 písm. c),
- c) předejití bezprostředního a závažného ohrožení veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti v zahraničí,
- d) plnění konkrétního úkolu při zajišťování účelů uvedených v § 13 odst. 1, nebo
- e) ochranu konkrétních právních nároků v souvislosti s účely uvedenými v § 13 odst. 1.

(5) Vojenská policie osobní údaje podle odstavce 4 písm. d) nebo e) nezpřístupní nebo nepředá, popřípadě zpřístupní nebo předá pouze částečně, pokud zájem na ochraně základních lidských práv a svobod subjektu údajů převažuje nad veřejným zájmem na zpřístupnění nebo předání.

(6) Vojenská policie při postupu podle odstavce 4 uchová informace o čase, příjemci a důvodech zpřístupnění nebo předání, jakož i dotčených osobních údajích.

(7) Vojenská policie dále může s přihlédnutím k závažnosti případu, účelu původního zpřístupnění nebo předání a úrovni ochrany osobních údajů

- a) vyslovit souhlas, aby byly prostřednictvím bezpečnostního sboru nebo mezinárodní organizace podle odstavce 1 zpřístupněny nebo předány osobní údaje, které jim Vojenská policie zpřístupnila nebo předala, bezpečnostnímu sboru jiného státu nebo obdobnému orgánu jiné mezinárodní organizace podle odstavce 1; takový souhlas může být udělen i obecně, nebo

- b) požadovat od státu nebo mezinárodní organizace uvedených v odstavci 1 informace o zpracování předaných osobních údajů.

§ 14

Zrušen

§ 15

Zpracování osobních údajů při pátrání po vojácích

(1) Vyhlásí-li Policie České republiky pátrání po vojákově, je Vojenská policie oprávněna v potřebném rozsahu sdružovat osobní údaje získané k rozdílným účelům a zpracovávat citlivé údaje tohoto vojáka, je-li to nezbytné k jeho nalezení.

(2) Vojenská policie zlikviduje osobní údaje vojáka uvedeného v odstavci 1 bez zbytečného odkladu po jeho nalezení. Osobní údaje se nemusejí zlikvidovat,

- a) lze-li důvodně předpokládat, že bude opět pohřešován nebo hledán, nebo
- b) jsou-li jeho osobní údaje zpracovány při předcházení a odhalování trestné činnosti.

§ 16

Zveřejňování osobních údajů

Vojenská policie je oprávněna zveřejňovat osobní údaje v rozsahu nezbytném k předcházení a odhalování trestné činnosti nebo při pátrání po vojákově.

§ 17

Prověřování potřebnosti dalšího zpracování osobních údajů

(1) Vojenská policie nejméně jednou za 3 roky prověřuje, jsou-li zpracované osobní údaje i nadále potřebné pro plnění úkolů Vojenské policie nebo při plnění dalších úkolů podle zákona. Zjistí-li při prověřování nebo v průběhu zpracování osobních údajů, že již nejsou potřebné, bez zbytečného odkladu je zlikviduje.

(2) Vojenská policie osobní údaje nezlikviduje, využívají-li se dále při plnění úkolu podle tohoto zákona nebo se jedná o osobní údaje, které jsou součástí spisového materiálu, bez ohledu na to, zda jsou zpracovány v listinné nebo elektronické podobě.

(3) Orgány činné v trestním řízení, Ministerstvo spravedlnosti, Ústavní soud a Kancelář prezidenta republiky Vojenskou policii v mezích své působnosti informují pro účely prověřování podle odstavce 1 o svých pravomocných rozhodnutích, promlčení trestního stíhání, výkonu trestu nebo o rozhodnutích prezidenta republiky týkajících se trestního řízení, trestů nebo udělené amnestie nebo milosti.

§ 18

Pověřenec pro ochranu osobních údajů

(1) Náčelník Vojenské policie jmenuje pověřencem pro ochranu osobních údajů (dále jen „pověřenec“) vojenského policistu, který je odborně připraven pro plnění úkolů pověřence.

(2) Pověřenec

- a) poskytuje ve Vojenské policii informace a poradenství o povinnostech v oblasti ochrany osobních údajů,
- b) kontroluje s přihlédnutím k rizikovosti, povaze a rozsahu činností zpracování plnění povinností v oblasti ochrany osobních údajů a
- c) je v záležitostech týkajících se zpracování osobních údajů kontaktním místem pro Úřad pro ochranu osobních údajů a spolupracuje s ním.

(3) Vojenská policie zajistí pověřenci odpovídající podmínky k řádnému plnění jeho úkolů, včetně přístupu k osobním údajům a jejich zpracování a možnosti udržovat odborné vědomosti a dovednosti. Vojenská policie rovněž zajistí, aby byl pověřenec informován o všech připravovaných a prováděných činnostech zpracování.

§ 19

Zpracování osobních údajů předávaných v rámci Evropské unie

(1) Vojenská policie zpracovává při plnění svých úkolů osobní údaje zpřístupněné nebo předávané

- a) členským státem Evropské unie anebo státem přidruženým mezinárodní smlouvou k provádění schengenských předpisů (dále jen „přidružený stát“) nebo zpřístupněné nebo předávané do členského státu Evropské unie nebo přidruženého státu, nebo
- b) orgánem zřízeným na základě Smlouvy o Evropské unii anebo Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „evropský orgán“) nebo informačním systémem zřízeným na základě Smlouvy o Evropské unii anebo Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „evropský informační systém“) nebo zpřístupněné nebo předávané evropskému orgánu anebo evropskému informačnímu systému.

(2) Vojenská policie při zpracování osobních údajů zpřístupněných nebo předaných podle odstavce 1 dodržuje podmínky, které stanovil předávající orgán.

(3) Je-li k dodržení podmínky stanovené předávajícím orgánem podle odstavce 2 třeba souhlas nebo vyjádření členského státu Evropské unie, přidruženého státu nebo evropského orgánu, Vojenská policie stanoví tomuto členskému státu Evropské unie, přidruženému státu nebo evropskému orgánu přiměřenou lhůtu, ve které má zaslat souhlas nebo vyjádření, a upozorní jej, že pokud ve stanovené lhůtě své vyjádření nezašle, má se za to, že s dalším předpokládaným postupem souhlasí.

§ 20

Zvláštní ustanovení o zpracovávání osobních údajů Vojenskou policií v jiných oblastech

(1) Ustanovení § 28 odst. 2 až 4 a § 29 odst. 3 až 6 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, se použijí i na vyřízení žádostí subjektu údajů o přístup, opravu, omezení zpracování nebo výmaz podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679¹⁹⁾.

(2) Je-li to nezbytné, lze osobní údaje zpracovávat pro zajišťování účelů uvedených v § 13 odst. 1 i tehdy, pokud byly shromážděny nebo zpracovávány pro jiné účely.

Díl 3

Povinnosti vojenského policisty

§ 21

(1) Vojenský policista je při plnění úkolů Vojenské policie povinen dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní a nepřipustit, aby osobám v souvislosti s touto činností vznikla bezdůvodná újma a aby zásah do jejich práv a svobod překročil míru nezbytnou k dosažení účelu plněného úkolu.

(2) Vojenský policista je povinen před provedením úkonu v rámci své pravomoci poučit osobu dotčenou úkonem o důvodech provedení úkonu, a jde-li o úkon spojený se zásahem do práv nebo svobod osoby, také o jejích právech a povinnostech. Pokud poučení brání povaha a okolnosti úkonu, poučí nebo zajistí toto poučení ihned, jakmile to okolnosti dovolí.

§ 22

Vojenský policista je povinen provést úkon, a to i v době mimo službu, pokud to dovoluje jeho zdravotní stav nebo není pod vlivem léků nebo jiných látek, které snižují jeho schopnost jednat, popřípadě vyrozumět o nutnosti provést úkon nejbližší útvar Vojenské policie nebo nejbližší útvar Policie České republiky. Pokud to okolnosti dovolují, je vojenský policista před provedením úkonu, ~~při němž dochází k přímému vynucování splnění právní povinnosti nebo k přímé ochraně práv za použití síly nebo hrozby jejího použití,~~ **zákroku** povinen použít slov „Jménem zákona!“ a odpovídající výzvy.

§ 23

- (1) Vojenský policista není povinen provést úkon, jestliže
- a) k jeho vykonání nebyl odborně vyškolen nebo vycvičen, a jestliže povaha úkonu takové odborné vyškolení nebo vycvičení vyžaduje, ~~nebo~~
 - b) je zřejmé, že nemůže úkon úspěšně dokončit,**
 - ~~bc)~~ **provádí jiný úkon, jehož nedokončení by mělo vážnější důsledky než neprovedení úkonu nezbytného k odstranění bezprostředního ohrožení, zejména pronásleduje pachatele trestného činu, zakročuje pod jednotným velením, zajišťuje bezpečnost chráněného objektu, osoby, důležitého vojenského materiálu nebo používá výbušniny nebo výbušné předměty, nebo**
 - d) plní úkoly při používání operativně pátracích prostředků nebo zabezpečovací techniky.**

(2) Pokud okolnosti případu nedovolují vojenskému policistovi provést úkon, je povinen zabezpečit vyrozumění příslušného útvaru Vojenské policie nebo nejbližšího útvaru Policie České republiky o nutnosti provést úkon.

§ 24

(1) Vojenský policista je povinen při provádění úkonu prokázat svou příslušnost k Vojenské policii, pokud to povaha a okolnosti úkonu dovolují. **Povinnost prokázat příslušnost k Vojenské policii nemá vojenský policista, který plní úkoly při používání operativně pátracích prostředků nebo zabezpečovací techniky.**

(2) Příslušnost k Vojenské policii prokazuje vojenský policista vojenským stejnokrojem se zevním označením „VOJENSKÁ POLICIE“ nebo „VP“ doplněným identifikačním číslem (dále jen „vojenský stejnokroj Vojenské policie“), služebním průkazem vojenského policisty (dále jen „služební průkaz“) nebo ústním prohlášením „Vojenská policie“.

(3) Ústním prohlášením „Vojenská policie“ prokazuje vojenský policista svou příslušnost k Vojenské policii pouze ve výjimečných případech, kdy okolnosti prováděného úkonu neumožňují tuto příslušnost prokázat vojenským stejnokrojem Vojenské policie nebo služebním průkazem. Vojenským stejnokrojem Vojenské policie nebo služebním průkazem se vojenský policista prokáže ihned, jakmile to okolnosti prováděného úkonu dovolí.

(4) Vojenský policista, kterého určí náčelník Vojenské policie, nemusí k výkonu služby užívat vojenský stejnokroj Vojenské policie.

§ 25

(1) Vojenský policista je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámil při plnění úkolů Vojenské policie nebo v souvislosti s nimi a které v zájmu zabezpečení úkolů Vojenské policie nebo v zájmu osob vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami. Tato povinnost trvá i po skončení služebního zařazení ve Vojenské policii.

(2) Povinnosti mlčenlivosti se nemůže vojenský policista dovolávat vůči policejnímu orgánu, státnímu zastupitelství nebo soudu.

(3) Povinnosti mlčenlivosti je oprávněn zprostit vojenského policistu nebo občanského zaměstnance ministr obrany nebo jím pověřená osoba.

§ 25a

(1) Osoba omezená na svobodě vojenským policistou nesmí být podrobena mučení nebo krutému, nelidskému anebo ponižujícímu zacházení a nesmí s ní být zacházeno takovým způsobem, který nerespektuje lidskou důstojnost. Vojenský policista, který se stane svědkem takového zacházení, má povinnost přijmout opatření k zamezení takovému zacházení a oznámit je bezodkladně svému nadřízenému.

(2) Osoba omezená na svobodě vojenským policistou má právo zajistit si právní pomoc a mluvit s právním zástupcem bez přítomnosti třetí osoby. Požádá-li o ni tato osoba, poskytne vojenský policista za účelem podle věty první neprodleně nezbytnou součinnost.

§ 25b

Vyrozumění o omezení na svobodě

(1) Vojenská policie na žádost osoby, kterou omezila na svobodě, vyrozumí o této skutečnosti osobu jí blízkou nebo jinou osobu, kterou osoba Vojenskou policií omezená na svobodě určí. Jedná-li se o osobu nezletilou nebo osobu, jejíž svéprávnost byla omezena, vyrozumí také zákonného zástupce nebo opatrovníka této osoby. Jedná-li se

o osobu mladší 15 let, vyrozumí také orgán sociálně právní ochrany dětí, a u osob nezletilých rovněž pěstouna nebo toho, komu byla taková osoba svěřena do péče na základě rozhodnutí soudu. Vojská policie provede vyrozumění neprodleně.

(2) Vyrozumění podle odstavce 1 Vojská policie neprovede, pokud by tím došlo k ohrožení splnění účelu závažného úkonu nebo pokud by bylo takové vyrozumění spojeno s nepřiměřenými obtížemi. O neprovedení vyrozumění Vojská policie bez zbytečného odkladu písemně informuje státního zástupce. Osobu nebo orgán podle odstavce 1 vyrozumí ihned, jakmile překážka podle věty první pomine.

(3) Osoba Vojskou policií omezená na svobodě má právo nechat se vyšetřit nebo ošetřit lékařem podle svého výběru; to neplatí pro vyšetření provedené lékařem za účelem zjištění, zda lze osobu umístit do policejní cely nebo je nutno ji z ní propustit. Vojská policie za účelem ošetření nebo vyšetření umožní přístup lékaře k této osobě.

Díl 4

Oprávnění vojenského policisty

§ 26

Oprávnění požadovat vysvětlení

(1) Vojský policista je oprávněn požadovat potřebná vysvětlení od osoby, která může přispět k objasnění skutečností důležitých pro odhalení trestného činu nebo přestupku a jeho pachatele, vypátrání hledaného nebo pohřešovaného vojáka anebo věci, nebo zajištění bezpečnosti chráněné osoby, a v případě potřeby osobu vyzvat, aby se ve stanovenou dobu dostavila na určené místo k sepsání úředního záznamu o podání vysvětlení. Každý je povinen požadavku nebo výzvě vyhovět.

(2) Vysvětlení může odepřít pouze osoba, která by tím sobě, svému příbuznému v pokolení přímém, svému sourozenci, osvojiteli, osvojenci, manželovi, partnerovi nebo druhovi, jakož i jiným osobám v poměru rodinném nebo obdobném, jejichž újmu by právem pociťovala jako újmu vlastní, způsobila nebezpečí trestního stíhání nebo nebezpečí postihu za přestupek.

(3) Vysvětlení se nesmí požadovat od osoby, která by tím porušila státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by ji této povinnosti zprostil příslušný orgán nebo ten, v jehož zájmu tuto povinnost má.

(4) Vojský policista je povinen předem osobu poučit o možnosti odepřít vysvětlení a o zákazu požadovat vysvětlení podle odstavců 2 a 3.

(5) Kdo se dostaví na výzvu podle odstavce 1, má nárok na náhradu nutných výdajů a na náhradu ušlého výdělku¹⁰. Náhradu poskytuje Vojská policie. Nárok na náhradu nemá ten, kdo se dostavil jen ve vlastním zájmu nebo pro své protiprávní jednání. Nárok na náhradu zaniká, jestliže jej osoba neuplatní do 7 dnů ode dne, kdy se na výzvu podle odstavce 1 dostavila; o tom musí být osoba poučena.

(6) Nevyhoví-li osoba bez dostatečné omluvy nebo bez závažných důvodů výzvě podle

odstavce 1, může být vojenským policistou předvedena k sepsání úředního záznamu o podání vysvětlení.

(7) Úřední záznam o podání vysvětlení je vojenský policista povinen sepsat bez zbytečného odkladu poté, co se osoba dostaví na výzvu, nebo je předvedena. Po sepsání tohoto záznamu vojenský policista osobu propustí, pokud tomu nebrání zákonné důvody.

(8) O předvedení sepíše vojenský policista úřední záznam.

Oprávnění požadovat prokázání totožnosti

§ 27

(1) Prokázání totožnosti znamená prokázání jména, popřípadě jmen, příjmení, data narození, rodného čísla, bylo-li přiděleno, a adresy bydliště, a nemá-li ho, adresy místa pobytu, a u vojáka také prokázání příslušnosti k vojenskému útvaru. Rozsah a způsob zjišťování osobních údajů musí být přiměřené účelu zjišťování totožnosti.

(2) Vojenský policista je oprávněn vyzvat k prokázání totožnosti osobu

- a) podezřelou ze spáchání trestného činu nebo přestupku,
- b) od níž je požadováno vysvětlení,
- c) odpovídající popisu hledaného nebo pohřešovaného vojáka,
- d) zdržující se v blízkosti místa, kde došlo ke spáchání trestného činu nebo přestupku,
- e) která má být předvedena na žádost příslušného orgánu podle jiného právního předpisu,
- f) která je oznamovatelem podezření ze spáchání trestného činu nebo přestupku,
- g) při plnění jiného úkonu, je-li to nezbytné k zajištění bezpečnosti chráněné osoby nebo majetku anebo pro předcházení trestné činnosti.

(3) Vojenský policista je oprávněn vyzvat osobu, která se zdržuje v bezprostřední blízkosti chráněného objektu, aby prokázala svoji totožnost, pokud

- a) je důvodná obava, že tato osoba ohrozí bezpečnost chráněného objektu anebo bezpečnost osob, které se v něm nacházejí,
- b) se chová způsobem, který narušuje anebo ohrožuje bezpečnost chráněného objektu, nebo
- c) vstupuje do chráněného objektu nebo do místa, kam je vojenským policistou zakázán vstup, nebo z tohoto chráněného objektu nebo místa vychází.

§ 28

(1) Odmítne-li voják prokázat svoji totožnost nebo nemůže-li ji prokázat ani po předchozím poskytnutí potřebné součinnosti k prokázání své totožnosti, je vojenský policista oprávněn vojáka předvést k vykonání úkonů ke zjištění jeho totožnosti. Po zjištění totožnosti vojenský policista vojáka propustí, nebrání-li tomu důvody stanovené zákonem.

(2) Nemůže-li vojenský policista totožnost vojáka předvedeného podle odstavce 1 zjistit na základě sdělených údajů ani ve vojenských evidencích¹¹⁾ ani v evidenci obyvatel, je oprávněn vyzvat vojáka, aby strpěl provedení nezbytných úkonů, a to

- a) zajišťování daktyloskopických otisků,
- b) zjišťování vnějších tělesných znaků,
- c) zevní měření těla,

- d) pořizování obrazových záznamů, nebo
- e) odběr biologických vzorků umožňující získání informací o genetickém vybavení.

(3) Nelze-li úkon podle odstavce 2 pro odpor vojáka provést a nejde-li o odběr krve nebo jiný obdobný úkon spojený se zásahem do tělesné integrity, je vojenský policista oprávněn tento odpor překonat. Způsob překonání odporu musí být přiměřený intenzitě odporu.

(4) Zjišťování vnějších tělesných znaků a měření těla podle odstavce 2 provádí vojenský policista stejného pohlaví nebo na jeho žádost zdravotnický pracovník způsobilý k výkonu této činnosti¹²⁾. Krev odebírá na žádost vojenského policisty pouze zdravotnický pracovník způsobilý k výkonu této činnosti¹²⁾. Biologické vzorky se odebírají způsobem, který nesmí ohrozit zdraví vojáka.

(5) Nezjistí-li vojenský policista totožnost vojáka do 24 hodin od omezení osobní svobody, je povinen ho propustit, nejsou-li důvody pro jeho zajištění.

(6) Nemohou-li nebo odmítnou-li osoby uvedené v § 3 § 4 odst. 1 nebo osoba uvedená v § 27 odst. 2 a 3 prokázat svoji totožnost, je vojenský policista oprávněn je neprodleně předvést.

(7) O předvedení a provedených úkonech sepíše vojenský policista úřední záznam.

§ 29 Zajištění

- (1) Vojenský policista je oprávněn zajistit osobu uvedenou v § 3 § 4 odst. 1, která
- a) svým jednáním bezprostředně ohrožuje svůj život nebo život anebo zdraví jiných osob nebo majetek a po výzvě od takového jednání neupustí,
 - b) při předvedení kladla odpor nebo se pokusila o útěk,
 - c) byla přistižena při přestupku nebo jednání, které má znaky přestupku, je-li důvodná obava, že bude v protiprávním jednání pokračovat, nebo mařit řádné šetření věci, nebo
 - d) se jako voják neoprávněně zdržuje mimo útvar nebo místo výkonu služby-, nebo
 - e) má být předvedena podle jiného právního předpisu²⁵⁾.

(2) Po provedení úkonů v rámci zajištění je vojenský policista povinen osobu zajištěnou podle odstavce 1 ihned propustit, nebrání-li tomu důvody stanovené zákonem.

(3) Zajištění může trvat jen po dobu nezbytně nutnou, nejdéle však 24 hodin od okamžiku omezení osobní svobody.

(4) O zajištění osoby podle odstavce 1 a o provedených úkonech sepíše vojenský policista úřední záznam.

(5) O zajištění vojáka je vojenský policista povinen neprodleně vyrozumět jeho velitele.

§ 30 Připoutání

(1) Vojenský policista je oprávněn omezit volný pohyb osoby uvedené v § 3 § 4 odst. 1, která fyzicky napadá vojenského policistu nebo jinou osobu, ohrožuje vlastní život, poškozuje

majetek nebo se pokusí o útěk, připoutáním k vhodnému předmětu, zejména pomocí pout.

(2) Omezení podle odstavce 1 musí být ukončeno v okamžiku, kdy je zřejmé, že osoba jednání podle odstavce 1 nebude opakovat, nejdéle však po uplynutí 2 hodin od okamžiku připoutání.

§ 31

Vydání a odebrání zbraně a prohlídka osoby

(1) Vojenský policista je oprávněn vyzvat osobu uvedenou v ~~§ 3~~ **§ 4 odst. 1** a v § 27 odst. 2 a 3 k vydání zbraně, hrozí-li nebezpečí, že jí bude neoprávněně užito k násilí nebo pohrůžce násilím. Po předchozí marné výzvě je vojenský policista oprávněn zbraň odebrat.

(2) Vojenský policista je oprávněn přesvědčit se prohlídkou, zda osoba nemá u sebe zbraň, a tuto zbraň jí odebrat, pokud

a) má být omezena osobní svoboda osoby,

b) proti ní směřuje zákrok,

~~b) c) proti ní směřuje úkon a hrozí nebezpečí, že osoba bude klást odpor, nebo~~

c) proti ní směřuje jiný úkon, hrozí nebezpečí, že osoba bude klást odpor, a je podezření, že má u sebe zbraň, nebo

~~e) d)~~ se jedná o případy podle § 34 odst. 2.

~~(3) Prohlídku osoby podle odstavce 2, § 34 odst. 2, § 36 odst. 2 a § 37 odst. 1 provádí osoba stejného pohlaví.~~

(43) O prohlídce vojenský policista sepíše úřední záznam.

(54) Osobě, která zbraň vydala nebo již byla zbraň odebrána, vystaví vojenský policista bez zbytečného odkladu písemné potvrzení.

(65) Vojenský policista vydanou nebo odebranou zbraň vrátí osobě, pokud pominul důvod pro její vydání nebo odebrání, nebrání-li tomu důvody stanovené zákonem. Osoba je povinna vrácení zbraně potvrdit podpisem.

§ 32

Policejní cely

(1) Vojenský policista je oprávněn umístit do policejní cely zřízené pro tento účel u útvaru Policie České republiky zajištěnou nebo zadrženou osobu uvedenou v ~~§ 3~~ **§ 4 odst. 1**.

(2) Podíl Vojenské policie na ostraze a podmínky provádění úkonů se zadrženou osobou upraví dohoda mezi Policií České republiky a Vojenskou policií.

(3) Podmínky režimu provozu a umísťování osob do policejních cel stanovuje zákon o Policii České republiky¹³).

§ 33

Zákaz vstupu na určená místa

Vyžaduje-li to účinné zabezpečení plnění úkolů podle tohoto zákona nebo hrozí-li závažné ohrožení života nebo zdraví, je vojenský policista oprávněn přikázat každému, aby na nezbytně nutnou dobu nevstupoval na určená místa nebo se na nich nezdržoval nebo po nezbytnou dobu setrval na určeném místě. K vymezení určených míst se mohou použít technické prostředky.

§ 34

Bezpečnost chráněného objektu

- (1) Při zajišťování policejní ochrany chráněného objektu je vojenský policista oprávněn
- a) zjišťovat totožnost vstupující nebo vycházející osoby nebo osoby, která se v chráněném objektu nachází,
 - ~~b) zjišťovat důvod vstupu osoby do chráněného objektu,~~
 - b) zjišťovat důvod a oprávněnost vstupu osoby do chráněného objektu, a to i s využitím jejích osobních údajů podle § 27 odst. 1 a dále otisků prstů, snímku obličeje nebo obrazu sítnice,**
 - c) prohlédnout vnášené nebo vynášené věci nebo zavazadla.

(2) Při důvodném podezření, že osoba má u sebe zbraň nebo jinou věc, kterou by mohla narušit bezpečnost chráněného objektu nebo kterou neoprávněně vynáší z chráněného objektu, vojenský policista provede její prohlídku.

(3) Vojenský policista může provést jiné úkony, aby se do chráněného objektu nevnášely nebo nedopravovaly věci, které by mohly narušit bezpečnost chráněného objektu; **takové věci je oprávněn na dobu jejího pobytu v chráněném objektu osobě odebrat.**

(4) Vojenský policista je oprávněn provést úkon proti osobě, která se zdržuje v bezprostřední blízkosti chráněného objektu, **nebo v místě, odkud lze účinně ohrozit chráněný objekt, pokud**

- a) je důvodná obava, že tato osoba ohrozí bezpečnost chráněného objektu nebo osoby, která se v něm nachází, nebo
- b) se tato osoba chová způsobem, který narušuje nebo ohrožuje bezpečnost chráněného objektu.

§ 34a

Zamezení provozu bezpilotního systému

(1) Vojenský policista je oprávněn zamezit provozu bezpilotního systému technickými nebo jinými prostředky, popřípadě jeho poškozením nebo zničením, jestliže bezprostředně ohrožuje život, zdraví, majetek, veřejný pořádek, životní prostředí nebo jiný důležitý zájem chráněný jiným právním předpisem²⁶⁾.

(2) Oprávnění podle odstavce 1 lze použít pouze v nezbytné míře a po nezbytnou dobu.

§ 35

Zastavování a prohlídka dopravních prostředků

(1) Vojenský policista je oprávněn zastavit a prohlížet vozidlo, které řídí voják, a vozidlo ozbrojených sil **nebo ozbrojených sil cizího státu**.

(2) Vojenský policista je oprávněn zastavit a prohlížet dopravní prostředek v chráněném objektu a dopravní prostředek při vjíždění do chráněného objektu nebo vyjíždění z něho.

§ 36

Zajišťování bezpečnosti chráněných osob

(1) Při zajišťování bezpečnosti chráněné osoby je vojenský policista oprávněn prohlédnout osobu, zavazadlo, věci a dopravní prostředek nacházející se v prostoru, ze kterého by bylo možno ohrozit bezpečnost chráněné osoby.

(2) Vojenský policista je oprávněn prohlédnout osobu pouze tehdy, jestliže tato osoba na jeho výzvu uvedený prostor ihned neopustí nebo hrozí-li nebezpečí z prodlení.

(3) K prohlídce budovy, obydlí, pozemku nebo jiného prostoru musí mít policista svolení vlastníka nebo uživatele. Bez uvedeného svolení je vojenský policista oprávněn vykonat prohlídku jen tehdy, je-li důvodné podezření, že z budovy, obydlí, pozemku nebo jiného prostoru by měl být proveden útok na bezpečnost chráněné osoby.

(4) Prohlídka objektu, zavazadla, věci a dopravního prostředku nesmí sledovat jiný zájem než zajištění bezpečnosti chráněné osoby.

§ 36a

Krátkodobá ochrana osoby

(1) Krátkodobou ochranou osoby se pro účely tohoto zákona rozumí opatření zahrnující

- a) fyzickou ochranu,
- b) dočasnou změnu pobytu osoby, nebo
- c) použití zabezpečovací techniky.

(2) Krátkodobou ochranu Vojenská policie poskytne v odůvodněných případech osobě, které zřejmě hrozí újma na zdraví nebo jiné vážné nebezpečí, avšak nelze jí poskytnout zvláštní ochranu osob²⁷⁾. Krátkodobá ochrana podle věty první se v odůvodněných případech poskytne také osobám blízkým²⁸⁾. Krátkodobou ochranu osoby nelze poskytovat bez souhlasu osoby, které má být poskytnuta.

(3) O poskytnutí krátkodobé ochrany osoby rozhoduje na návrh pověřeného orgánu Vojenské policie náčelník Vojenské policie. V případě bezprostředně hrozícího útoku na život nebo zdraví osoby poskytne vojenský policista této osobě předběžně fyzickou ochranu do doby rozhodnutí o poskytnutí krátkodobé ochrany osoby.

§ 37
Ochrana vojenské letecké dopravy

(1) Při zajišťování ochrany vojenské letecké dopravy je vojenský policista oprávněn provést bezpečnostní prohlídku letadla, prohlídku přepravované osoby a zavazadla za účelem zjištění, zda osoba nepřepravuje věc, která by mohla být použita k teroristickému útoku nebo k jinému trestnému činu.

(2) Věcí podle odstavce 1 se rozumí zejména předměty stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím ochranu civilního letectví před protiprávními činy¹⁴⁾.

§ 38
Vojenský zkušební komisař řidičů

(1) Vojenským zkušebním komisařem řidičů může být pouze příslušník Vojenské policie, kterého určil náčelník Vojenské policie.

(2) Zkoušky odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel ~~vojáků v činné službě~~ provádí vojenský zkušební komisař řidičů, který je současně držitelem platného průkazu zkušebního komisaře podle zákona o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel.

Díl 5
Šetření přestupků

§ 39

(1) Vojenský policista je při šetření přestupku a jednání, které má znaky přestupku podle zákona o přestupcích, oprávněn vyžadovat

- a) orientační vyšetření při podezření na ovlivnění alkoholem nebo jinou návykovou látkou pomocí dechové zkoušky nebo odběrem slin nebo potu,
- b) odborné lékařské vyšetření ke zjištění alkoholu nebo jiné návykové látky včetně odběru krve, moči, slin nebo potu, a to i tehdy, nelze-li osobu předem pro její zdravotní stav ke strpění příslušných úkonů vyzvat,
- c) jiná odborná vyjádření¹⁵⁾,
- d) výpis z evidence Rejstříku trestů v případech, ve kterých by předchozí trestní postih mohl vést k posouzení skutku jako trestného činu, **nebo**
- e) **opis z evidence přestupků.**

(2) Vojenský policista je dále oprávněn ohledat místo přestupku, věc, která má vztah ke spáchanému přestupku, a v souvislosti s tím zjišťovat a zajišťovat stopy.

(3) Úkonu uvedenému v odstavci 1 písm. b) nebo c) je osoba povinna se podrobit, jen není-li to spojeno s nebezpečím pro její zdraví.

(4) Krev se musí odebrat, požádá-li o to osoba podezřelá ze spáchání přestupku.

~~§ 40~~

- ~~———— (1) Vojenský policista je oprávněn vyzvat osobu k vydání věci, jestliže~~
~~a) lze mít za to, že v řízení o přestupku může být uloženo její propadnutí anebo může být zabráná, nebo~~
~~b) jde o věc důležitou pro řízení o přestupku.~~
- ~~———— (2) Po předchozí marné výzvě k vydání věci podle odstavce 1 je vojenský policista oprávněn tuto věc odejmout.~~
- ~~———— (3) Nelze odejmout věc, jejíž hodnota je v nápadném nepoměru k povaze přestupku.~~
- ~~———— (4) O vydání nebo o odnětí věci sepíše vojenský policista úřední záznam a vystaví potvrzení. Vydanou nebo odňatou věc vojenský policista předá orgánu, který je příslušný o přestupku rozhodnout.~~

§ 40

Vydání a odnětí věci

- (1) Vojenský policista je oprávněn vyzvat osobu k vydání věci, jestliže**
a) lze mít za to, že v řízení o přestupku může být uloženo její propadnutí nebo může být zabráná, nebo
b) jde o věc důležitou pro řízení o přestupku.
- (2) Po předchozí marné výzvě k vydání věci podle odstavce 1 je vojenský policista oprávněn tuto věc odejmout. Nelze odejmout věc, jejíž hodnota je v nápadném nepoměru k povaze přestupku. Vyžaduje-li to bezpečnost osob nebo majetku nebo jiný obdobný obecný zájem, věta druhá se nepoužije.**
- (3) O vydání věci nebo jejím odnětí sepíše vojenský policista úřední záznam a osobě vystaví potvrzení. Vydanou nebo odňatou věc, je-li jí třeba k dalšímu řízení, vojenský policista předá orgánu, který je příslušný rozhodnout o přestupku; jinak ji vydá osobě, o jejímž právu na věc není pochyb, popřípadě osobě, která ji vydala nebo které byla odňata.**
- (4) Je-li věcí podle odstavce 1 nebo 2 omamná nebo psychotropní látka nebo prekursor drog nebo jiná chemická látka nebo předmět určený k výrobě omamných nebo psychotropních látek, Vojenská policie takovou věc po skončení řízení zničí nebo zaeviduje k účelům uvedeným v § 8, pokud nebylo rozhodnuto o propadnutí nebo zabrání věci. Obdobným způsobem Vojenská policie postupuje u věci uvedené ve větě první získané v souvislosti s činností uvedenou v § 41.**

Díl 6

~~Získávání poznatků o trestné činnosti~~

Získávání poznatků

§ 41

~~Získávání poznatků~~

Získávání poznatků o trestné činnosti

Vojenský policista před zahájením úkonů trestního řízení z vlastní iniciativy nebo na základě podnětu jiné osoby anebo orgánu za účelem získání poznatků o trestné činnosti vyhledává, odhaluje, a je-li to třeba, i dokumentuje skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin. V rámci činnosti podle věty první je povinen předcházet trestné činnosti.

~~§ 42~~

~~Nástrahové prostředky a zabezpečovací technika~~

~~Vojenský policista je oprávněn při předcházení a odhalování trestné činnosti, při získávání poznatků o trestné činnosti, v souvislosti s trestním řízením a v souvislosti se zajišťováním ochrany chráněné osoby používat nástrahové prostředky a zabezpečovací techniku.~~

§ 42

Zabezpečovací technika

Vojenský policista je oprávněn při předcházení a odhalování trestné činnosti, při získávání poznatků o trestné činnosti, v souvislosti s trestním řízením, v souvislosti se zajišťováním krátkodobé ochrany osoby nebo zajišťováním bezpečnosti chráněné osoby nebo chráněného objektu používat zabezpečovací techniku.

§ 43

Zvláštní finanční prostředky

(1) Zvláštními finančními prostředky se rozumí vyčleněné finanční prostředky, které jsou používány k úhradě některých výdajů v souvislosti se získáváním poznatků o trestné činnosti, používáním ~~nástrahových prostředků~~ a zabezpečovací techniky, používáním operativně pátracích prostředků podle trestního řádu a v souvislosti se zajišťováním ochrany chráněné osoby. Na nakládání se zvláštními finančními prostředky se nevztahují právní předpisy upravující hospodaření s peněžními prostředky státu.

(2) Vojenský policista nakládající se zvláštními finančními prostředky je povinen s nimi nakládat hospodárně a v souladu s účelem, na který byly poskytnuty.

Díl 7

Použití donucovacích prostředků a zbraně

§ 44

Obecné ustanovení

(1) Vojenský policista je oprávněn použít při zákroku donucovací prostředek a zbraň, k jejichž použití byl vycvičen.

(2) Zbraní podle tohoto paragrafu a § 45 až 49 se rozumí bodné, sečné a střelné zbraně, výbušniny, výbušné předměty a pomůcky.

§ 45

Donucovací prostředky

(1) Donucovacími prostředky jsou

- a) hmaty, chvaty, údery a kopy,
- b) slzotvorný, elektrický nebo jiný obdobně dočasně zneschopňující prostředek,
- c) obušek a jiný úderný prostředek,
- d) pouta,
- e) služební pes,
- f) zastavovací pás, zahrazení cesty vozidlem a jiný prostředek k násilnému zastavení vozidla nebo zabránění odjezdu vozidla,
- g) zásahová výbuška,
- h) úder střelnou zbraní,
- i) hrozba namířenou střelnou zbraní,
- j) výstražný výstřel,
- k) prostředek k zamezení prostorové orientace,
- l) vrhací prostředek s dočasně zneschopňujícími účinky, který má povahu střelné zbraně,
- m) vrhací prostředek, který nemá povahu střelné zbraně,
- n) vytlačování štítem,
- o) vytlačování vozidlem,
- p) vodní stříkač.

(2) Před použitím donucovacích prostředků je vojenský policista povinen vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od protiprávního jednání s výstrahou, že bude použit donucovací prostředek. To neplatí v případě použití prostředku k zabránění odjezdu vozidla. Od výzvy a výstrahy může upustit jen v případě, je-li sám napaden nebo je-li zjevně a bezprostředně ohrožen život nebo zdraví jiné osoby a věc nesnese odkladu.

(3) Použitím donucovacího prostředku má být dosaženo účelu sledovaného zákrokem; přitom se použije pouze takový donucovací prostředek, který je nezbytně nutný k překonání odporu osoby, která se dopouští protiprávního jednání. O tom, který z donucovacích prostředků použije, rozhoduje vojenský policista podle konkrétní situace tak, aby osobě, proti které zakročuje, nezpůsobil zřejmě nepřiměřenou újmu.

(4) Vojenský policista může použít donucovací prostředek vůči osobám, je-li jimi sám napaden nebo je ohrožen život nebo zdraví jiné osoby.

(5) Elektrický donucovací prostředek může vojenský policista použít pouze tehdy, pokud by použití jiného donucovacího prostředku zjevně nebylo dostatečné k dosažení účelu sledovaného zákrokem.

(6) Je-li důvodná obava, že může být ohrožena bezpečnost osob nebo majetku anebo že se osoba pokusí o útěk, je vojenský policista oprávněn použít pouta a prostředek k zamezení prostorové orientace také ke spoutání osoby

- a) zajištěné,**
- b) zadržené,**
- c) zatčené, nebo**

d) převzaté vojenským policistou k provedení procesních úkonů z vazby nebo výkonu trestu odnětí svobody, zabezpečovací detence, ochranného léčení nebo ochranné výchovy.

(7) Vojenský policista je oprávněn použít pouta ke vzájemnému připoutání dvou nebo více osob. Prostředek k zamezení prostorové orientace je policista oprávněn použít pouze tehdy, nelze-li účelu zákroku dosáhnout jinak.

§ 46 Použití zbraně

- (1) Vojenský policista je oprávněn použít zbraň,
- a) v nutné obraně nebo v krajní nouzi,
 - b) jestliže se nebezpečný pachatel, proti němuž zakročuje, na jeho výzvu nevzdá nebo se zdráhá opustit svůj úkryt,
 - c) aby zamezil útěku nebezpečného pachatele, jehož nemůže jiným způsobem zadržet,
 - d) nelze-li jinak překonat aktivní odpor směřující ke zmaření jeho zákroku,
 - e) aby odvrátil násilný útok, který ohrožuje chráněnou osobu, střežený nebo chráněný objekt nebo stanoviště, po marné výzvě, aby bylo upuštěno od útoku,
 - f) nelze-li jinak zadržet dopravní prostředek v chráněných objektech, jehož řidič bezohlednou jízdou vážně ohrožuje život a zdraví osob a přes opětovnou výzvu nebo znamení dané podle zákona o silničním provozu¹⁶⁾ nezastaví, nebo
 - g) ke zneškodnění zvířete ohrožujícího život nebo zdraví osoby.

(2) Použití zbraně vojenským policistou v případech uvedených v odstavci 1 písm. a) až e) je přípustné pouze tehdy, jestliže použití donucovacích prostředků by bylo zřejmě neúčinné.

(3) Před použitím zbraně v případech uvedených v odstavci 1 písm. a) až d) je vojenský policista povinen vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od protiprávního jednání, s výstrahou, že bude použito zbraně. Od výzvy s výstrahou může upustit jen tehdy, je-li přímo ohrožen jeho život nebo zdraví anebo je-li ohrožen život nebo zdraví jiné osoby a zákrok nesnese odkladu.

(4) Při použití zbraně je vojenský policista povinen dbát nutné opatrnosti, zejména aby nebyl ohrožen život nebo zdraví jiné osoby a aby co nejvíce šetřil život osoby, proti níž zákrok směřuje.

§ 47 Povinnosti vojenského policisty po použití donucovacího prostředku a zbraně

(1) Po použití donucovacího prostředku nebo zbraně, při kterém došlo ke zranění osoby, je vojenský policista povinen ihned, jakmile to okolnosti dovolí, poskytnout zraněné osobě první pomoc a zajistit lékařské ošetření. Dále je povinen učinit neodkladné úkony nebo jiná opatření, aby mohla být řádně objasněna oprávněnost použití zbraně.

(2) Zákrok, při kterém byly použity donucovací prostředky nebo zbraň, je vojenský policista povinen bezodkladně ohlásit svému nadřízenému a sepsat o něm úřední záznam s uvedením důvodů, průběhu a výsledku jejich použití. Použije-li vojenský policista donucovací prostředky nebo zbraň mimo místo svého služebního působení, ohlásí jeho

nadřízený tuto skutečnost územně příslušnému veliteli Vojenské policie.

(3) Vzniknou-li pochybnosti o oprávněnosti nebo přiměřenosti použití donucovacích prostředků nebo zbraně, anebo jestliže při jejich použití byla způsobena smrt, újma na zdraví nebo škoda na majetku, je nadřízený povinen zjistit, zda byly použity v souladu s tímto zákonem.

§ 48

Zákrok pod jednotným velením

Při zákroku Vojenské policie pod jednotným velením rozhoduje o použití donucovacího prostředku a zbraně velitel zakročující jednotky. O použití donucovacího prostředku a zbraně může na místě zákroku rozhodnout také nadřízený tohoto velitele, který tímto rozhodnutím přebírá velení do ukončení zákroku. Rozhodnutí velitele zakročující jednotky a jeho nadřízeného o použití donucovacího prostředku a zbraně musí být uchováno na obrazovém a zvukovém nebo zvukovém anebo písemném záznamu. Po použití donucovacích prostředků nebo zbraně přechází na toho, kdo rozhodl, odpovědnost za splnění povinností podle § 47.

§ 49

Zvláštní omezení

(1) Při zákroku proti zjevně těhotné ženě, osobě zjevně vysokého věku, osobě se zjevným zdravotním postižením nebo osobě zjevně mladší 15 let nesmí vojenský policista použít údery a kopy, slzotvorný, elektrický ani jiný obdobně dočasně zneschopňující prostředek, obušek ani jiný úderný prostředek, vrhací prostředek s dočasně zneschopňujícím účinkem, který má povahu střelné zbraně, vrhací prostředek, který nemá povahu střelné zbraně, vytlačování vozidlem, vytlačování štítem, služebního psa, zásahovou výbušku, úder střelnou zbraní, hrozbu namířenou zbraní, ~~varovný~~ **výstražný** výstřel a zbraň, kromě případů, jestliže taková osoba ohrožuje život nebo zdraví vojenského policisty nebo jiné osoby anebo hrozí větší škoda na majetku¹⁷⁾ a nebezpečí nelze odvrátit jinak.

(2) Omezení podle odstavce 1 neplatí pro použití slzotvorného prostředku, zásahové výbušky a vytlačování vozidlem nebo štítem, jsou-li použity proti skupině osob.

HLAVA V

HLAVA IV

OCHRANA NÁZVU, SYMBOLŮ A ZNAKU VOJENSKÉ POLICIE

§ 50

(1) Nestanoví-li jiný právní předpis jinak, nesmějí být slova „vojenská policie“ nebo slova od nich odvozená, symboly nebo znak Vojenské policie používány při obchodní, zájmové, společenské nebo sportovní činnosti nebo obsaženy v

- a) obchodní firmě,
- b) názvu právnické osoby, nebo
- c) názvu orgánů nebo organizačních článků právnických osob.

(2) Výjimku ze zákazu stanoveného v odstavci 1 může udělit náčelník Vojské policie. Výjimku neudělí, pokud by použití slov „vojenská policie“ nebo slov od něj odvozených nebo užití symbolů nebo znaku Vojské policie ohrozilo dobrou pověst Vojské policie nebo bylo způsobilé vzbudit dojem souvislosti osoby nebo organizace s Vojskou policií.

~~HLAVA VI~~

HLAVA V

PŘESTUPKY

§ 51

Přestupky fyzických osob

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) úmyslně na místě veřejnosti přístupném neoprávněně užívá na vozidle, plavidle nebo letadle zvláštní barevné provedení a označení používané na služebních vozidlech, plavidlech a letadlech Vojské policie anebo zvláštní barevné provedení a označení s ním zřejmě zaměnitelné,
- b) úmyslně na místě veřejnosti přístupném nosí neoprávněně vojenský stejnokroj Vojské policie nebo jeho části, ačkoli není vojenským policistou,
- c) odmítne na výzvu vojenského policisty bez zbytečného odkladu a bezúplatně poskytnout požadované podklady a informace, pokud jí v tom nebrání jiný právní předpis (§ 56 odst. 1), nebo
- d) v rozporu s § 25 odst. 1 a § 56 odst. 3 nezachová mlčenlivost.

(2) Za jednání podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 5 000 Kč.

§ 52

Přestupky právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 50 odst. 1 použije slova „vojenská policie“ anebo slova od nich odvozená nebo symboly nebo znak Vojské policie ve svém názvu nebo obchodní firmě,
- b) na místě veřejnosti přístupném neoprávněně užívá na vozidle, plavidle nebo letadle zvláštní barevné provedení a označení používané na služebních vozidlech, plavidlech a letadlech Vojské policie anebo zvláštní barevné provedení a označení s ním zřejmě zaměnitelné, nebo
- c) odmítne na výzvu vojenského policisty bez zbytečného odkladu a bezúplatně poskytnout požadované podklady a informace, pokud jí v tom nebrání jiný právní předpis (§ 56 odst. 1).

(2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) a c) lze uložit pokutu do 20 000 Kč a za přestupek podle odstavce 1 písm. b) pokutu do 100 000 Kč.

§ 53

Společná ustanovení k přestupkům

(1) Přestupky podle tohoto zákona projednává obecní úřad obce s rozšířenou působností.

(2) Přestupky spáchané osobami uvedenými v § 4 odst. 1 písm. b) a c) může projednat vojenský policista příkazem na místě.

~~(2)~~**(3)** Pokuty vybírá a vymáhá orgán, který je uložil.

~~HLAVA VII~~

HLAVA VI

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 54

Náhrada škody

(1) Česká republika uhradí jinému členskému státu Evropské unie nebo evropskému orgánu škodu tehdy, poskytl-li takový stát nebo orgán náhradu škody způsobené tím, že Vojenská policie předala nepřesné osobní údaje nebo předala osobní údaje v rozporu se zákonem, přičemž se zohlední možná chyba příjemce osobních údajů při jejich použití. Jinému než členskému státu Evropské unie nebo přidruženému státu se uhradí škoda podle věty první, jen je-li zaručena vzájemnost.

(2) Nejde-li o případ podle odstavce 1, náhrada škody vzniklé činností Vojenské policie se řídí jiným právním předpisem²⁾.

§ 55

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob zevního označení Vojenské policie a vojenských policistů, vzor služebního průkazu, barevné provedení a označení dopravních a speciálních prostředků Vojenské policie.

Vztahy Vojenské policie k právníkům a fyzickým osobám

§ 56

(1) Vojenská policie při plnění úkolů stanovených tímto zákonem spolupracuje s právníky a fyzickými osobami a může od nich požadovat podklady a informace. Tyto osoby jsou povinny bez zbytečného odkladu a bezúplatně požadované podklady a informace poskytnout, pokud jim v tom nebrání jiný právní předpis.

(2) Vojenský policista je oprávněn v případě nebezpečí ohrožení života a zdraví nebo majetku požádat každého o pomoc. Kdo byl o tuto pomoc požádán, je povinen ji poskytnout. Nemusí tak učinit, jestliže by tím vystavil vážnému ohrožení sebe nebo osobu uvedenou v § 26 odst. 2 anebo bránil-li tomu jiné důležité okolnosti.

(3) Každý, koho Vojenská policie požádá o poskytnutí pomoci, byl-li řádně poučen, je povinen zachovávat mlčenlivost o všem, co se v souvislosti s požadovanou nebo poskytnutou pomocí dozvěděl. O zproštění povinnosti mlčenlivosti platí obdobně ustanovení § 25 odst. 3.

§ 57

Vojenská policie při plnění svých úkolů spolupracuje s ozbrojenými bezpečnostními sbory, obecní policií, Vojenským zpravodajstvím a s obdobnými institucemi v zahraničí. Obsah spolupráce, součinnosti a vzájemné vztahy upraví dohoda, kterou za Vojenskou policii podepisuje náčelník Vojenské policie.

§ 57a

Výcvik vojenských policistů

(1) Výcvik vojenských policistů se uskutečňuje ve vojenských objektech, vojenských újezdech, vojenských útvarech, vojenských zařízeních a vojenských školách.

(2) Výcvik, který nelze uskutečnit podle odstavce 1, lze po dohodě se správními úřady, orgány územní samosprávy, anebo právníckými nebo fyzickými osobami provádět v jejich zařízeních, objektech nebo na jejich pozemcích. O provedení takového výcviku rozhoduje náčelník Vojenské policie.

(3) Výcvik v řízení vozidel ozbrojených sil lze provádět na pozemních komunikacích za podmínek stanovených právním předpisem upravujícím kategorizaci pozemních komunikací, jejich stavbu, podmínky užívání a jejich ochranu⁶⁾.

(4) Vojenská policie může poskytovat výcvik i jiným osobám než vojenským policistům, jestliže se jedná o osoby plnící úkoly ve spolupráci s Vojenskou policií nebo v její prospěch. Tento výcvik může Vojenská policie poskytovat, není-li tím ohroženo plnění jejích úkolů, na základě rozhodnutí náčelníka Vojenské policie.

§ 58

Dokumentace

(1) Úřední záznam musí být pořízen bez zbytečného odkladu po provedení úkonu a musí obsahovat označení útvaru Vojenské policie, uvedení data a času, důvodu, průběhu a okolností úkonu a podpis zpracovatele.

(2) Vojenský policista na žádost osoby vystaví bez zbytečného odkladu písemné potvrzení o provedeném úkonu.

~~HLAVA VIII~~

HLAVA VII

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 59

(1) Vojenský policista zařazený ve Vojenské policii podle zákona č. 124/1992 Sb.,

o Vojenské policii, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považuje za vojenského policistu podle tohoto zákona.

(2) Náčelník Vojenské policie podle zákona č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považuje za náčelníka Vojenské policie jmenovaného podle tohoto zákona.

§ 60

Fyzická osoba nebo právnická osoba, které nesplňují omezení podle § 50 odst. 1, jsou povinny uvést své obchodní firmy a názvy svých orgánů a organizačních článků do souladu s § 50 odst. 1 do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

~~HLAVA IX~~ HLAVA VIII

ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 61

Zrušuje se:

1. Zákon č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii.
2. Zákon č. 39/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii.
3. Zákon č. 213/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii, ve znění zákona č. 39/1995 Sb.
4. Část čtrnáctá zákona č. 413/2005 Sb., o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti.
5. Část patnáctá zákona č. 41/2009 Sb., o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím trestního zákoníku.
6. Část druhá zákona č. 150/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.
7. Vyhláška č. 212/2003 Sb., kterou se stanoví způsob zevního označení a vzor služebního průkazu vojenského policisty a barevné provedení a označení dopravních prostředků Vojenské policie.

• • •

²⁾ Například zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁾ Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

- ⁷⁾ Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů.
- ⁸⁾ Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- ⁹⁾ Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- ¹⁰⁾ Vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným os paušální částky nákladů řízení.
- ¹¹⁾ Zákon č. 219/1999 Sb.
Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů.
- ¹²⁾ Zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů.
- ¹³⁾ Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
- ¹⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 300/2008 ze dne 11. března 2008 o společných pravidlech v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy a o zrušení nařízení (ES) č. 2320/2002.
Nařízení Komise (EU) č. 185/2010 ze dne 4. března 2010, kterým se stanoví prováděcí opatření ke společným základním normám letecké bezpečnosti.
- ¹⁵⁾ Například zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů.
- ¹⁶⁾ § 79 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.
- ¹⁷⁾ § 138 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník.
- ¹⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV.
- ¹⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů).
- ²⁰⁾ **Čl. 43 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 300/2000 Sb.**
- ²¹⁾ **Čl. I bod 1 písm. b) Dohody mezi smluvními stranami Severoatlantické smlouvy publikované ve Sbírce mezinárodních smluv sdělením Ministerstva zahraničních věcí č. 1/2002 Sb. m. s.**
- ²²⁾ § 98 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- ²³⁾ Zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.
- ²⁴⁾ Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), v znění pozdějších předpisů.
- ²⁵⁾ Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.
- ²⁶⁾ Například zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

- ²⁷⁾ **Zákon č. 137/2001 Sb., o zvláštní ochraně svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.**
- ²⁸⁾ **§ 22 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.**
- ²⁹⁾ **Zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.**

ČAST DRUHÁ: Změna trestního řádu

ZÁKON č. 141/1961Sb.,

o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

• • •

§ 12

Výklad některých pojmů

- (1) Orgány činnými v trestním řízení se rozumějí soud, státní zástupce a policejní orgán.
- (2) Policejními orgány se rozumějí
- a) útvary Policie České republiky,
 - b) Generální inspekce bezpečnostních sborů v řízení o trestných činech příslušníků Policie České republiky, příslušníků Vězeňské služby České republiky, celníků anebo zaměstnanců České republiky zařazených k výkonu práce v Policii České republiky, nebo o trestných činech zaměstnanců České republiky zařazených k výkonu práce ve Vězeňské službě České republiky anebo v Celní správě České republiky, spáchaných v souvislosti s plněním jejich pracovních úkolů,
 - c) pověřené orgány Vězeňské služby České republiky v řízení o trestných činech osob ve výkonu vazby, trestu odnětí svobody a zabezpečovací detence, spáchaných ve vazební věznici, věznici nebo v ústavu pro výkon zabezpečovací detence,
 - d) pověřené celní orgány v řízení o trestných činech spáchaných porušením
 - ~~1. celních předpisů a předpisů o dovozu, vývozu nebo průvozu zboží, a to i v případech, kdy se jedná o trestné činy příslušníků ozbrojených sil nebo bezpečnostních sborů,~~
 - 1. celních předpisů a předpisů o dovozu, vývozu nebo průvozu zboží, a to i v případech, kdy se jedná o trestné činy vojáků v činné službě nebo příslušníků bezpečnostních sborů,**
 - 2. právních předpisů při umístění a pořízení zboží v členských státech Evropské unie, je-li toto zboží dopravováno přes státní hranice České republiky,
 - 3. daňových předpisů upravujících daň z přidané hodnoty,
 - 4. daňových předpisů v případech, kdy jsou celní orgány správcem daně podle jiných právních předpisů,
 - e) pověřené orgány Vojenské policie v řízení o trestných činech ~~příslušníků ozbrojených sil~~ **vojáků v činné službě** a osob, které páchají trestnou činnost proti ~~příslušníkům ozbrojených sil~~ **vojákům v činné službě** ve vojenských objektech anebo proti vojenským objektům, vojenskému materiálu nebo ostatnímu majetku státu, s nímž jsou příslušné hospodařit Ministerstvo obrany nebo jím zřízené organizační složky státu nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace zřízené nebo založené Ministerstvem obrany,
 - f) pověřené orgány Bezpečnostní informační služby v řízení o trestných činech příslušníků Bezpečnostní informační služby,
 - g) pověřené orgány Úřadu pro zahraniční styky a informace v řízení o trestných činech příslušníků Úřadu pro zahraniční styky a informace,
 - h) pověřené orgány Vojenského zpravodajství v řízení o trestných činech příslušníků

- Vojenského zpravodajství,
- i) pověřené orgány Generální inspekce bezpečnostních sborů v řízení o trestných činech příslušníků Generální inspekce bezpečnostních sborů nebo o trestných činech zaměstnanců České republiky, zařazených k výkonu práce v Generální inspekci bezpečnostních sborů.

Tím není dotčeno oprávnění státního zástupce podle § 157 odst. 2 písm. b). Není-li dále stanoveno jinak, jsou uvedené orgány oprávněny ke všem úkonům trestního řízení patřícím do působnosti policejního orgánu.

(3) Kde tento zákon mluví o soudu, rozumí se tím podle povahy věci okresní soud, krajský soud, vrchní soud nebo Nejvyšší soud České republiky (dále jen "nejvyšší soud").

(4) Kde tento zákon mluví o okresním soudu, rozumí se tím i obvodní soud, popřípadě jiný soud se stejnou působností; kde tento zákon mluví o krajském soudu, rozumí se tím i městský soud v Praze.

(5) Kde tento zákon mluví o okresním státním zástupci, rozumí se tím i obvodní státní zástupce, popřípadě jiný státní zástupce se stejnou působností; kde tento zákon mluví o krajském státním zástupci, rozumí se tím i městský státní zástupce v Praze.

(6) Stranou se rozumí ten, proti němuž se vede trestní řízení, zúčastněná osoba a poškozený a v řízení před soudem též státní zástupce a společenský zástupce; stejné postavení jako strana má i jiná osoba, na jejíž návrh nebo žádost se řízení vede nebo která podala opravný prostředek.

(7) Pokud z povahy věci nevyplývá něco jiného, rozumí se obviněným též obžalovaný a odsouzený.

(8) Po nařízení hlavního líčení se obviněný označuje jako obžalovaný.

(9) Odsouzeným je ten, proti němuž byl vydán odsuzující rozsudek, který již nabyl právní moci.

(10) Trestním řízením se rozumí řízení podle tohoto zákona a zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, trestním stíháním pak úsek řízení od zahájení trestního stíhání až do právní moci rozsudku, případně jiného rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení ve věci samé a přípravným řízením úsek řízení podle tohoto zákona od sepsání záznamu o zahájení úkonů trestního řízení nebo provedení neodkladných a neopakovatelných úkonů, které mu bezprostředně předcházejí, a nebyly-li tyto úkony provedeny, od zahájení trestního stíhání do podání obžaloby, návrhu na schválení dohody o vině a trestu, postoupení věci jinému orgánu, zastavení trestního stíhání, nebo do rozhodnutí či vzniku jiné skutečnosti, jež mají účinky zastavení trestního stíhání před podáním obžaloby, anebo do jiného rozhodnutí ukončujícího přípravné řízení, zahrnující objasňování a prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a vyšetřování.

(11) Pokračuje-li obviněný v jednání, pro které je stíhán, i po sdělení obvinění, posuzuje se takové jednání od tohoto úkonu jako nový skutek.

(12) Skutkem podle tohoto zákona se rozumí též dílčí útok pokračujícího trestného činu, není-li výslovně stanoveno jinak.

§ 161
Vyšetřovací orgány

(1) Vyšetřováním se označuje úsek trestního stíhání před podáním obžaloby, návrhu na schválení dohody o vině a trestu, postoupením věci jinému orgánu nebo zastavením trestního stíhání, včetně schválení narovnání a podmíněného zastavení trestního stíhání před podáním obžaloby, návrhu na schválení dohody o vině a trestu.

(2) Nestanoví-li zákon jinak, vyšetřování konají útvary Policie České republiky.

(3) Vyšetřování o trestných činech spáchaných příslušníky Policie České republiky, příslušníky Vězeňské služby České republiky, celníky anebo zaměstnanci České republiky zařazenými k výkonu práce v Policii České republiky a o trestných činech spáchaných zaměstnanci České republiky zařazenými k výkonu práce ve Vězeňské službě České republiky anebo v Celní správě České republiky v souvislosti s plněním jejich pracovních úkolů, koná Generální inspekce bezpečnostních sborů.

(4) Vyšetřování o trestných činech spáchaných příslušníky Generální inspekce bezpečnostních sborů, příslušníky Bezpečnostní informační služby, příslušníky Úřadu pro zahraniční styky a informace, příslušníky Vojenského zpravodajství anebo příslušníky Vojenské policie a vyšetřování o trestných činech zaměstnanců České republiky, zařazených k výkonu práce v Generální inspekci bezpečnostních sborů, koná státní zástupce; přitom postupuje přiměřeně podle ustanovení upravujících postup policejního orgánu konajícího vyšetřování. Ustanovení o souhlasu státního zástupce, který je třeba k provedení úkonu policejním orgánem, se neužijí. Při vyšetřování trestných činů spáchaných příslušníky Generální inspekce bezpečnostních sborů, příslušníky Bezpečnostní informační služby, příslušníky Úřadu pro zahraniční styky a informace, příslušníky Vojenského zpravodajství anebo příslušníky Vojenské policie a při vyšetřování trestných činů zaměstnanců České republiky, zařazených k výkonu práce v Generální inspekci bezpečnostních sborů, může státní zástupce požádat orgány uvedené v § 12 odst. 2 v rámci jejich působnosti o opatření jednotlivého důkazu nebo provedení jednotlivého úkonu vyšetřování, o součinnost při opatrování důkazu nebo provádění úkonu vyšetřování, o předvedení osoby nebo za podmínek podle § 62 odst. 1 o doručení písemnosti. Tento orgán je povinen státnímu zástupci urychleně vyhovět.

(5) Za splnění podmínek uvedených v § 20 odst. 1 koná

a) Generální inspekce bezpečnostních sborů vyšetřování podle odstavce 3 i proti těm spoluobviněným, kteří nejsou příslušníky Policie České republiky, příslušníky Vězeňské služby České republiky anebo celníky nebo zaměstnanci České republiky, zařazenými k výkonu práce v Policii České republiky, Vězeňské službě České republiky anebo v Celní správě České republiky,

b) státní zástupce vyšetřování podle odstavce 4 i proti těm spoluobviněným, kteří nejsou příslušníky Generální inspekce bezpečnostních sborů, příslušníky Bezpečnostní informační služby, příslušníky Úřadu pro zahraniční styky a informace anebo příslušníky Vojenského zpravodajství anebo příslušníky Vojenské policie nebo zaměstnanci České republiky, zařazenými k výkonu práce v Generální inspekci bezpečnostních sborů.

Ustanovení § 23 tím není dotčeno.

(6) Vyšetřování může konat i kapitán lodi při dálkových plavbách o trestných činech spáchaných na této lodi; přitom postupuje přiměřeně podle ustanovení upravujících postup

policejního orgánu konajícího vyšetřování.

~~(7) Vyšetřování o trestných činech příslušníků ozbrojených sil a osob, které páchají trestnou činností proti příslušníkům ozbrojených sil ve vojenských objektech anebo proti vojenským objektům, vojenskému materiálu nebo ostatnímu majetku státu, s nímž jsou příslušné hospodařit Ministerstvo obrany nebo jím zřízené organizační složky státu nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace zřízené nebo založené Ministerstvem obrany, koná pověřený orgán Vojenské policie.~~

(7) Vyšetřování o trestných činech vojáků v činné službě, s výjimkou vojáků v činné službě uvedených v odstavci 4, a osob, které páchají trestnou činností proti vojákům v činné službě ve vojenských objektech anebo proti vojenským objektům, vojenskému materiálu nebo ostatnímu majetku státu, s nímž jsou příslušné hospodařit Ministerstvo obrany nebo jím zřízené organizační složky státu nebo s nímž jsou příslušné hospodařit anebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace zřízené nebo založené Ministerstvem obrany, koná pověřený orgán Vojenské policie, pokud konal prověřování.

(8) Jednotlivé úkony vyšetřování mohou na základě dožádání provést i jiné policejní orgány.

• • •

ČÁST TŘETÍ: Změna lesního zákona

ZÁKON č. 289/1995 Sb.,

o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

• • •

§ 56 Společná ustanovení k přestupkům

(1) Poruší-li osoby uvedené v § 54 v době jednoho roku od nabytí právní moci rozhodnutí o uložení pokuty znovu tutéž povinnost, za jejíž porušení jim již byla uložena pokuta podle tohoto zákona, lze uložit další pokutu až do výše dvojnásobku částky stanovené tímto zákonem.

(2) Uložením pokuty není dotčena povinnost k náhradě škody, k poplatkům podle tohoto zákona ani povinnost odstranit protiprávní stav.

(3) Přestupky podle tohoto zákona projednává a pokuty vybírá orgán státní správy lesů.

(4) Pokuty jsou příjmem Státního fondu životního prostředí.

(5) Přestupky podle § 53 odst. 1 může projednat příkazem na místě vojenský policista, jde-li o osoby podle § 4 odst. 1 písm. b) a c) zákona o Vojenské policii.

• • •

ČAST ČTVRTÁ: Změna zákona o návykových látkách

ZÁKON č. 167/1998 Sb.,

o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

• • •

§ 40 Společná ustanovení

(1) Přestupky podle § 36 odst. 1 a 2, s výjimkou přestupků podle § 36 odst. 1 písm. l) a q), spáchaných ve zdravotnickém zařízení včetně lékárny, podle § 36 odst. 1 písm. m), o), p), r), x) a y) a podle § 36 odst. 2 písm. a), b), h) a i), projednává Ministerstvo zdravotnictví.

(2) Přestupky podle § 36 odst. 1 písm. l), o), p) a q) a podle § 36 odst. 2 písm. h) a i), spáchané ve zdravotnickém zařízení mimo lékárnu, projednává krajský úřad.

(3) Přestupky podle § 36 odst. 1 písm. l) a q) a podle § 36 odst. 2 písm. h) a i), spáchané v lékárně, a podle § 36 odst. 3 písm. a), b) a c) a podle § 36 odst. 6 projednává Státní ústav pro kontrolu léčiv.

(4) Přestupky podle § 36 odst. 1 písm. m), r), x) a y), § 36 odst. 2 písm. a) a b) a podle § 36 odst. 5 písm. a) a b) a přestupky podle § 39 odst. 1 písm. a) a b) projednává Celní správa České republiky.

(5) Přestupky podle § 36 odst. 4 písm. a) a b) projednává Veterinární ústav.

(6) Přestupky podle § 39 odst. 2 projednává obecní úřad obce s rozšířenou působností.

(7) Přestupky podle § 39 odst. 2 může projednat příkazem na místě orgán Policie České republiky, **nebo vojenský policista, jde-li o osoby podle § 4 odst. 1 písm. b) a c) zákona o Vojenské policii.**

(8) Pokuty vybírá a vymáhá orgán, který je uložil. Rozhodnutí o uložení pokuty lze vykonat do 5 let po uplynutí lhůty určené pro jejich zaplacení.

(9) Přestupky podle § 39 odst. 2 se zapisují do evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů.

• • •

ČÁST PÁTÁ: Změna zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla

ZÁKON č. 168/1999 Sb.,

o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

• • •

§ 16b Společná ustanovení

(1) Přestupky podle tohoto zákona projednává obecní úřad obce s rozšířenou působností, v hlavním městě Praze její městská část. Přestupky podle § 16 odst. 2) může projednávat Policie České republiky **nebo Vojenská policie** příkazem na místě. V případě zjištění porušení § 1 odst. 2 informuje orgán podle věty první o této skutečnosti bez zbytečného odkladu Kancelář, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup. V informaci uvede údaje o vozidle a jeho vlastníku.

(2) Místní příslušnost správního orgánu k projednání přestupku fyzické osoby podle § 16 odst. 1 se řídí bydlištěm fyzické osoby podezřelé z jeho spáchání a místní příslušnost k projednání přestupku právnické nebo podnikající fyzické osoby podle § 16 odst. 1 se řídí sídlem právnické nebo podnikající fyzické osoby podezřelé ze spáchání přestupku.

(3) Pokuty vymáhá a vybírá orgán, který je uložil. Pokuty uložené příkazem na místě Policií České republiky **nebo Vojenskou policií** na místě nezaplacené vymáhá příslušný správce daně.

§ 17 Kontrola pojištění odpovědnosti

(1) Při provozu vozidla na pozemní komunikaci je jeho řidič povinen mít u sebe zelenou kartu nebo doklad o hraničním pojištění a na požádání jej předložit příslušníku Policie České republiky **nebo vojenskému policistovi, jde-li o řidiče, vůči kterému provádí úkony podle § 9 zákona o Vojenské policii**. To neplatí pro řidiče vozidla s výjimkou z pojištění odpovědnosti a řidiče cizozemského vozidla, jehož pojištění odpovědnosti je zaručeno kanceláří pojistitelů cizího státu.

(2) Policie České republiky provádí kontrolu pojištění odpovědnosti v případě vstupu cizozemského vozidla na území České republiky. Není-li dále stanoveno jinak, Policie České republiky neprovádí kontrolu pojištění odpovědnosti v případě vstupu na území České republiky cizozemského vozidla s obvyklým stanovištěm na území jiného členského státu a vozidla s obvyklým stanovištěm na území jiného než členského státu, pokud takové vozidlo

vstupuje na území České republiky z území jiného členského státu.

(3) Policie České republiky je oprávněna provádět kontrolu pojištění odpovědnosti při každém vstupu vozidla s obvyklým stanovištěm na území jiného členského státu na území České republiky, které je uvedeno v seznamu vozidel, který členský stát předal, v souladu s právem Evropských společenství,^{20b)} ministerstvu a Komisi Evropských společenství.

(4) Policie České republiky provádí namátkovou kontrolu pojištění odpovědnosti, která nesmí být diskriminační, je prováděna jako součást hraniční policejní kontroly a není zaměřena výlučně jen na kontrolu pojištění odpovědnosti toho vozidla, které má obvyklé stanoviště na území jiného státu než České republiky a které vstupuje na území České republiky z jiného členského státu.

(5) Seznam vozidel podle odstavce 3 a všechny jeho změny předává ministerstvo bez zbytečného odkladu po jeho obdržení Kanceláři a Policii České republiky. Ministerstvo oznamuje ostatním členským státům a Komisi Evropských společenství seznam osob s výjimkou z pojištění odpovědnosti^{20b)}.

• • •

ČÁST ŠESTÁ: Změna zákona o zajišťování obrany České republiky

ZÁKON č. 222/1999 Sb.,

o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

• • •

Přestupky fyzických osob

§ 64

- (1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že
- a) neposkytne na žádost příslušných správních úřadů a orgánů územních samosprávných celků údaje a informace v nezbytně nutném rozsahu pro potřeby přípravy a realizace opatření v zájmu zajišťování obrany státu,
 - b) za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu neuposlechne zákazu svolávat shromáždění na veřejném prostranství včetně pouličních průvodů a manifestací, nebo
 - c) úmyslně poruší zákaz, omezení vstupu **nebo režim ochrany a vstupu** do objektu důležitého pro obranu státu.

(2) Přestupek podle odstavce 1 písm. c) se zapisuje do evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů.

(3) Fyzická osoba se jako pověřený pracovník dopustí přestupku tím, že poruší povinnost mlčenlivosti o skutečnostech, o kterých se dozvěděla v souvislosti s plněním úkolů

při zajišťování obrany státu, pokud se porušením povinnosti mlčenlivosti nedopustila trestného činu. Porušení povinnosti zachovávat mlčenlivost o utajované informaci podle zákona upravujícího ochranu utajovaných informací není tímto zákonem dotčeno.

- (4) Fyzická osoba, které byla uložena pracovní povinnost, se dopustí přestupku tím, že
- a) se nepodrobí lékařské prohlídce,
 - b) nenastoupí k výkonu práce u zaměstnavajícího ve stanoveném čase a do určeného místa, nebo
 - c) nevykonává u zaměstnavajícího podle potřeb zajišťování obrany státu určené práce, a to i nad časový limit stanovený ve zvláštních právních předpisech, včetně prací v noci, ve dnech pracovního klidu a ve dnech státních svátků.

(5) Povolávaná fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že neoznámí příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností svoji zdravotní nezpůsobilost k výkonu jí určeného druhu práce.

(6) Fyzická osoba, která nebyla osvobozena od povinnosti poskytovat pracovní výpomoc a které nebyla uložena pracovní povinnost nebo která nebyla povolána k mimořádné službě, se dopustí přestupku tím, že za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu neposkytuje pracovní výpomoc.

(7) Fyzická osoba určená k pracovní výpomoci se dopustí přestupku tím, že odmítne vykonávat práce nad časový limit stanovený zvláštním právním předpisem, včetně prací v noci, ve dnech pracovního klidu a ve dnech státních svátků.

(8) Občan se dopustí přestupku tím, že se za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu odmítne připravovat k obraně státu.

(9) Fyzická osoba, která neprovádí záchranné práce nebo nezabezpečuje poskytování pomoci v případě bezprostředního ohrožení zdraví nebo života, se za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu dopustí přestupku tím, že neuposlechne

- a) zákazu vstupu do vyznačených prostor,
- b) příkazu zdržovat se v místě pobytu nebo pobývat v příkázaném místě, nebo
- c) zákazu vycházení z budov nebo staveb určených k ochraně obyvatel.

• • •

Přestupky právnických a podnikajících fyzických osob

§ 67

- (1) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že
- a) neumožní provedení činností spojených s výběrem, evidencí a určením věcných prostředků pro potřeby zajišťování obrany státu nebo s jejich kontrolou,
 - b) neumožní v souvislosti s provedením činností podle písmene a) vstup pověřených pracovníků obce s rozšířenou působností zařazených do obecního úřadu, ministerstva a jiných správních úřadů, pokud o věcné prostředky požádali, do objektů,
 - c) jako vlastník věcných prostředků neumožní, aby s jí poskytnutými věcnými prostředky bylo naloženo způsobem určeným v rozhodnutí příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností,

- d) neoznámí příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností podstatné změny určených věcných prostředků, které mají význam pro jejich využitelnost, bezprostředně poté, kdy tyto změny nastaly,
- e) neposkytne na žádost příslušných správních úřadů a orgánů územních samosprávných celků údaje a informace v nezbytně nutném rozsahu pro potřeby přípravy a realizace opatření v zájmu zajišťování obrany státu,
- f) poruší zákaz, omezení vstupu **nebo režim ochrany a vstupu** do objektu důležitého pro obranu státu nebo
- g) za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu neuposlechne zákazu svolávat shromáždění na veřejném prostranství včetně pouličních průvodů a manifestací.

(2) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se jako vlastník nebo provozovatel objektu důležitého pro obranu státu dopustí přestupku tím, že nezabezpečí provozuschopnost takového objektu pro účely zajištění obrany státu a neumožní jeho užití k tomuto účelu.

(3) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se jako zaměstnavatel dopustí přestupku tím, že neposkytne pracovní volno zaměstnancům, kteří byli povoláni k pracovním výpomocem nebo k plnění pracovních povinností v zájmu zajišťování obrany státu.

(4) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se jako zaměstnavající, u kterého se vykonává pracovní povinnost nebo pracovní výpomoc, dopustí přestupku tím, že

- a) neoznámí příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nástup povolané fyzické osoby k plnění pracovní povinnosti nebo pracovní výpomoci, nebo
- b) neohlásí příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností v dostatečném časovém předstihu zánik potřeby pracovní povinnosti nebo pracovní výpomoci.

(5) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se jako poskytovatel zdravotních služeb dopustí přestupku tím, že u povolávané osoby nezajistí přednostní provedení lékařské prohlídky k posouzení zdravotní způsobilosti k navrhované práci oproti poskytování dalších zdravotních služeb jiným osobám.

• • •

§ 68a

Společné ustanovení k přestupkům

(1) Přestupky podle tohoto zákona projednává místně příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností.

(2) **Přestupek podle § 64 odst. 1 písm. c) nebo podle § 67 odst. 1 písm. f) může projednat příkazem na místě vojenský policista.**

• • •

ČÁST SEDMÁ: Změna zákona o silničním provozu

ZÁKON č. 361/2000 Sb.,

o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

• • •

§ 124 Působnost

(1) Státní správu ve věcech provozu na pozemních komunikacích vykonává ministerstvo, které je ústředním orgánem státní správy ve věcech provozu na pozemních komunikacích, krajský úřad, obecní úřad obce s rozšířenou působností, Ministerstvo vnitra a policie.

(2) Ministerstvo

- a) povoluje výjimky podle § 43 odst. 5 a § 83 odst. 5,
- b) stanoví po písemném vyjádření Ministerstva vnitra místní a přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích na dálnici a užití zařízení pro provozní informace na dálnici,
- c) schvaluje na žádost a náklady výrobce nebo výhradního dovozce provedení a používání dopravních značek, světelných a akustických signálů, dopravních zařízení a zařízení pro provozní informace,
- d) rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí krajského úřadu vydaného podle tohoto zákona,
- e) vede centrální registr řidičů,
- f) zabezpečuje výrobu a distribuci řidičských průkazů, mezinárodních řidičských průkazů a dalších dokladů stanovených tímto zákonem,
- g) zabezpečuje výrobu a na základě požadavků obecních úřadů obcí s rozšířenou působností i distribuci paměťových karet řidiče a vede jejich centrální evidenci,
- h) provádí prevenci v oblasti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích,
- i) na žádost příslušného orgánu jiného členského státu ověřuje a sděluje údaje o platnosti a rozsahu řidičských oprávnění.

(3) Ministerstvo nebo jím pověřená osoba zajišťuje informovanost veřejnosti o situacích v provozu na pozemních komunikacích, které mají vliv na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích. Za tím účelem jsou policie, obecní policie, silniční správní úřady, správci pozemních komunikací a Hasičský záchranný sbor povinni poskytovat ministerstvu aktuální informace, které mají vliv na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích. Prováděcí právní předpis stanoví druh informací, které mají vliv na bezpečnost a plynulost silničního provozu, způsob předávání informací, způsob sběru informací a způsob zveřejňování informací pro potřeby dopravní veřejnosti.

(4) Krajský úřad

- a) povoluje výjimky podle § 43 odst. 5,
- b) stanoví místní a přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích na silnici I. třídy

- a užití zařízení pro provozní informace na silnici I. třídy; místně příslušný je krajský úřad, v jehož územním obvodu se silnice I. třídy nachází,
- c) provádí prevenci v oblasti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích.

(5) Obecní úřad obce s rozšířenou působností

- a) pověřuje osoby oprávněné k zastavování vozidel podle § 79 odst. 1 písm. j),
- b) uděluje, podmiňuje, omezuje, odnímá a vrací řidičské oprávnění a zrušuje podmínění nebo omezení řidičského oprávnění,
- c) nařizuje přezkoumání zdravotní způsobilosti držitele řidičského oprávnění,
- d) nařizuje přezkoušení z odborné způsobilosti držitele řidičského oprávnění,
- e) vydává a vyměňuje řidičské průkazy a mezinárodní řidičské průkazy,
- f) vyměňuje řidičské průkazy členského státu, řidičské průkazy vydané cizím státem podle § 116,
- g) zapisuje do mezinárodního řidičského průkazu vydaného cizím státem skutečnosti podle § 107 a oznamuje je orgánu cizího státu, který tento mezinárodní řidičský průkaz vydal,
- h) vede registr řidičů a vydává data z registru řidičů,
- i) vydává speciální označení vozidel podle § 67,
- j) projednává přestupky podle tohoto zákona,
- k) provádí v registru řidičů záznamy o počtech bodů dosažených řidiči v bodovém hodnocení a o odečtu bodů,
- l) projednává námitky a rozhoduje ve věci záznamu o počtu řidičem dosažených bodů v bodovém hodnocení,
- m) provádí prevenci v oblasti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích,
- n) informuje orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo o podmíněném zastavení trestního stíhání,
 1. o odevzdání řidičského průkazu držitelem řidičského průkazu, který se zavázal zdržet se řízení motorových vozidel během zkušební doby tohoto podmíněného odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněného zastavení trestního stíhání,
 2. o žádosti o řidičské oprávnění osoby, která se zavázala během zkušební doby tohoto podmíněného odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněného zastavení trestního stíhání zdržet se řízení motorových vozidel, pokud nebyl příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností vyrozuměn o tom, zda se tato osoba ve zkušební době osvědčila, nebo o tom, že se má za to, že se osvědčila; zároveň obecní úřad obce s rozšířenou působností informuje orgán činný v trestním řízení o tom, zda žadatel doložil odbornou způsobilost.

(6) Obecní úřad obce s rozšířenou působností stanoví místní a přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích na silnici II. a III. třídy, místní komunikaci a veřejně přístupné účelové komunikaci a užití zařízení pro provozní informace na silnici II. a III. třídy, místní komunikaci a veřejně přístupné účelové komunikaci. Místně příslušný je obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož územním obvodu se pozemní komunikace nachází.

(7) Kterýkoli obecní úřad obce s rozšířenou působností je příslušný k

- a) vedení řízení o
 1. udělení nebo rozšíření řidičského oprávnění,
 2. vydání řidičského průkazu nebo mezinárodního řidičského průkazu,
 3. vydání paměťové karty řidiče,
 4. výměně řidičského průkazu členského státu nebo řidičského průkazu vydaného cizím státem,
- b) přijetí vzdání se řidičského oprávnění podle § 93 odst. 2 písm. c) nebo § 94 odst. 2, přijetí

oznámení změny údajů v řidičském průkazu nebo mezinárodním řidičském průkazu, přijetí vrácené nebo odevzdané paměťové karty řidiče, přijetí ohlášení ztráty, odcizení, poškození nebo zničení řidičského průkazu nebo mezinárodního řidičského průkazu a k dalším souvisejícím úkonům,

- c) poskytnutí údajů z registru řidičů nebo k vydání výpisu z registru řidičů o záznamech bodového hodnocení řidiče.

(8) Obecní úřad obce s rozšířenou působností, který vedl řízení nebo provedl úkon podle odstavce 7, zapíše související údaje do registru řidičů.

(9) K činností uvedeným v hlavě III, IV a V tohoto zákona, které vykonává obecní úřad obce s rozšířenou působností, s výjimkou činností uvedených v odstavci 7 nebo 8, je příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož územním obvodu se nachází obvyklé bydliště žadatele o řidičské oprávnění, žadatele o vrácení řidičského oprávnění, držitele řidičského oprávnění nebo držitele řidičského průkazu nebo, jde-li o osoby bez obvyklého bydliště na území České republiky, místo studia.

(10) Ministerstvo vnitra spolupracuje s ministerstvem při provádění prevence v oblasti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích.

(11) Policie vykonává dohled na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích tím, že

- a) kontroluje dodržování povinností účastníků a pravidel provozu na pozemních komunikacích a podílí se na jeho řízení,
- b) objasňuje dopravní nehody,
- c) vede evidenci dopravních nehod,
- d) projednává příkazem na místě přestupky podle tohoto zákona,
- e) provádí prevenci v oblasti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích.

(12) Příkazem na místě může vojenský policista projednat přestupky podle § 125c odst. 1 až 3, jde-li o osobu provádějící výcvik řidičů vozidel ozbrojených sil nebo řidiče, vůči kterému provádí úkony podle § 9 zákona o Vojenské policii, s výjimkou vojáků v činné službě.

~~(12)~~**(13)** Při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích jsou příslušníci Policie ve služebním stejnokroji oprávněni zejména

- a) dávat pokyny k řízení provozu na pozemních komunikacích,
- b) zastavovat vozidla,
- c) zabránit v jízdě řidiči podle § 118a,
- d) zadržet řidičský průkaz podle § 118b,
- e) zakázat řidiči jízdu na nezbytně nutnou dobu nebo mu přikázat směr jízdy, vyžaduje-li to bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, popřípadě jiný veřejný zájem,
- f) vyzvat řidiče a učitele autoškoly k vyšetření podle zvláštního právního předpisu⁷⁾ ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem,
- g) vyzvat řidiče a učitele autoškoly k vyšetření podle zvláštního právního předpisu⁷⁾ ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou,
- h) vyzvat řidiče motorového vozidla k předložení dokladů k řízení a provozu vozidla,
- i) vyzvat řidiče motorového vozidla ke kontrole maximální přípustné hmotnosti na nápravu, maximální přípustné hmotnosti vozidla nebo jízdní soupravy nebo technického stavu

- vozidla nebo jízdní soupravy,
- j) rozhodnout o odstranění vozidla, je-li překážkou provozu na pozemní komunikaci, postupem dle § 45 odst. 4, nebo vozidla, které neoprávněně stojí na vyhrazeném parkovišti,
 - k) použít technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla podle zvláštního právního předpisu³⁷⁾,
 - l) vybírat kauce podle § 124a,
 - m) zadržet osvědčení o registraci vozidla podle § 6b,
 - n) zajistit vozidlo nebo osvědčení o registraci vozidla podle § 124c.

(13)(14) Příkazem na místě může obecní policie projednat přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodů 1, 3 až 6 a 8 až 10. Příkazem na místě může obecní policie dále projednat přestupek podle tohoto zákona spáchaný

- a) porušením místní nebo přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích,
- b) nedovoleným zastavením nebo stáním vozidla na pozemní komunikaci, nebo
- c) porušením pravidel pro chůzi, jízdu na jízdním kole, jízdu nemotorových vozidel, jízdu na zvířatech, vedení a hnaní zvířat nebo užívání osobního přepravníku.

• • •

ČÁST OSMÁ: Změna zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich

ZÁKON č. 250/2016 Sb.

o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

• • •

§ 91 Ukládání pokuty příkazem na místě

(1) Správní orgán může příkazem na místě uložit pouze pokutu, pokud nestačí domluva a obviněný nebo osoba jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, souhlasí se zjištěným stavem věci, s právní kvalifikací skutku, s uložením pokuty a její výší a s vydáním příkazového bloku. Příkazem na místě lze uložit pokutu nejvýše 10 000 Kč. Mladistvému obviněnému lze příkazem na místě uložit pokutu nejvýše 2 500 Kč; to neplatí, je-li mladistvý podnikající fyzickou osobou.

- (2) Pokutu příkazem na místě může kromě příslušného správního orgánu uložit
- a) orgán Policie České republiky za přestupek proti pořádku ve státní správě v působnosti Policie České republiky, za přestupek proti pořádku v územní samosprávě, za přestupek proti veřejnému pořádku, přestupek proti občanskému soužití a přestupek proti majetku,
 - b) orgán Vojenské policie za přestupek proti pořádku ve státní správě nebo za přestupek na úseku všeobecné vnitřní správy, pokud k němu došlo na úseku státní správy v působnosti Vojenské policie, za přestupek proti veřejnému pořádku, proti občanskému soužití a přestupek proti majetku, jde-li o přestupek osoby ~~podle § 3~~ **podle § 4 odst. 1** zákona o Vojenské policii,

- c) orgán státní báňské správy za přestupek proti pořádku ve státní správě, pokud jím byly porušeny povinnosti vyplývající z ustanovení horních předpisů v působnosti orgánů státní báňské správy,
- d) orgán inspekce práce za přestupek proti pořádku ve státní správě, pokud jím byly porušeny právní předpisy o bezpečnosti práce, dopustil-li se tohoto přestupku zaměstnanec na svém pracovišti nebo podnikatel ve svých prostorách, a
- e) strážník obecní policie za přestupek, jehož projednání je v působnosti obce, za přestupek proti občanskému soužití, pokud nebyl spáchán porušením zákona o silničním provozu, a za přestupek proti pořádku ve státní správě spáchaný neoprávněným stáním vozidla na místní komunikaci nebo jejím úseku, které lze podle nařízení obce použít ke stání jen za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy a při splnění podmínek stanovených tímto nařízením.

• • •

ČÁST DEVÁTÁ: Změna zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek

ZÁKON č. 65/2017 Sb.,

o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

• • •

§ 34

~~Působnost Policie České republiky a obecní policie~~ Působnost Policie České republiky, obecní policie a Vojské policie

(1) Policie České republiky kontroluje dodržování všech povinností stanovených tímto zákonem, s výjimkou povinností podle § 4, § 6 odst. 6, § 12, 23 až 29.

(2) Obecní policie kontroluje dodržování všech povinností stanovených tímto zákonem, s výjimkou povinností podle § 4, 6, 7, 12, 15, 23 až 29.

(3) Vojská policie kontroluje dodržování všech povinností stanovených tímto zákonem, s výjimkou povinností podle § 4, 6, 7, 12, 15 a 23 až 29.

~~(3)~~(4) Zjistí-li Policie České republiky nebo obecní policie tabákové výrobky, bylinné výrobky určené ke kouření nebo lihoviny na místě, kde je zakázán jejich prodej, sdělí tuto skutečnost bez zbytečného odkladu správci spotřební daně; to neplatí po dobu, po kterou by tím došlo k ohrožení plnění úkolů Policie České republiky nebo k ohrožení účelu trestního řízení.

• • •

§ 40
Společná ustanovení k přestupkům

(2) Příkazem na místě může přestupky projednávat

- a) orgán Policie České republiky, jde-li o přestupky podle § 35 odst. 1 písm. a), e) až g), i), k), l), n) až p),
- b) obecní policie, jde-li o přestupky podle § 35 odst. 1 písm. a), e) až g), i), k), l), n) až p),
- c) orgán ochrany veřejného zdraví, jde-li o přestupky podle § 35 odst. 1 písm. a), e) a g),
- d) obecní živnostenský úřad, jde-li o přestupky podle § 35 odst. 1 písm. a)-,
- e) Vojenská policie, jde-li o přestupky podle § 35 odst. 1 písm. a), e) až g), i), k), l), n) až p), spáchané osobou podle § 4 odst. 1 písm. b) a c) zákona o Vojenské policii, s výjimkou vojáků v činné službě.**

(3) Pokutu vybírá orgán, který ji uložil.

• • •

Návrh
VYHLÁŠKA
ze dne 2020,

o náležitostech potvrzení o zadržení řidičského průkazu

Ministerstvo obrany stanoví podle § 9 odst. 8 zákona č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů:

§ 1
Předmět úpravy

Tato vyhláška upravuje

- a) náležitosti potvrzení o zadržení řidičského průkazu,
- b) vzor potvrzení zadržení řidičského průkazu.

§ 2
Náležitosti potvrzení o zadržení řidičského průkazu

(1) Potvrzení o zadržení řidičského průkazu se vyhotovuje v českém jazyce a obsahuje

- a) označení útvaru Vojenské policie (dále jen „Vojenská policie“), jehož je vojenský policista, který řidičský průkaz zadržel, příslušníkem,
- b) jméno, příjmení a adresu pobytu držitele zadrženého řidičského průkazu,
- c) rodné číslo držitele zadrženého řidičského průkazu, pokud mu bylo přiděleno, jinak datum jeho narození,
- d) číslo a datum vydání zadrženého řidičského průkazu a označení úřadu, který zadržený řidičský průkaz vydal,
- e) důvod zadržení řidičského průkazu, včetně stručného popisu skutku, na jehož základě došlo k zadržení řidičského průkazu, s označením místa a času spáchání tohoto skutku,
- f) poučení o důsledku zadržení řidičského průkazu,
- g) datum vystavení potvrzení o zadržení řidičského průkazu a podpis vojenského policisty, který řidičský průkaz zadržel,
- h) vyjádření držitele zadrženého řidičského průkazu, chce-li se k zadržení řidičského průkazu vyjádřit,
- i) podpis držitele zadrženého řidičského průkazu, případně vojenským policistou učiněnou poznámku, že se držitel zadrženého řidičského průkazu odmítl podepsat.

(2) Vzor potvrzení o zadržení řidičského průkazu je uveden v příloze.

§ 3
Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2021.

Ministr:

Vzor potvrzení o zadržení řidičského průkazu

<p>-----</p> <p>Označení útvaru Vojenské policie</p> <p>POTVRZENÍ o zadržení řidičského průkazu</p>		
Jméno:	Příjmení:	
Adresa pobytu:		
Datum narození:	Rodné číslo:	
Jmenovanému byl zadržen		
Řidičský průkaz číslo:	vydaný dne:	vydaný kým:
Důvod zadržení řidičského průkazu, včetně stručného popisu skutku, na jehož základě došlo k zadržení řidičského průkazu, s označením místa a času spáchání tohoto skutku:		
Poučení o důsledku zadržení řidičského průkazu podle § 9 odst. 8 zákona č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů: „ Po dobu zadržení řidičského průkazu nesmí držitel řidičského oprávnění řídit motorové vozidlo. “		
Vyjádření držitele zadrženého řidičského průkazu:		
Podpis držitele zadrženého řidičského průkazu:		
Datum a podpis vojenského policisty:		

Rozdílová tabulka návrhu předpisu ČR s právními předpisy EU

Změna zákona o Vojenské policii

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU			
Ustanovení	Obsah	Celex č.	Ustanovení	Obsah	Poznámka
§ 3	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>(1) Vojenská policie při plnění úkolů podle § 1 působí na území České republiky i na území cizích států.</p> <p>(2) Vojenský policista plní úkoly na území cizího státu</p> <ul style="list-style-type: none"> a) za podmínek, v rozsahu a způsobem stanoveným mezinárodní smlouvou, b) v rámci zahraniční nebo jiné operace, které se Česká republika účastní na základě rozhodnutí mezinárodní organizace, jejímž je členem nebo s níž má uzavřeny příslušné mezinárodní smlouvy, nebo na základě rozhodnutí příslušného orgánu nebo instituce Evropské unie, nebo c) na základě rozhodnutí ministra obrany vydaného <ul style="list-style-type: none"> 1. na základě žádosti příslušného orgánu cizího státu, nebo 2. se souhlasem příslušného orgánu cizího státu. <p>(3) V případě, že vojenský policista plní úkoly na území cizího státu, může tak činit i mimo organizační strukturu Vojenské policie; tím není</p>	32008D 615	Čl. 17 odst. 1	<p style="text-align: center;">Společné operace</p> <p>1. S cílem posílit policejní spolupráci mohou příslušné orgány určené členskými státy, pro zachování veřejného pořádku a bezpečnosti a předcházení trestným činům, zavést společné hlídky a jiné společné operace, v rámci kterých se určení příslušníci nebo jiní státní zaměstnanci z určitého členského státu (dále jen "příslušníci") účastní operací na území jiného členského státu.</p> <p style="text-align: center;">Pomoc v souvislosti s masovými shromážděními, katastrofami a vážnými nehodami</p> <p>Příslušné orgány členských států si poskytují vzájemnou pomoc v souladu s vnitrostátním právem v souvislosti s masovými shromážděními a podobnými významnými událostmi, katastrofami a vážnými nehodami za účelem předcházení trestným činům a zachování veřejného pořádku a bezpečnosti prostřednictvím</p>	

	dotčeno jeho odborné řízení náčelníkem Vojenské policie.		Čl. 20	<p>c) vyslání příslušníků, specialistů a poradců a poskytnutí vybavení na žádost členského státu, na jehož území situace nastala, je-li to možné.</p> <p>Ochrana a pomoc</p> <p>Členské státy poskytují příslušníkům jiných členských států překračujícím hranici stejnou ochranu a pomoc při výkonu jejich povinností jako svým vlastním příslušníkům.</p>	
§ 25a	<p>§ 25a</p> <p>(1) Osoba omezená na svobodě vojenským policistou nesmí být podrobena mučení nebo krutému, nelidskému anebo ponižujícímu zacházení a nesmí s ní být zacházeno takovým způsobem, který nerespektuje lidskou důstojnost. Vojenský policista, který se stane svědkem takového zacházení, má povinnost přijmout opatření k zamezení takovému zacházení a oznámit je bezodkladně svému nadřízenému.</p> <p>(2) Osoba omezená na svobodě má právo zajistit si na vlastní náklady právní pomoc a mluvit s právním zástupcem bez přítomnosti třetí osoby. Požádá-li o ni tato osoba, poskytne vojenský policista za účelem podle věty první neprodleně nezbytnou součinnost.“.</p>	32013L 0048	Čl. 3	<p>Právo na přístup k obhájci v trestním řízení</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby podezřelé a obviněné osoby měly právo na přístup k obhájci dostatečně včas a takovým způsobem, aby mohly dotčené osoby prakticky a účinně uplatňovat svá práva na obhajobu.</p>	

			Čl. 4	<p>Důvěrnost</p> <p>Členské státy respektují důvěrnost komunikace mezi podezřelými nebo obviněnými osobami a jejich obhájcem v rámci výkonu práva na přístup k obhájci stanoveného podle této směrnice. Tato komunikace zahrnuje schůzky, korespondenci, telefonické hovory a jiné formy komunikace, které jsou přípustné podle vnitrostátního práva.</p>	
§ 25b	<p>§ 25b</p> <p>Vyrozumění o omezení na svobodě</p> <p>(1) Vojenská policie na žádost osoby omezené na svobodě vyrozumí o této skutečnosti osobu jí blízkou nebo jinou osobu, kterou osoba omezená na svobodě určí. Jedná-li se o osobu nezletilou nebo osobu, jejíž svéprávnost byla omezena, vyrozumí také zákonného zástupce nebo opatrovníka této osoby. Jedná-li se o osobu mladší 15 let, vyrozumí také orgán sociálně právní ochrany dětí. Vojenská policie provede vyrozumění neprodleně.</p> <p>(2) Vyrozumění podle odstavce 1 Vojenská policie neprovede, pokud by tím došlo k ohrožení splnění účelu závažného úkonu nebo pokud by bylo takové vyrozumění spojeno s nepřiměřenými obtížemi. O této skutečnosti bez zbytečného odkladu písemně informuje státního zástupce. Osobu podle odstavce 1 vyrozumí ihned, jakmile překážka podle věty první pomine.</p>	32013L 0048	Čl. 5	<p>Právo na informování třetí osoby po zbavení osobní svobody</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby podezřelé nebo obviněné osoby, které byly zbaveny svobody, měly právo, pokud si to přejí, aby byla alespoň jedna osoba, kterou samy určí, například příbuzný nebo zaměstnavatel, bez zbytečného prodlení informována o tom, že byly zbaveny osobní svobody.</p> <p>2. Je-li podezřelou nebo obviněnou osobou dítě, členské státy zajistí, aby osoba, která má za dítě rodičovskou zodpovědnost, byla co nejdříve informována o zbavení osobní svobody a o příslušných důvodech, ledaže je to v rozporu s nejlepším zájmem dítěte; přičemž v takovém případě je informována jiná vhodná dospělá osoba. Pro účely tohoto odstavce se za dítě považuje osoba mladší 18 let.</p> <p>3. Členské státy se mohou dočasně odchýlit od uplatňování práv stanovených v odstavcích 1 a 2, je-li to s ohledem na zvláštní okolnosti případu odůvodněno jedním z těchto přesvědčivých důvodů:</p> <p>a) pokud existuje naléhavá potřeba zamezit</p>	

				závažným nepříznivým důsledkům pro život, svobodu nebo tělesnou nedotknutelnost určité osoby; b) pokud existuje naléhavá potřeba zabránit situaci, která by mohla závažně ohrozit trestní řízení.	
	(3) Osoba omezená na svobodě má právo nechat se vyšetřit nebo ošetřit lékařem podle svého výběru; to neplatí pro vyšetření provedené lékařem za účelem zjištění, zda lze osobu umístit do policejní cely nebo je nutno ji z ní propustit. Vojenská policie za účelem ošetření nebo vyšetření umožní přístup lékaře k této osobě.	32016L 0800	Čl. 8 odst. 1 a 5	<p>Právo na lékařské vyšetření</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby děti, jež byly zbaveny osobní svobody, měly bez zbytečného odkladu právo na lékařské vyšetření zejména za účelem posouzení jejich celkového duševního a tělesného stavu. Toto lékařské vyšetření musí být co nejméně invazivní a musí je provádět lékař či jiný kvalifikovaný odborník.</p> <p>5. Členské státy zajistí provedení dalšího lékařského vyšetření, pokud to vyžadují okolnosti.</p>	
		32016L 0800	Čl. 12 odst. 5	<p>Zvláštní zacházení v případě zbavení osobní svobody</p> <p>5. Během doby, kdy jsou děti zadržovány, podniknou členské státy veškerá vhodná opatření k tomu, aby:</p> <p>a) zajistily a pečovaly o jejich zdravotní stav a jejich fyzický a duševní vývoj;</p> <p>b) zajistily jejich právo na vzdělávání a odbornou přípravu, a to i jedná-li se o děti s tělesným či smyslovým postižením či s poruchami učení;</p> <p>c) zajistily účinný a pravidelný výkon jejich</p>	

		32013L 0048	Čl. 4 odst. 2 písm. c)	<p>práva na rodinný život; d) zajistily přístup k programům, které podpoří jejich rozvoj a jejich opětovné začlenění do společnosti, a e) zajistily dodržování svobody náboženského vyznání.</p> <p>Opatření přijatá podle tohoto odstavce musí být vhodná a přiměřená době trvání vazby.</p> <p>Písmena a) a e) prvního pododstavce se vztahují i na jiné formy zbavení osobní svobody, než je vazba. Přijatá opatření musí být vzhledem k těmto formám zbavení osobní svobody přiměřená a vhodná.</p> <p>Písmena b), c) a d) prvního pododstavce se vztahují na jiné formy zbavení osobní svobody, než je vazba, pouze pokud je to vhodné a přiměřené s ohledem na povahu a trvání těchto forem zbavení osobní svobody.</p> <p>Poučení o právech při zatčení</p> <p>2. Vedle informací uvedených v článku 3 musí písemné poučení o právech uvedené v odstavci 1 tohoto článku obsahovat informace o následujících právech, jak jsou uplatňována podle vnitrostátního práva:</p> <p>c) právu na naléhavou lékařskou pomoc;</p>	
--	--	----------------	---------------------------	--	--

Číslo předpisu EU (celex)	Název předpisu EU
32008D615	Rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ze dne 23. června 2008 o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti
32013L0048	Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody
32016L0800	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/800 ze dne 11. května 2016 o procesních zárukách pro děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení